

๒๗ ๕๕๓๓๓

ส. ๕๕๓๓

๕๕๓

ความต้องการของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา
ในการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

19 S.ศ. 2539

ปริญญาโท
ของ
สุลัดดา กุวงศ์

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่

พฤษภาคม 2539

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

๒๕๓๕๓

คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการสอบได้พิจารณาปริญญาโทฉบับนี้แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาดมหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอก
การศึกษาผู้ใหญ่ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการควบคุม

..... ประธาน
(รศ.ดร.ปฐม นิคมานนท์)

..... กรรมการ
(รศ.เชียรศรี วิวิธสิริ)

คณะกรรมการสอบ

..... ประธาน
(รศ.ดร.ปฐม นิคมานนท์)

..... กรรมการ
(รศ.เชียรศรี วิวิธสิริ)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(รศ.ดร.เสาวนีย์ เถวัลย์)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปริญญาโทฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาดม
หลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ดร.ศิริยุภา พูลสุวรรณ)

วันที่ 10 เดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2539

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้เพราะได้รับความอนุเคราะห์จากคณาจารย์
อย่างดียิ่งจากรองศาสตราจารย์ ดร.ปฐม นิคมานนท์ ประธานกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์
และ รองศาสตราจารย์เชิырศรี วิวิธสิริ กรรมการควบคุมการทํานิพนธ์ ซึ่งช่วยชี้แนะ
แก้ไข ปรับปรุงตั้งแต่เริ่มต้นจนสำเร็จเรียบร้อย และรองศาสตราจารย์ ดร.เสาวนีย์ เลวลย์
ให้ความกรุณารับเป็นกรรมการเพิ่มเติมในการสอบปากเปล่า และได้รับความอนุเคราะห์อย่างยิ่ง
จาก ดร.พจนา ว่องตระกูล ผู้อำนวยการกองโรงเรียนอาชีวศึกษา สํานักงานคณะกรรมการ
การศึกษาเอกชนในการให้คำปรึกษา แนะนำ การจัดหาเครื่องมือทำชิ้นการวิจัย ผู้วิจัยรู้สึก
ซาบซึ้งในความอนุเคราะห์และขอกราบขอบพระคุณท่านทั้ง 4 เป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ที่ได้ให้ความร่วมมือ
ในการตอบแบบสอบถามซึ่งเป็นข้อมูลสำคัญของการวิจัยนี้ และได้รับความร่วมมือช่วยเหลือจาก
บุคคลที่ไม่ได้กล่าวนามอีกมาก ผู้วิจัยขอขอบพระคุณทุกท่านที่ได้ให้ความอนุเคราะห์แก่ผู้วิจัย
ไว้ในโอกาสนี้

สุลัดดา ญวงษ์

สารบัญ

หน้า

บทที่

1. บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	5
ความสำคัญของการวิจัย.....	5
ขอบเขตของการวิจัย.....	5
สมมุติฐานการวิจัย.....	7
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	7
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาบุคลากรโดยการศึกษาเอกระบอบหรือ	
นอกระบบเรียน.....	8
แนวทางการพัฒนาบุคลากร.....	12
แนวคิดในการศึกษาความต้องการ.....	13
ความต้องการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ.....	17
บทบาทและหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน.....	21
นโยบายและมาตรการในการพัฒนาการศึกษาเอกชน.....	24
ความร่วมมือกับนานาชาติในการจัดอาชีวศึกษา.....	28
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	32
3. วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	47
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	47
เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล.....	47
วิธีการสร้างเครื่องมือ.....	48
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	48
สถิติและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	49

บทที่

4. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	50
ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	50
ความต้องการในการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ.....	52
การเปรียบเทียบระหว่างกลุ่ม.....	56
ความคิดเห็นเพิ่มเติม.....	72
5. สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ.....	77
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	77
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	78
ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	78
สมมุติฐานการศึกษาค้นคว้า.....	78
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	79
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	79
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	79
ผลการศึกษาค้นคว้า.....	80
การอภิปรายผล.....	85
ข้อเสนอแนะ.....	87
บรรณานุกรม.....	88
ภาคผนวก.....	94
ประวัติย่อของผู้วิจัย.....	111

บัญชีตาราง

หน้า ๑

ตาราง

1.	จำนวนและคำร้อยละ เกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	50
2.	คำระดับความต้องการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของผู้บริหาร โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา.....	52
3.	การทดสอบความสอดคล้องของการจัดลำดับที่ของความต้องการ พัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ระหว่างเพศชายกับเพศหญิง.....	57
4.	การทดสอบความสอดคล้องของการจัดลำดับที่ของความต้องการ พัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในกลุ่มอายุต่างกัน.....	62
5.	การทดสอบความสอดคล้องของการจัดลำดับที่ของความต้องการ พัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในกลุ่มระดับการศึกษาต่างกัน.....	67
6.	ความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน เกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนา ทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ.....	73
7.	ข้อเสนอแนะในการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของผู้บริหารโรงเรียน.	74

บัญชีภาพประกอบ

หน้า

ภาพประกอบ

1. ความหมายของความต้องการทางการศึกษา.....	14
2. องค์ประกอบความต้องการและความสัมพันธ์ของ
องค์ประกอบความต้องการ.....	15

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การศึกษาเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาประเทศ เป็นยุทธวิธีในการพัฒนา การศึกษา
มีอิทธิพลต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม โดยก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีด้วย
การนำความรู้ทางวิทยาศาสตร์และความรู้ด้านอื่น ๆ มาประยุกต์ใช้อย่างเป็นระบบ

ในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา ประเทศไทยได้เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วและเห็นได้
ชัดเจน เนื่องจากความเจริญก้าวหน้าของวิทยาการและระบบการสื่อสาร รวมทั้งการที่
ประเทศไทยมีการติดต่อสัมพันธ์กับประชาคมโลกอย่างกว้างขวางมากยิ่งขึ้น การเปลี่ยนแปลง
เช่นนี้ทำให้บุคคลและสังคมปรับตัวตามไม่ทัน หลักความเชื่อพื้นฐานว่าการศึกษาคือกระบวนการ
ที่สำคัญยิ่งในการพัฒนาคนให้มีคุณภาพ และมีความสามารถที่จะปรับตัวได้อย่างรู้เท่าทันการ
เปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ที่จะมาถึง และเชื่อว่าการศึกษาที่เป็นไปบนแนวทางที่ถูกต้องเหมาะสมกับ
สภาพความต้องการทางเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และการเมืองของประเทศจะสามารถ
สร้างสรรค์ความเจริญก้าวหน้าให้แก่สังคมไทย (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.

2535 : 2)

ระบบการศึกษาตามแผนการศึกษาแห่งชาติฉบับปัจจุบัน เปิดโอกาสให้บุคคลเรียนรู้
เพื่อพัฒนาตนเองได้เหมาะสมกับวัย กล่าวคือ การศึกษาในช่วงปฐมวัยเป็นการศึกษาที่มุ่งเน้น
ดูแลและพัฒนาความพร้อมของเด็ก เพื่อการเรียนรู้ขั้นต่อไป การศึกษานานวัยเด็กและเยาวชน
เป็นการศึกษาที่มุ่งส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนมีคุณธรรม มีความรู้ และสามารถประกอบ
การงานและอาชีพตามควรแก่วัย การศึกษาสำหรับผู้ใหญ่ เป็นการศึกษามุ่งเสริมการพัฒนา
คุณธรรมควบคู่กับการพัฒนาความรู้ความสามารถในการประกอบการทำงานและอาชีพ การมีส่วนร่วม
ร่วมในกระบวนการพัฒนาชุมชนและประเทศ การมีความสามารถในการแสวงหาความรู้ และ
ข้อมูลข่าวสาร เพื่อพัฒนาข่าวสาร เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตได้อย่างเหมาะสมกับสภาพแวดล้อม การ
ศึกษาสำหรับผู้สูงอายุเป็นการศึกษาที่ช่วยให้ผู้สูงอายุปรับตัวเข้ากับสภาพ และการเปลี่ยนแปลงของ
วัย สามารถเข้าร่วมในกิจกรรมของครอบครัวและสังคมได้อย่างเหมาะสมและมีคุณค่าทั้งแก่
ตนเองและสังคม นอกจากนี้ระบบการศึกษาได้เปิดโอกาสให้บุคคลได้เรียนรู้อย่างต่อเนื่อง

ตลอดชีวิต โดยอาศัยรูปแบบต่าง ๆ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2535 : 4)
 จากความเจริญก้าวหน้าของวิทยาการและระบบการสื่อสาร รวมทั้งการติดต่อสัมพันธ์กับ
 ประชาคมโลกอย่างกว้างขวางในปัจจุันตามทีกล่าวแล้วข้างต้น ความเปลี่ยนแปลงเหล่านี้ทาให้
 เกิดความจำเป็นในการติดต่อสื่อสารด้วยภาษาต่างประเทศ รัฐจึงได้กำหนดนโยบายการศึกษา
 เกี่ยวกับภาษาต่างประเทศ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2535 : 9) ดังนี้

ส่งเสริมให้มีการเรียนภาษาต่างประเทศที่เอื้อต่อการพัฒนาประเทศอย่างกว้างขวาง
 เพื่อประโยชน์ในการศึกษาทันคว้า การติดต่อสื่อสารในด้านวิทยาการ การค้า ความสัมพันธ์
 ระหว่างประเทศ และการแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรม

นอกจากนี้รัฐได้ให้แนวทางในการจัดการศึกษาในส่วนของเนื้อหาสาระและกระบวนการ
 การเรียนการสอนที่สำคัญประการหนึ่ง (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2535 : 13)
 คือ

ส่งเสริมการเรียนการสอนทั้งในรูปแบบการจัดการศึกษาในระบบโรงเรียน นอกกระบวน
 โรงเรียน และการศึกษาตามอัธยาศัย โดยคำนึงถึงความเหมาะสมกับสภาพและความพร้อมของ
 ผู้เรียน

สภาพการจัดการศึกษาที่ผ่านมาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน รัฐยังไม่สามารถจัดการ
 ศึกษาในทุกระดับให้แก่ประชาชนได้อย่างเพียงพอ ดังนั้นจึงเปิดโอกาสให้เอกชนร่วมรับภาระ
 จัดการศึกษาในทุกระดับ ทุกประเภททั้งที่จัดเป็นจัดการศึกษาในระบบโรงเรียน และนอกกระบวน
 โรงเรียน ตามที่ปรากฏในนโยบายการศึกษาของรัฐ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา
 แห่งชาติ. 2535 : 10) ดังนี้

ส่งเสริมให้เอกชนจัดการศึกษาทุกระดับเพิ่มขึ้น านให้มีอิสระและความคล่องตัวในการ
 บริหารและการจัดการ สามารถพึ่งตนเองได้ โดยรัฐให้การสนับสนุนด้านวิชาการ ทรัพยากร
 การอำนวยความสะดวกในการดำเนินงาน และการรับรองมาตรฐาน

เอกชนได้เข้ามามีบทบาทในการจัดการศึกษา พัฒนาชุมชนและประเทศชาติมาโดย
 ตลอด แนวทางการจัดการศึกษาเอกชนมีการปรับตัวให้สอดคล้องและทันสถานการณ์การ
 เปลี่ยนแปลงและการพัฒนาทางเศรษฐกิจ สังคม นโยบายการศึกษาและแผนพัฒนาการศึกษา
 แห่งชาติมาเป็นระยะ จากอดีตจนถึงปัจจุบันการศึกษาเอกชนนับว่ามีบทบาทต่อชุมชนหลายด้าน
 กล่าวคือ บทบาทในการช่วยจัดการศึกษาในส่วนที่รัฐไม่สามารถจัดได้ หรือจัดได้ไม่เพียงพอ

ทั้งในระดับก่อนประถมศึกษา ประถมศึกษา มัธยมศึกษา อาชีวศึกษารวมทั้งการศึกษานอกระบบ ปัจจุบันมีโรงเรียนเอกชนที่จัดการศึกษาในระดับโรงเรียนเปิดสอนระดับก่อนประถมศึกษา ประถมศึกษา มัธยมศึกษา และอาชีวศึกษา จำนวน 2,914 โรงเรียน มีนักเรียนจำนวน 1,738,461 คน และมีครูรวม 72,260 คน ส่วนการศึกษานอกระบบโรงเรียนมีจำนวน 2,596 โรงเรียน มีนักเรียนจำนวน 617,326 แส่นคน และมีครู 13,980 คน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน . 2537 : 9) การดำเนินกิจการของโรงเรียนเอกชนทุกระดับและทุกประเภท อยู่ภายใต้การดูแลและส่งเสริมของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน เป็นส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรม ๑ แห่งของกระทรวงศึกษาธิการ มีหน้าที่ดูแลและส่งเสริมการจัดการศึกษาในโรงเรียนเอกชน การดำเนินงานของโรงเรียนเอกชนต้องสอดคล้องกับนโยบาย แผนงาน โครงการทางการศึกษาของรัฐ และต้องปฏิบัติตามกฎหมายและระเบียบต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ปัจจุบันโรงเรียนเอกชน แบ่งออกเป็น 3 ลักษณะ ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ.2525 (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน . 2535 : 102) คือ มาตรา 15 โรงเรียนมี 3 ลักษณะ ดังนี้

- (1). โรงเรียนที่จัดการศึกษาตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการหรือหลักสูตรที่ได้รับอนุมัติจากกระทรวงศึกษาธิการและจัดเป็นรูปแบบการศึกษานอกระบบโรงเรียน
- (2). โรงเรียนที่จัดการศึกษาตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการหรือหลักสูตรที่ได้รับอนุมัติจากกระทรวงศึกษาธิการและจัดเป็นรูปแบบการศึกษานอกระบบโรงเรียน
- (3). โรงเรียนที่จัดการศึกษาแก่บุคคลที่มีลักษณะพิเศษหรือผิดปกติทางร่างกายหรือจิตใจ จัดเป็นรูปแบบการศึกษาพิเศษ

โรงเรียนเอกชนที่จัดการศึกษาเพื่ออาชีพหรือที่เรียกกันว่า โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา มีเป็นจำนวนมากทั้งประเภทนอกระบบโรงเรียน และนอกระบบโรงเรียน

คุณภาพของการจัดการศึกษาเป็นสิ่งสำคัญที่โรงเรียนทุกประเภทจะต้องคำนึงถึง และถือเป็นภารกิจร่วมกันระหว่างรัฐและโรงเรียนจะต้องร่วมมือในการพัฒนาการดำเนินงานของโรงเรียน เพื่อประสิทธิภาพของการจัดการศึกษา ดังแนวนโยบายของรัฐที่ส่งเสริมให้เอกชนจัดการศึกษา โดยรัฐให้การสนับสนุนด้านวิชาการ ทรัพยากร การอำนวยความสะดวกในการดำเนินงาน และการรับรองมาตรฐาน ตามที่กล่าวมาแล้วข้างต้น และในแผนพัฒนาการศึกษา

เอกชน ระยะที่ 7 พ.ศ. 2535-2539 ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน มุ่งเน้นการพัฒนาคุณภาพของโรงเรียนเอกชนทุกระดับ ทุกประเภทให้โรงเรียนพัฒนาตนเอง และประเมินตนเองอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ ตลอดจนส่งเสริมให้โรงเรียนสามารถดำรงกิจการอยู่ได้ด้วยพึ่งตนเองให้ได้มากที่สุด

แผนพัฒนาการศึกษา ฉบับที่ 7 ได้เร่งรัดให้จัดการศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน ซึ่งปัจจุบันโครงสร้างระบบเศรษฐกิจของประเทศไทยมีการขยายตัวสูงและเปิดกว้างเข้าสู่ระบบเศรษฐกิจนานาชาติมากขึ้น ดังนั้นจึงเกิดความต้องการที่จะพัฒนาบุคลากรโดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้บริหารโรงเรียนซึ่งเป็นผู้มีส่วนสำคัญในการกำหนดทิศทางของโรงเรียน และควบคุมคุณภาพของโรงเรียน ผู้บริหารโรงเรียนควรต้องเป็นผู้ที่มีความสามารถในการสื่อสารด้วยภาษาต่างประเทศอื่นเพิ่มเติมจากภาษาไทย เพื่อประโยชน์ต่อการรับรู้ข้อมูลและสารสนเทศและติดต่อประสานงานกับสถาบันการศึกษานานาชาติ ซึ่งช่วยในการพัฒนาโรงเรียนให้มีคุณภาพและสอดคล้องกับระบบเศรษฐกิจนานาชาติ ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ใช้กันแพร่หลายในประเทศต่างๆ ผู้บริหารจึงควรเร่งพัฒนาตนเองให้มีความรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และไปจัดอยู่ในสถาบันการอาชีวศึกษาต่างประเทศ เช่น สถาบัน TAFE (The Technical and Further Education Commission of New South Wales) ประเทศออสเตรเลีย สถาบัน AIT (Auckland Institute of Technology) ประเทศนิวซีแลนด์ ได้ดำเนินการติดต่อกับสถาบันการศึกษาต่างๆ ในประเทศไทยโดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านอาชีวศึกษาเพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ระหว่างบุคลากรของสถาบัน และเปิดโอกาสให้มีการถ่ายโอนผลการเรียนของนักเรียนระหว่างสถาบันได้ด้วยเหตุดังกล่าวผู้วิจัยจึงต้องการสำรวจความต้องการของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยการศึกษาเอกสารแบบเพื่อที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่ดูแลและส่งเสริมคุณภาพโรงเรียนเอกชน จะได้นำผลการศึกษาค้นคว้านี้เป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษให้ผู้บริหารโรงเรียนเอกชนต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

งานวิจัยนี้มีความมุ่งหมาย 3 ประการ คือ

1. สืบหาความต้องการของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยวิธีการศึกษานอกระบบ
2. ศึกษาความสอดคล้องด้านความต้องการของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา โดยพิจารณาจากความแตกต่างด้าน เพศ อายุ และ วุฒิการศึกษา
3. เพื่อประมวลความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา สำหรับพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ

ความสำคัญของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีประโยชน์ดังนี้ คือ

1. ทำให้ทราบความต้องการของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
2. เพื่อจะได้นำผลการวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของการปรับปรุงงานพัฒนาผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาให้มีประสิทธิภาพ เพื่อให้ผู้บริหารโรงเรียนมีความรู้ความสามารถในการสื่อสาร รับรู้ข้อมูล สารสนเทศ ก้าวทันเทคโนโลยี วิชาการที่เปลี่ยนแปลง

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาของงานวิจัย ได้แก่ ความต้องการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทในระบบโรงเรียน โดยแบ่งออกเป็น 2 ด้าน คือ

- 1) ทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ซึ่งมีเนื้อหาเกี่ยวกับทักษะต่าง ๆ ที่จำเป็นในการใช้ภาษาอังกฤษ ได้แก่ ทักษะการพูด อ่าน และเขียน

2) การพัฒนาทักษะการใช้อาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ซึ่งมีเนื้อหาเกี่ยวกับวิธีการพัฒนาทักษะการใช้อาษาอังกฤษ เช่น การฝึกอบรม การใช้อุปกรณ์เทคโนโลยีต่าง ๆ ในการพัฒนา

2. ขอบเขตด้านพื้นที่

การวิจัยครั้งนี้ดำเนินการในกรุงเทพมหานคร ซึ่งแบ่งเขตการปกครองเป็น 36 เขต มีโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทนระบบโรงเรียนที่อยู่ในความดูแลของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน รวมทั้งสิ้น 100 โรงเรียนเหล่านี้กระจายอยู่ทั่วพื้นที่กรุงเทพมหานคร

3. ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรเป้าหมายของการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทนระบบโรงเรียน ซึ่งได้แก่ผู้ทบทวนที่ครูใหญ่ หรืออาจารย์ใหญ่ และผู้ช่วยฝ่ายวิชาการของโรงเรียน มีจำนวนรวมทั้งสิ้น 200 คน

ตัวแปรสำหรับการวิจัย

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรอิสระที่นำมาศึกษานี้ครั้งนี้ มีดังนี้

1. เพศ จำแนกเป็นเพศชายและหญิง
2. อายุ จำแนกเป็น 3 กลุ่ม คือ 25-35 ปี, 36-45 ปี และ 46 ปีขึ้นไป
3. วุฒิการศึกษา จำแนกเป็น 2 กลุ่มคือ ระดับปริญญาตรี และระดับสูงกว่าปริญญาตรี

ปริญญาตรี

ตัวแปรตาม

ตัวแปรตาม ได้แก่ความต้องการในการพัฒนาทักษะการใช้อาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ซึ่งมี 2 ด้าน คือ

1. ความต้องการพัฒนาทักษะการใช้อาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
2. แนวทางการพัฒนาทักษะการใช้อาษาอังกฤษ

สมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานสำหรับการวิจัยครั้งนี้ มีดังนี้

1. ผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีความต้องการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสอดคล้องกัน
2. ผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาที่มีอายุต่างกัน มีความต้องการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสอดคล้องกัน
3. ผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน มีความต้องการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสอดคล้องกัน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาประเภทในระบบโรงเรียน หมายถึง สถานศึกษาเอกชนที่ได้รับอนุญาตให้เปิดสอนหลักสูตรอาชีวศึกษา ระดับ ปวช. ปวท. และ ปวส. และเป็นการจัดการศึกษาแบบในระบบโรงเรียน
2. ผู้บริหารโรงเรียน หมายถึง ครูใหญ่หรืออาจารย์ใหญ่ และผู้ช่วยฝ่ายวิชาการโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา
3. พัฒนาทักษะ หมายถึง กิจกรรมในการพัฒนาที่เกิดจากการฝึกอบรมที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนจัดให้สำหรับผู้บริหารโรงเรียน
4. แนวทางการพัฒนา หมายถึง รูปแบบ/วิธีการที่ใช้ในการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ทักษะที่จำเป็นในการสื่อสาร ได้แก่ ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่านและ ทักษะการเขียน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การสำรวจความต้องการของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษานานาชาติพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเสนอเป็นลำดับตามหัวข้อ ดังต่อไปนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาบุคลากรโดยการศึกษา นอกกระแสมหรือนอกโรงเรียน
2. แนวทางการพัฒนาบุคลากร
3. แนวคิดในการศึกษาความต้องการ
4. ความต้องการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

ฟิลิป โคมส์ (Coombs, 1974 : 8 ; International Council for Education Development . 1972 : 4) ให้คำจำกัดความไว้ว่า "การศึกษานอกระบบเรียน หมายถึง กิจกรรมการศึกษาใด ๆ ที่จัดไว้อย่างมีระบบและแบบแผน แต่จัดขึ้นนอกเหนือจากขอบข่ายโรงเรียนภาคปกติ เพื่อให้กลุ่มประชากรทั้งเด็กและผู้ใหญ่เกิดการเรียนรู้"

การศึกษานอกระบบเรียน เป็นการศึกษาที่มีรูปแบบโครงสร้างที่ไว้นัดนอนสามารถจัดขึ้นได้ทั้งในและนอกระบบเรียน ไม่จำกัดสถานที่ เพื่อประชาชนทุกคน โดยไม่เสียค่าใช้จ่ายและ ภูมิหลัง สติปัญญา ความสามารถหรือความถนัด เป็นการศึกษาที่เปิดโอกาสให้กับทุกคนในสังคม การศึกษานอกระบบเรียนมีหลักการเช่นเดียวกับการศึกษา ที่เรียกว่า การศึกษาผู้ใหญ่ การศึกษาตลอดชีวิต การศึกษาเบ็ดเสร็จ ซึ่งพัฒนาขึ้นมาเพื่อเป็นทางเลือกหรือส่งเสริมการศึกษาในระบบโรงเรียน หรือเป็นการศึกษาที่จัดขึ้นเพื่อช่วยปิดช่องว่างของประชาชนจำนวนมากที่ไม่มีโอกาสรับบริการจากระบบการศึกษาในโรงเรียน การศึกษานอกระบบเรียนถือว่ามิได้เป็นคู่แข่งกับการศึกษาในระบบโรงเรียนแต่จะสนับสนุนซึ่งกันและกัน เพราะว่าการศึกษาทั้งสองประการนี้ ต่างก็มีความสำคัญและจำเป็น ทั้งยังมีรูปแบบการจัดแตกต่างกันหลายอย่าง ก่อให้เกิดการเรียนรู้ตลอดชีพ (Lifelong Learning System) เพื่อให้บริการแก่ประชาชนทั้งหลายที่มีความต้องการหลากหลาย และเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาได้ (Ahmed and Coombs, 1975)

การศึกษามีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ บรูม นิคมานนท์ (2528 : 37-94) ได้เสนอความคิดเกี่ยวกับบทบาทของการศึกษา ดังนี้

การศึกษาควรจะมีบทบาทสำคัญในการเสริมสร้างประชากรของประเทศให้มีความรู้ ทักษะ และทัศนคติอันดีที่เกื้อหนุนต่อการพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคม แต่เท่าที่เป็นมาย่อมเป็นที่ตระหนักดีว่า การศึกษาที่จัดอยู่ในระบบโรงเรียนโดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศไทยจนค่อนข้างจะประสบความล้มเหลวในการเสริมสร้างความรู้ ทักษะและทัศนคติที่จำเป็น ด้วยอัตราการลงทุนที่สวนเหตุผล ซึ่งส่วนใหญ่มุ่งทุนในอัตราที่สูงแต่ผลิตผลที่ได้ไม่คุ้มค่า คือไม่สอดคล้องกับการพัฒนาประเทศ ด้วยเหตุนี้การศึกษานอกระบบจึงได้รับความสนใจยิ่งขึ้น ซึ่งเป็นทางเลือกอีกอย่างหนึ่งในการให้การศึกษากับประชาชนด้วยการลงทุนที่ถูกลงกว่า และน่าจะมีความเหมาะสมกับสภาพที่เป็นจริงของประเทศที่กำลังพัฒนาทั้งหลายในปัจจุบันด้วย

การศึกษาเกี่ยวกับความเจริญของประเทศมีควมสัมพันธ์กันอย่างแนบแน่น การศึกษาเป็นเสมือนเครื่องมือหรือยุทธศาสตร์หนึ่งในการพัฒนาประเทศนั่นเอง บทบาทของการศึกษาจึงเป็นการเตรียมคนสำหรับที่จะเป็นการพัฒนาประเทศ ศาสตราจารย์ Frederick Harbison ได้กล่าวถึงควมสัมพันธ์ระหว่างการศึกษากับการพัฒนาประเทศ ดังนี้

ปัจจัยพื้นฐานเป็นและสำคัญอย่างยิ่งยวดต่อการพัฒนาประเทศก็คือปัจจัยด้านประชากรนั้น ก็จะต้องพัฒนาประชากรทั้งด้านจิตใจ คุณภาพ และความรู้ ความสามารถด้านต่าง ๆ เป็นอย่างดี ถ้าหากประชาชนนั้นยังไม่ได้ได้รับการพัฒนาเท่าที่ควร การพัฒนาด้านอื่น ๆ เป็นต้นว่า เทคโนโลยี การเมือง และวัฒนธรรม ก็จะประสบความสำเร็งได้ยาก ปัญหาที่สำคัญยิ่งของประเทศโดยพัฒนาทั้งหลายนี้เกี่ยวข้องกับความรู้ด้านทรัพยากร หากแต่ความด้อยคุณภาพของประชากร ภารกิจของการพัฒนาประชากรแรกจึงเป็นการพัฒนาคุณภาพของชนนั้นก็คือ การเร่งรัดจัดการศึกษา เพื่อพัฒนาความสามารถด้านต่าง ๆ พัฒนาสุขภาพทั้งร่างกายและจิตใจของชนชาติ

แนวความคิดทางการศึกษา นอกโรงเรียน หรือการศึกษานอกระบบโรงเรียนนับว่าสำคัญมานานแล้วดังที่ อุนแต นพทูน (2523 : 57) อ้างแนวความคิดของเพลโต (plato) นักปราชญ์ตะวันตกที่กล่าวว่า การศึกษาคือกระบวนการตลอดชีวิตและการศึกษาจะต้องเป็นพลังอย่างหนึ่งที่จะส่งเสริมการสร้างสังคมที่ดีขึ้น และเชื่อว่าหากประชาชนได้รับการแนะนำที่แนะที่ดี เขาจะสามารถพึ่งตนเองได้และมีควมพร้อมที่จะแก้ไขปรับปรุงคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้น

นักการศึกษาและนักวางแผนการศึกษาได้พูดถึงการศึกษาตลอดชีวิตกันอย่างกว้างขวาง (ผู้ก่อตั้งสมมุติการศึกษาตลอดชีวิต เห็นว่า การศึกษาเป็นกระบวนการต่อเนื่องในรูปใดรูปหนึ่งโดยตลอดชีวิต และเห็นว่าวัตถุประสงค์และรูปแบบจะต้องปรับให้สอดคล้องกับความต้องการของแต่ละยุคสมัยต่าง ๆ ของการพัฒนา การศึกษาจึงเป็นส่วนหนึ่งของชีวิต และถือว่าทุกด้านต่าง ๆ ของสังคมที่มีศักยภาพในการให้ความรู้เป็นแหล่งวิทยาการทั้งสิ้น คณะกรรมการวางแผนการศึกษาได้ด้วยการพัฒนาการศึกษาเห็นว่า แนวคิดเหล่านี้ไม่ใช่เป็นแนวคิดใหม่เพราะปัจจุบันนี้ศักยภาพของการให้ความรู้มีมากกว่าแต่ก่อน ดังที่คณะกรรมการฯ นี้ได้กล่าวว่าไม่ว่าจะโดยจงใจหรือไม่คนเราจะเรียนรู้และฝึกฝนตัวเองไปตลอดชีวิต โดยเฉพาะอย่างยิ่งอิทธิพลของสังคมพลวัตเป็นส่วนใหญ่และประสบการณ์ ซึ่งหล่อหลอมพฤติกรรม การเข้าใจชีวิตและเนื้อหาสาระของความรู้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2530 : 13)

แนวทางการให้บริการทางการศึกษานั้น สุนทร สุรินทร์ชัย (2523 : 23) มีแนวคิดซึ่งสรุปได้ว่า การศึกษาไม่ควรจะเสร็จสิ้นเฉพาะที่โรงเรียนแต่ควรมีระบบการศึกษาตลอดชีวิตหลายอย่าง เข้ามาสนับสนุนเช่นให้ผู้เรียนมีโอกาสดูแลมารับการฝึกฝนอบรมสิ่งใหม่ ๆ ได้เสมอ การจัดให้มีห้องสมุดประจำหมู่บ้าน การบำเพ็ญกุศล การจัดชุมนุม การเผยแพร่ความรู้ทางนวัตกรรมวิทยาศาสตร์และสิ่งมรดกชนทุกชนิด และให้ประชาชนมีโอกาสดูแลรับทราบความเคลื่อนไหวใหม่ ๆ ในทางข่าวสารและการงานอาชีพทุกกระยะนอกจากนี้ ได้เสนอแนวคิดของ Ivan Illich ซึ่งเสนอแนวคิดที่ว่า ระบบการจัดการศึกษาที่ดีควรมีลักษณะ 3 ประการ คือ

1. ควรหาทางให้คนที่ประสงค์จะเรียนมีทางได้เรียนไม่ว่าเมื่อใด ระยะเวลาใด ชีวิตของเขา
2. ควรช่วยให้คนที่ประสงค์จะแบ่งปันความรู้ให้แก่ผู้อื่น ได้มีโอกาสพบปะกับผู้ที่มีประสงค์จะแสวงหาความรู้
3. ให้โอกาสแก่ผู้ที่มีประสงค์จะเสนอข้อคิดเห็นของตนแก่สาธารณะให้มีทางที่จะกระทำได้

อุ้นตม นพคุณ (2523 : 66) ได้สรุปแนวความคิดทางการศึกษาทั้งในประเทศ และต่างประเทศไว้ 5 ประการ คือ

1. การที่บุคคลใดจะสามารถดำเนินชีวิตอย่างมีคุณภาพได้นั้น บุคคลนั้นควรจะได้รับการศึกษา เพื่อให้สามารถเป็นคนที่มีชีวิตจิตใจเป็น ใช้ความคิดในการที่จะให้เกิดความกลมกลืนผสมผสานตนเองและสิ่งแวดล้อม
2. การเรียนรู้ของบุคคลนั้น ไม่ใช่ว่าจะอยู่แต่เฉพาะในสถาบันการศึกษาในระบบโรงเรียน แต่เกิดขึ้นได้นอกระบบโรงเรียนด้วยวิธีการต่าง ๆ
3. การศึกษาเพื่อให้บุคคลมีคุณภาพที่แท้จริงนั้นไม่ใช่ว่าจะให้บุคคลมีแต่ความรู้ แต่ต้องว่าบุคคลมีความรู้เพื่อการดำรงชีวิต การประกอบอาชีพ และการสร้างสรรค์สังคม
4. การศึกษาไม่ควรเป็นเรื่องความจำหรือการสะสมความรู้ ผู้บริหาร และครูจะต้องมีส่วนร่วมในการบวนการเรียนรู้ร่วมกัน ในการสร้างบรรยากาศ แห่งความเป็นอิสระทางเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและการวิเคราะห์ใคร่ครวญ
5. การศึกษานั้นจะต้องช่วยพัฒนาตนเองของบุคคล รู้จักที่จะกำหนดชีวิตของตนเองเพื่อให้ได้ชีวิตที่มีคุณภาพและเพื่อให้เป็นประโยชน์ต่อสังคม

แนวทางการพัฒนาบุคลากร

การพัฒนาบุคลากร เป็นความพยายามของหน่วยงาน ที่จะส่งเสริมให้บุคลากรได้มี ทว มกั ะท นั ะงานที่แต่ละคนรับผิดชอบปฏิบัติอยู่เพื่อให้เกิดผลสำเร็จร่วมกัน บรรลุวัตถุประสงค์ การดำเนินงานของหน่วยงาน การพัฒนาบุคลากรนี้สามารถกระทำได้ทั้งในลักษณะที่หน่วยงาน พยายามปรับปรุงความสามารถของบุคลากรแต่ละคนให้สามารถปฏิบัติงานตามบทบาทของเขา ในปัจจุบันได้ดีขึ้นและลักษณะที่หน่วยงานพยายามส่งเสริมให้บุคลากรแต่ละคนได้มีความสามารถ สูงขึ้น เพื่อจะรับผิดชอบงานในอนาคตของหน่วยงานได้ (Dwivedi. 1980 : 116-117 ; Werther and Davis. 1982 : 173-193)

แนวทางที่ใช้เพื่อพัฒนาบุคลากรของหน่วยงานได้แก่ การฝึกอบรมและการพัฒนา บุคคล (Training and development) การฝึกอบรมและการพัฒนาบุคคลเป็นกระบวนการ ควบ เน้นงานที่มีวัตถุประสงค์จะเพิ่มพูนความสามารถให้แก่บุคลากรผู้ปฏิบัติงาน เพื่อให้บุคลากร มีความสามารถเฉพาะตัวในด้านความรู้ ด้านทักษะเหมาะสมกับงานที่รับผิดชอบอยู่ทั้งในปัจจุบัน และในอนาคต (Knowles. 1971 : 312 ; Pigor and Myers. 1981 : 282-285) การฝึกอบรมและการพัฒนาบุคลากรมีแนวทางดำเนินการ ดังนี้

1. การปรับปรุงนิเทศและการชี้แจงงาน คือกระบวนการที่จัดเตรียมไว้เพื่อแนะนำ และให้คำปรึกษาแก่บุคลากรใหม่ของหน่วยงานให้มีความคุ้นเคยอย่างรวดเร็วกับงานที่ต้อง รับผิดชอบปฏิบัติ และสภาพแวดล้อมของงานนั้น ๆ
2. การฝึกอบรมบุคลากรระดับผู้บริหาร คือกระบวนการที่จัดเตรียมไว้เพื่อรับ ปรับปรุงคุณภาพของหัวหน้า ระดับต่าง ๆ ในหน่วยงาน มีจุดเน้นที่จะเพิ่มพูนความรู้และทักษะ การบริหารและการจัดการงานในหน้าที่รับผิดชอบ
3. การฝึกอบรมบุคลากรระดับผู้ปฏิบัติงาน คือ กระบวนการที่จัดเตรียมไว้เพื่อ ปรับปรุงความรู้และทักษะ เฉพาะด้านของบุคลากรผู้ปฏิบัติงานในหน้าที่ต่าง ๆ

การฝึกอบรมบุคลากรทั้งสามประเภทดังกล่าวข้างต้นนี้ เป็นภารกิจที่หน่วยงานจะต้อง พยายามดำเนินการจัดให้มีขึ้น

แนวคิดในการศึกษาตามต้องการ

ความต้องการ (Need) เป็นความคิดที่ซับซ้อนชนิดหนึ่ง นักวิจัยและนักการศึกษาได้พยายามที่จะแสวงหาแนวทางต่าง ๆ เพื่ออธิบายและนิยามความต้องการ ดังนี้

คำนิยามที่ง่ายและเป็นที่ยอมรับกันทั่ว ๆ ไปของความต้องการ คือ ความต้องการเป็นความแตกต่างระหว่างผลลัพธ์ (Outcomes) ที่เป็นจริง กับผลลัพธ์ที่พึงประสงค์ หรือ ความต้องการเป็นความแตกต่างระหว่างสภาพที่เป็นอยู่กับสภาพที่ควรจะเป็น (Kohtbantau, 1978 : 25)

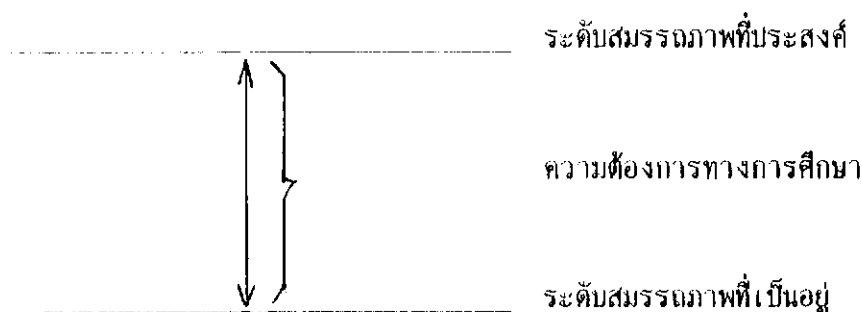
ฮูล (Houl, 1972 : 3-8) ได้ให้คำนิยามความต้องการว่า เป็นเงื่อนไขหรือสภาพที่งานนั้นจะต้องได้รับการตอบสนองในบางสิ่ง มักใช้เพื่อแสดงถึงความขาดแคลนในบางสิ่งบางอย่างของบุคคล ประชาชน ความต้องการนี้บุคคลอาจจะรู้สึกและแสดงออกถึงความต้องการของตนเองได้ เรียกความต้องการชนิดนี้ว่า "Felt need" หรืออาจมาจากการที่บุคคลอื่น ๆ เกิดความรู้สึกว่าบุคคลที่เขาสนใจนั้นมีความต้องการในบางสิ่ง เรียกความต้องการชนิดนี้ว่า "Ascribed need"

เมื่อกล่าวถึงความต้องการ นักการศึกษาทั่ว ๆ ไปมักตระหนักถึงลำดับความต้องการของมนุษย์ของมาสโลว์ (Maslow's hierrachy of needs) ซึ่งได้จัดแบ่งลำดับขั้นความต้องการของแต่ละบุคคลไว้เรียงลำดับจากขั้นที่ต่ำสุดไปสู่ขั้นที่สูงที่สุด ดังนี้ (1) ความต้องการทางกาย (2) ความต้องการความปลอดภัย (3) ความต้องการความรัก (4) ความต้องการมีชื่อเสียง และ (5) ความต้องการเป็นตัวของตัวเอง บุคคลจะมีลำดับขั้นการพัฒนาความต้องการจากขั้นที่ต่ำไปสู่ขั้นที่สูงกว่าเสมอ

แนวคิดของฮูลและมาสโลว์ ได้เป็นที่ยอมรับกันทั่ว ๆ ไป และ โนลส์ (Knowles, 1971 : 79-86) ได้ขยายแนวคิดนี้ต่อเนื่อง เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในการจัดการศึกษาผู้ใหญ่ โดยแบ่งประเภทความต้องการออกเป็นสองประเภท คือ

1. ความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์ (Basic human needs) ได้แก่ ความต้องการทางกายภาพ ความต้องการการเจริญเติบโต ความต้องการความปลอดภัย ความต้องการประสบการณ์ใหม่ ความต้องการความสำเร็จ และความต้องการการยอมรับว่าตนเป็นบุคคลมีคุณค่า

2. ความต้องการทางการศึกษา (Educational needs) หมายถึง สิ่งที่บุคคลควรจะได้เรียนรู้ เพื่อให้ตัวของเขาเองดีขึ้น เพื่อให้สถาบันหรือองค์การของเขาดีขึ้นหรือเพื่อให้สังคมของเขาดีขึ้น ความต้องการชนิดนี้เป็นช่องว่างระหว่างระดับสมรรถภาพ (Level of competencies) ของบุคคลในปัจจุบัน กับระดับสมรรถภาพที่สูงกว่า เพื่อที่จะให้บุคคลสมรรถภาพที่การได้ประสบผลสำเร็จ ช่องว่างนี้อาจกำหนดโดยบุคคลเอง โดยสถาบันหรือองค์การของบุคคลหรือโดยสังคมของบุคคลนั้นๆ โดยสรุปความต้องการทางการศึกษาเป็นความแตกต่างระหว่างสมรรถภาพที่ตัวบุคคล (หรือองค์การหรือสังคมของบุคคล) ประสงค์จะให้ตัวเขาเองเป็น กับสมรรถภาพที่ตัวบุคคลเป็นอยู่จริงในปัจจุบัน ดังภาพประกอบ 1

ภาพประกอบ 1 ความหมายของความต้องการทางการศึกษา

ความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์จะกำหนดให้สนับสนุนความต้องการทางการศึกษาโดยจะเป็นตัวกระตุ้นให้บุคคลเรียนรู้

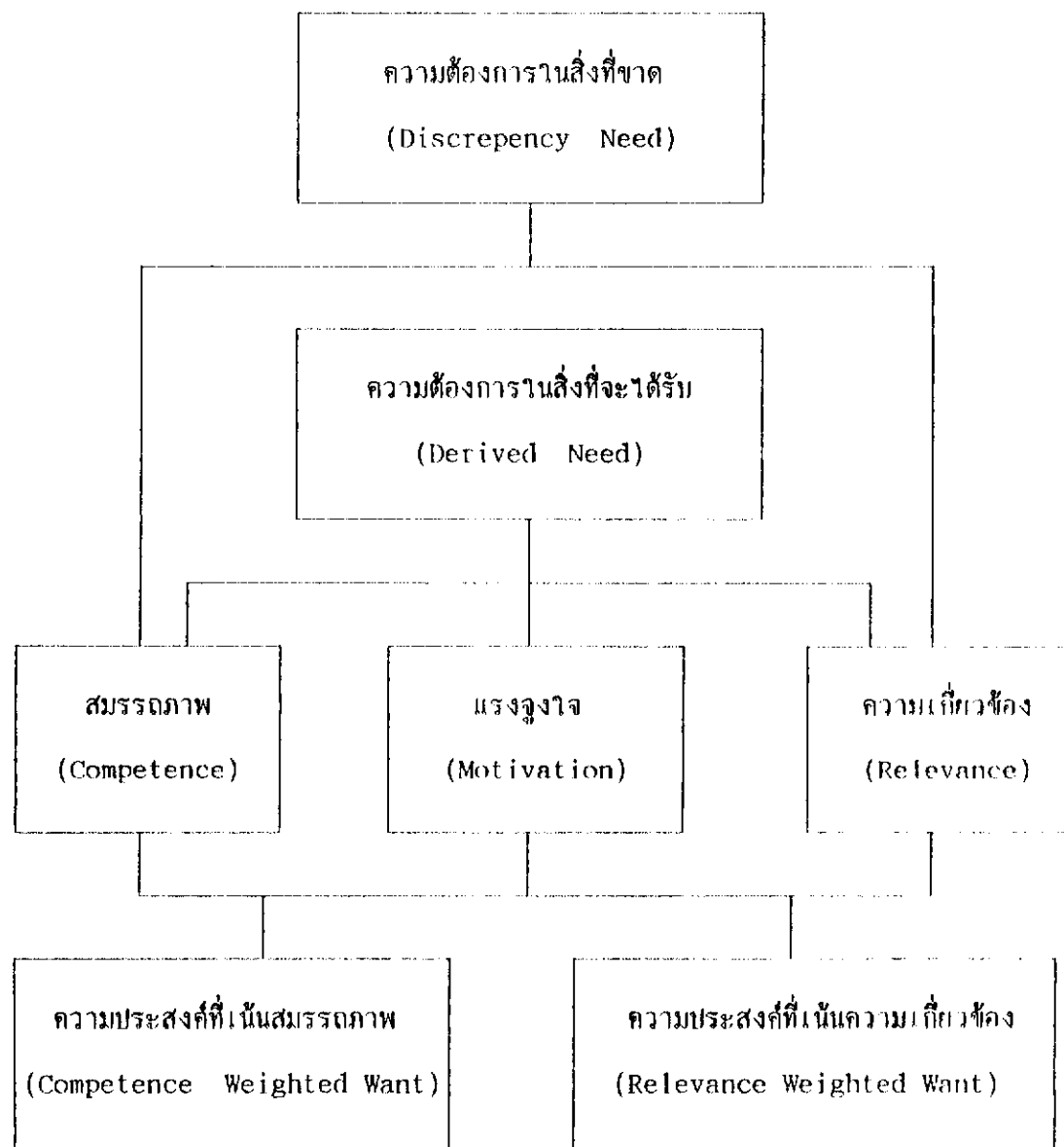
แนวคิดความต้องการทางการศึกษาที่แตกต่างออกไป ได้แก่ แนวคิดของซิสสันส์ (Scissons, 1982) ซึ่งได้ศึกษารูปแบบการศึกษาความต้องการรูปแบบต่าง ๆ ที่มีความแตกต่างกันอันเนื่องมาจากการนิยามความต้องการทางการศึกษาที่ต่างกัน และได้ศึกษาความสัมพันธ์ร่วมกัน (Interrelationship) ระหว่างองค์ประกอบของความต้องการรูปแบบนั้น ๆ ผลการศึกษาได้เป็นข้อเสนอแนะแนวทางใหม่ที่จะอธิบายและนิยามความต้องการทางการศึกษาว่า ความต้องการทางการศึกษาเป็นผลของความสัมพันธ์ร่วมกันระหว่างองค์ประกอบความต้องการ (Need components) สามองค์ประกอบ คือ

1. สมรรถภาพ (Competence) เป็นความสามารถของบุคคลในการกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

2. ความเกี่ยวข้อง (Relevance) เป็นความสามารถในการกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ที่คาดว่าจะเหมาะสมเพื่อการปฏิบัติหน้าที่ให้เกิดประสิทธิผล

3. แรงจูงใจ (Motivation) เป็นความตั้งใจของบุคคลที่จะปรับปรุงความสามารถในการกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งของตนเอง เพื่อการปฏิบัติหน้าที่ให้เกิดประสิทธิผล

ความสัมพันธ์ร่วมกันระหว่างองค์ประกอบความต้องการทั้งสาม ดังแสดงในแบบประกอบ 2 (Scissons. 1982 : 21)

ภาพประกอบ 2 องค์ประกอบความต้องการและความสัมพันธ์ขององค์ประกอบความต้องการ

ความต้องการทางการการศึกษา คือ ความต้องการบางสิ่งที่จะได้รับเพราะมันเป็นความสอดคล้องกับนิยามความต้องการทางการศึกษาตามแนวคิดของโรลส์มากที่สุด โดยได้รวมเอาองค์ประกอบด้านแรงจูงใจไว้ด้วย ชีส์สันส์ ได้เสนอแนะแนวทางการนิยามความต้องการทางการศึกษาไว้ว่าไม่มีรูปแบบนิยามใด ๆ ที่มีคุณค่าเหนือกว่ากัน การมีคุณค่าของแต่ละรูปแบบนิยามนั้นขึ้นอยู่กับความเป็นไปได้ และความเหมาะสมกับสภาพการณ์ที่จะทำการนิยามเพื่อใช้ผลการศึกษาขึ้น ข้อเสนอแนะนี้สอดคล้องกับผลการวิเคราะห์นิยามความต้องการของ แมทธิมอร์-คูดสัน (Mattimore-Knudson, 1983) ซึ่งได้สรุปผลการวิเคราะห์ไว้ว่า การจะนิยามความต้องการนั้นควรจะใช้การวิเคราะห์สถานการณ์ (Situation analysis) มากกว่าการวิเคราะห์ความต้องการ (Need analysis) เพราะนิยามความต้องการนั้นไม่แน่นอน นิยามต่างกันก็ได้อะไรต่างกันไป

แม้จะมีข้อเสนอแนะนิยามความต้องการที่แตกต่างกันมากมาย แต่เมื่อได้ศึกษารายละเอียดคำอธิบาย และองค์ประกอบความต้องการจากนิยามเหล่านั้นแล้ว ก็จะสรุปได้ว่าความต้องการเป็นสภาพทางชีว-จิตวิทยา (Bio-psychological state) ที่จะนำบุคคลไปสู่ความสุขความพึงพอใจ โดยบุคคลพยายามที่จะหลีกเลี่ยงภาวะที่ไม่มีความสุข ไม่มีความพึงพอใจ โดยนิยามนี้สามารถแบ่งประเภทความต้องการได้เป็นสองประเภท คือ (1) ความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์ ได้แก่ ความต้องการทางกายภาพ ความต้องการเจริญเติบโต ความต้องการความปลอดภัย ความต้องการประสบการณ์ใหม่ ความต้องการความสำเร็จ และความต้องการการยอมรับว่าตนเองมีคุณค่า และ (2) ความต้องการทางการศึกษา ซึ่งเป็นผลมาจากแรงกระตุ้นของความต้อการขั้นพื้นฐานของมนุษย์ร่วมกับสภาพแวดล้อมที่ทำให้บุคคลเกิดความต้อการเรียนรู้บางสิ่งบางอย่างที่ตนเองขาดแคลนอยู่เพื่อให้ตนเองดีขึ้น ความต้องการทางการศึกษาเป็นผลของการมีความสัมพันธ์ร่วมกันระหว่างองค์ประกอบความต้องการทั้งสาม ได้แก่ สภาพที่เป็นอยู่ของบุคคล คือ ระดับความสามารถในการกระทำกิจกรรมต่าง ๆ ของบุคคล สภาพที่คาดหวังของงานต่อบุคคล คือ ระดับความสามารถที่เหมาะสมกับการกระทำกิจกรรมนั้น ๆ และแรงจูงใจของบุคคลที่จะพัฒนาความสามารถของตนเพื่อให้สามารถกระทำกิจกรรมได้สำเร็จ

ความต้องการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศที่ใช้ในการติดต่อสื่อสาร ทั้งภายในประเทศ (Internal Communication) เพื่อถ่ายทอดความรู้ทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และใช้ในการติดต่อสื่อสารระหว่างประเทศ (International Communication)

แวน เอ็ก (จิราภรณ์ สุวรรณภินันต์, 2532 : 14 อ้างอิงมาจาก Van Ek, 1976 : 25) ได้จัดแบ่งประเภทของหน้าที่ของภาษาตามความต้องการของผู้เรียนในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศไว้กว้าง ๆ ดังนี้

1. การให้และการหาข้อเท็จจริง เช่น การชี้แจง การรายงาน การแก้ไข การถาม
2. การแสดงออกและถามทัศนคติ เช่น การปฏิเสธ การยอมรับ ข้อเสนอ การชี้แจง การเห็นด้วย การโต้แย้ง
3. การแสดงออกด้านความรู้สึก เช่น ความพอใจ ความไม่ชอบ ความชอบ
4. การแสดงออกด้านจริยธรรม เช่น การขอโทษ การให้อภัย ความเสียใจ
5. การขอร้องหรือการชักชวน เช่น การแนะนำ การเชื้อเชิญ การเสนอ การตักเตือน
6. การแสดงออกทางสังคม การแนะนำให้รู้จักกัน การอวยพร การแสดงความยินดี

สุไร พงษ์ทองเจริญ (2526 : 16) ได้กล่าวถึงคุณลักษณะของผู้เรียนภาษาอังกฤษซึ่งสรุปได้ดังนี้

1. อายุไม่ชองที่ประกอบสำคัญที่จะทำให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จหรือล้มเหลว
2. เวลาเรียนนั้นต้องให้ติดต่อกันถึง 600 ชั่วโมง จึงจะได้ผล (จากการศึกษาวิจัยในประเทศสหรัฐอเมริกา)
3. ความต้องการจะเป็นแรงกระตุ้น เพราะมนุษย์ต้องเรียนภาษาเพื่อใช้ในสังคมที่ตนเองอยู่เพื่อสื่อสารกับคนอื่น ผู้เรียนในประเทศไทยไม่ค่อยได้มีโอกาสนำภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสารจึงทำให้ขาดความต้องการที่จะเรียนภาษาอังกฤษด้วย
4. แรงจูงใจ คือ ความรู้สึกอยากเรียน แรงจูงใจภายนอก เช่น บัณฑิตเรียน

เห็นว่าผู้ที่รู้ภาษาอังกฤษจะได้รับการพิจารณาเป็นพิเศษเมื่อสมัครเข้าทำงานและได้รับเงินเดือนสูง แรงจูงใจภายใน เช่น ผู้เรียนมีความเพลิดเพลินในการเรียนภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้นต่อไป

5. ความพร้อม คือ ความสามารถที่จะเรียนได้ อาจเป็นความพร้อมในด้านต่าง ๆ เช่น ทางร่างกาย ทางสติปัญญา และรวมทั้งทางด้านเศรษฐกิจด้วย เป็นต้น ผู้ที่ขาดความพร้อมก็อาจไม่ประสบผลสำเร็จในการเรียน

คอร์บลัท (Corbluth, 1975 : 277-285) ได้ศึกษาเรื่องภาษาอังกฤษทั่วไปและภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชา และได้ให้ข้อเสนอแนะในการจัดการเรียนการสอนไว้ว่า การเรียนการสอนภาษาต่างประเทศอาจจะทำได้สองแบบ คือ แบบแรกเป็นการเรียนการสอนที่ใช้ทฤษฎีการสอนแบบต่าง ๆ เช่น การสอนแบบฟัง พูด (Audio - Lingual Method) ซึ่งจะเริ่มจากการฟัง พูด อ่าน และเขียน ตามลำดับ ไม่ว่าวัตถุประสงค์จะเน้นหนักในทางด้านทักษะการอ่านหรือการเขียนก็ตาม ส่วนแบบที่สองซึ่งกลับมาเป็นที่นิยมอีกตั้งแต่ต้นศตวรรษนี้ ดังปรากฏในผลงานของ เอช. อี. ปาล์มเมอร์ (H. E. Palmer) และ ไมเคิล เวสต์ (Michael West) คือ แบบการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์ใดเป็นพิเศษ เช่น เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการอ่านเอกสารหรือตำราในสาขาวิชาของตนโดยจะศึกษาเฉพาะด้านการอ่านเนื้อหาในสาขาวิชาของตนทำให้เกิดความชำนาญและมักเป็นการจัดการเรียนการสอนภาษาในระดับสูง ซึ่ง คอร์บลัท ได้ให้ข้อคิดไว้ว่า

1. การจัดเนื้อหาให้สัมพันธ์กับสาขาวิชาของผู้เรียน ผู้สอนควรมีความรู้ลึกซึ้งทางด้านภาษาและเนื้อหาที่จะสอน เนื่องจากการสอนภาษาเป็นเรื่องของการฝึกทักษะ แต่ในด้านเนื้อหาเน้นเป็นการให้ความรู้ทางวิชาการ ถ้าผู้สอนมีความชำนาญในเรื่องทั้งสองจะพาให้การสอนบรรลุจุดมุ่งหมายได้

2. ในการจัดการเรียนการสอน ควรคำนึงอยู่เสมอว่าการสอนภาษาอังกฤษมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการแสวงหาวิชาอื่น การสอนความรู้ในเนื้อหาวิชานั้น ๆ

3. ควรพิจารณาว่าวิชาอื่น ๆ มีความเกี่ยวข้องกับภาษาอังกฤษมากน้อยเพียงใด เพื่อจะได้จัดเนื้อหาให้สัมพันธ์กับวิชานั้น ๆ

4. การจัดเนื้อหาที่สัมพันธ์กับสาขาวิชาอื่น ๆ ของผู้เรียนเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้เกิด

แรงจูงใจในการเรียนมากขึ้น แต่ก็ไม่ได้หมายความว่า การสอดแทรกเนื้อหาอื่น ๆ ที่ไม่
นอกเหนือจากที่สัมพันธ์กับวิชาต่าง ๆ ดังกล่าวมาแล้วลงไปข้างจะทาให้ความสนใจของผู้เรียน
ลดลงกลับจะเป็นการผ่อนคลายความตึงเครียดจากการเรียนรู้เพียงเรื่องเดียวก็เป็นได้

จาเนียร์ พรินทิว (2521: 351-355) กล่าวถึงสาเหตุของการเปลี่ยนแปลงแนว
การสอนภาษาอังกฤษในระดับอุดมศึกษาในประเทศไทยว่า ความจำเป็นในการเข้าถึงแหล่งข้อมูล
ของนักเรียนไทยส่วนมากไม่ได้อยู่ที่ความสามารถในการพูดเพราะแทบจะไม่มีใครสนใจทักษะ
การฟัง และการพูดไปข้างนอกห้องเรียนเลย แต่ความจำเป็นในการอ่านเพื่อความเข้าใจเป็นสิ่ง
จำเป็นต่อการศึกษาระดับสูงและในชีวิตประจำวัน โดยเฉพาะในระดับอุดมศึกษาซึ่งตำรา
เรียนและเอกสารประกอบการเรียนต่าง ๆ ส่วนมากเป็นภาษาอังกฤษ จึงได้เกิดความคิด
เคลื่อนไหวว่าอันที่จริงจะเปลี่ยนแนวการสอนจากภาษาอังกฤษทั่วไป มาเป็นการสอนภาษาอังกฤษ
เพื่อจุดประสงค์เฉพาะ การสอนภาษาอังกฤษสำหรับวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีหรือ EST
(English for Science and Technology) และการสอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์
ทางวิชาการหรือ EAP (English for Academic Purposes) ซึ่งทั้งหมดนี้มุ่งที่จะพัฒนา
การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจถูกต้องรวดเร็ว ให้มีความสามารถในการศึกษาเชิง
วิจารณ์ อ่านเพื่อตีความ สรุปความ หาใจความสำคัญ รู้ลักษณะเนื้อเรื่อง การจัดเรื่อง และ
รู้จุดมุ่งหมายของผู้เรียน

พินดา เอื้ออภัยกุล (2527:51) กล่าวว่า การสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทย
ในระยะแรกเป็นการสอนภาษาพื้นฐานโดยทั่วไป โดยมีจุดประสงค์เพื่อฝึกความชำนาญด้านอื่น ๆ
อันได้แก่ การเขียน การฟังและการพูด ต่อมาจึงเริ่มมีการให้ความสำคัญต่อภาษาอังกฤษ
เฉพาะสาขาวิชา (Academic English) มากขึ้น โดยเน้นภาษาอังกฤษที่นักศึกษาในสาขาวิชา
ต่าง ๆ เช่น วิทยาศาสตร์ พาณิชยศาสตร์ และนิติศาสตร์ เป็นต้น จำเป็นต้องเรียนรู้
เพื่อใช้ในการอ่านตำราในสาขาของตน ปัจจุบันนี้ความต้องการภาษาอังกฤษเฉพาะสาขาวิชา
ได้ขยายกว้างขวางมากขึ้น คือ นอกเหนือจากความรู้ภาษาอังกฤษเฉพาะสาขาวิชาแล้วยัง
ต้องเน้นการเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาอังกฤษเพื่ออาชีพ (Occupational English) ด้วย

ในทำนองเดียวกัน บอยส์ (Boys, 1979 : 15-18) กล่าวว่าภาษาอังกฤษ
เพื่อจุดประสงค์เฉพาะสามารถแยกย่อยออกไปตามวัตถุประสงค์เฉพาะได้ ดังนี้

1. ภาษาอังกฤษเพื่อวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เป็นภาษาอังกฤษที่เข้าในวิชา
ที่พบในสาขาวิทยาศาสตร์ วิทยาศาสตร์ประยุกต์ และสาขาเทคโนโลยี ซึ่งต้องใช้เวลาในการ
ศึกษาในระดับมหาวิทยาลัย

2. ภาษาอังกฤษเพื่องานอาชีพ (EVP – English for Vocational
Purposes) เป็นภาษาอังกฤษที่จัดขึ้นเพื่อสนองความต้องการของบุคคลทั่วไปในวิชาชีพต่างๆ
เช่น ภาษาอังกฤษการค้า (Commercial English) เป็นภาษาอังกฤษที่ใช้โดยเลขาธนาคาร
และประชาสัมพันธ์ เป็นต้น

จากเอกสารและข้อความข้างต้นจะเห็นได้ว่าการเรียนการสอนภาษาอังกฤษได้พัฒนา
จากการเรียนภาษาอังกฤษทั่วไปซึ่งไม่เน้นเฉพาะสาขาวิชาไปเป็นการเรียนการสอนภาษา
อังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์ด้านแต่ละวิชา ตามความต้องการใช้ภาษาอังกฤษของผู้เรียนเป็นสำคัญ
อรุณี วิริยะจิตรา และจรรยา อภิชาติตระกูล (Arune Wiriya-chitra
and Chanya Apichattrakul, 1984 : 17) กล่าวว่า การอ่านเพื่อความเข้าใจเป็น
ปัญหาอย่างหนึ่งของผู้เรียนที่ไม่เข้าใจเนื้อหาของภาษา แต่อย่างไรก็ตามผู้เรียนจะต้องอ่านตำราและ
เอกสารต่าง ๆ ที่เป็นภาษาอังกฤษเพราะเหตุว่า ความรู้ทางวิทยาศาสตร์และวิชาการส่วนมาก
จะบันทึกไว้เป็นภาษาอังกฤษ ซึ่งปัญหาในการอ่านของผู้เรียนที่ไม่เข้าใจเนื้อหาของภาษา ได้แก่ การ
ติดตามความหมายของคำตาม การทำความเข้าใจประโยค การทำความเข้าใจข้อความแต่ละ
ย่อหน้าและการตีความภาพประกอบ

ฉัตรวุฒิ ณ ปั้น (2522 : 2-3) พบจากประสบการณ์ในการสอนภาษาอังกฤษในระดับ
วิทยาลัยครูมาหลายปีว่า นักศึกษาจำนวนไม่น้อยมีปัญหาในการเขียนทั้ง ๆ ที่นักศึกษา
เหล่านั้นเคยเรียนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษามาแล้วเป็นเวลารวมกัน
ไม่น้อยกว่า 6-7 ปี นักศึกษามีปัญหาในการเขียนในระดับสื่อสาร คือไม่มีความสามารถ
เพียงพอที่จะใช้ภาษาเป็นสื่อกลางในการติดต่อสื่อสาร หรือไม่สามารถแสดงความรู้สึกนึกคิด
ของตนเองออกมาเป็นการเขียนได้ และยังพบว่านักศึกษาจำนวนน้อยที่สามารถอ่านข้อความ
ต่าง ๆ ได้เข้าใจ แต่ไม่สามารถเขียนเพื่อแสดงความรู้สึกนึกคิดของตนเองออกมาได้

จากเอกสารดังกล่าวข้างต้นจะเห็นว่าผู้เรียนเป็นองค์ประกอบสำคัญอย่างยิ่ง ที่ทำให้
การเรียนการสอนภาษาอังกฤษไม่ได้ผลเท่าที่ควร เนื่องจากผู้เรียนขาดความสนใจที่จะเรียน

ผู้เรียนไม่มีโอกาสใช้ภาษาอังกฤษนอกห้องเรียน และผู้เรียนมีปัญหาวนการ เรียนทักษะทางภาษา ภาษาอังกฤษทั้ง 4 ทักษะ คือ การฟัง การพูด การอ่านและการเขียน

ส่วนความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษนั้น อีทชินสันและวอเตอร์ส์ (Pin-chinson and Waters, 1987 : 6) กล่าวว่า ภาษาอังกฤษได้สร้างกลุ่มผู้เรียนที่เรียนรู้ว่า ความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษ เช่น นักธุรกิจต้องการขายสินค้า ช่างต้องกรอรถ ค่าแนะนำในคู่มือ แพทย์ต้องการพัฒนาความรู้ในสาขาของตน จึงเห็นได้ชัดเจนว่า ภาษาอังกฤษได้กลายเป็นภาษาสากลที่ใช้เป็นสื่อกลางทั้งในด้านเทคโนโลยีและการพาณิชย์

นอกจากนี้ยังบุคคลที่ไม่ได้อยู่ในวงการศึกษา แต่ได้ให้ความสนใจเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ คือ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ได้ให้สัมภาษณ์ บิณารถ พัทธพงษ์พรหม (2532:34-43) สรุปได้ว่า หน่วยงานส่วนใหญ่ของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยจำเป็นต้องใช้ภาษาต่างประเทศ โดยเฉพาะภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสารกับชาวต่างประเทศ สถานการณ์ทำให้ ลักษณะของ ภาษา ทักษะและระดับความยากง่ายหลากหลายตามหน้าที่ของหน่วยงานแต่ละหน่วยงาน ดังนี้

1. ทักษะการฟังและพูด จะมีตั้งแต่การฟังและพูดเพื่อเจรจาต่อรอง เสนอความคิดเห็น ตอบปฏิเสธหรือตกลงในระดับสูงซึ่งต้องการความถูกต้องและเหมาะสมทางภาษา การพูดชักชวน พูดโต้ตอบข้อซักถาม อธิบายรายละเอียดหรือซักถามข้อมูลเพื่อเข้างานประชาสัมพันธ์
2. ทักษะการอ่านจะเน้นการอ่านให้เข้าใจเพื่อจับประเด็นสำคัญ เพื่อสรุปความและเพื่อย่อความ
3. ทักษะการเขียนจะเป็นการเขียนในระดับสูงคือ การเขียนจดหมายโต้ตอบและการแปลข่าว จดหมาย เอกสารและบทความ

บทบาทและหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนเป็นหน่วยงานราชการที่มีฐานะเทียบเท่า กรม สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ มีบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบ ดังนี้ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน, 2538:11-14)

1. ศึกษาวิเคราะห์ และเสนอแนะแก่คณะกรรมการการศึกษาเอกชน เกี่ยวกับ

การศึกษาและการดำเนินงานของโรงเรียนเอกชน การจัดทำโครงการส่งเสริมการศึกษาของโรงเรียนเอกชน การประสานงานการศึกษากับส่วนราชการอื่น เพื่อประโยชน์แก่ระบอบและส่งเสริมการศึกษาและกิจการของโรงเรียนเอกชน และการปฏิบัติงานอื่น ๆ ของคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ตามพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2525

2. เป็นเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2525
3. ปฏิบัติงานเลขานุการของคณะกรรมการการศึกษาเอกชน
4. ปฏิบัติงานตามคณะกรรมการการศึกษาเอกชน หรือกระทรวงศึกษาธิการ
มอบหมาย

ในการแบ่งส่วนราชการของ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน นับจากปี พ.ศ. 2515 เดิมมี 5 กอง ต่อมาเพิ่มอีก 2 ฝ่ายโดยกำหนดเป็นการภายในให้ฐานะเทียบเท่ากองกับอีก 1 หน่วย คือ หน่วยศึกษานิเทศก์ในปี พ.ศ. 2518 หลังจากนั้นได้มีการปรับ 2 ฝ่าย เป็นกองรวมเป็น 7 กอง กับ 1 หน่วยศึกษานิเทศก์ในปี พ.ศ. 2525 และตั้งแต่ปี พ.ศ. 2533 ถึงปัจจุบันได้เพิ่มอีก 1 กอง รวมเป็น 8 กอง และ 1 หน่วยตามพระราชกฤษฎีกาแบ่งส่วนราชการของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเล่มที่ 109 ตอนที่ 102 วันที่ 24 กันยายน 2535 ดังนี้

1. สำนักงานเลขานุการกรม มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับราชการทั่วไปของสำนักงาน และราชการที่มิได้แยกให้เป็นหน้าที่ของกองหรือส่วนราชการใดโดยเฉพาะด้วย ดังนี้

- ก. ปฏิบัติงานสารบรรณของสำนักงาน
- ข. ดำเนินการเกี่ยวกับงานช่วยเหลืออำนวยความสะดวกและงานเลขานุการของสำนักงาน
- ค. ดำเนินการเกี่ยวกับการเงิน การบัญชี การงบประมาณ การให้สัตยาบัน ออตราสถานที่ และยานพาหนะของสำนักงาน
- ง. จัดระบบงานและการบริหารงานบุคคลของสำนักงาน
- จ. ดำเนินการเกี่ยวกับกฎหมาย งานวินัย งานนิติกรรมและสัญญา และงานคดีที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของสำนักงาน
- ฉ. ประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ผลงานของสำนักงาน

2. กองกองทุนและสวัสดิการ มีอำนาจหน้าที่ดังนี้

- ก. ดำเนินการเกี่ยวกับกองทุนสงเคราะห์ตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชน

ข. ดำเนินการเกี่ยวกับเงินทดแทนตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชนและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียนเอกชน

3. กองทะเบียน มีอำนาจหน้าที่ดังนี้

ก. จัดระบบการสำรวจ การจัดเก็บ การประมวล และการใช้ประโยชน์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียนเอกชน

ข. ปฏิบัติงานเป็นศูนย์ข้อมูลเพื่อพัฒนาการศึกษาเอกชน

4. กองนโยบายและแผน มีอำนาจหน้าที่

ก. เสนอแนวนโยบาย จัดทำแผนงานและโครงการของสำนักงานเพื่อให้สอดคล้องกับแผนการศึกษาแห่งชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาของโรงเรียนเอกชน พัฒนางานด้านส่งเสริมมาตรฐาน คุณภาพของการศึกษาเอกชน รวมทั้งเร่งรัดติดตามประเมินผลการปฏิบัติงานตามนโยบายแผนงานและโครงการต่าง ๆ ของสำนักงาน

ข. จัดทำและประสานแผนปฏิบัติงานของสำนักงานให้สอดคล้องกับนโยบายและแผนแม่บทของกระทรวง ดำเนินการเกี่ยวกับการจัดตั้ง การจัดสรรและการบริหารงบประมาณให้เป็นไปตามแผนที่กำหนดไว้ รวมทั้งเร่งรัดติดตามและรายงานผลการดำเนินงานตามแผนงานของหน่วยงานในสังกัด

ค. ดำเนินการเกี่ยวกับข้อมูลสารสนเทศทางการศึกษาเอกชน

ง. ติดต่อและประสานงานกับรัฐบาล องค์การ หรือหน่วยงานต่างประเทศ ด้านความช่วยเหลือและร่วมมือทางการศึกษา รวมทั้งการจัดประชุมสัมมนาและเจรจากับรัฐบาล องค์การหน่วยงานต่างประเทศ หรือองค์การระหว่างประเทศ

จ. ตรวจสอบความเหมาะสมของแบบแปลนหรือตัวอาคารสถานที่ที่ใช้เพื่อการศึกษาและพัฒนามาตรฐานด้านอาคารสถานที่ของโรงเรียนเอกชน

ฉ. ดำเนินการเกี่ยวกับงานเลขานุการของคณะกรรมการการศึกษาเอกชน

5. กองโรงเรียนนโยบายพิเศษ มีอำนาจหน้าที่

ส่งเสริม พัฒนา กำกับ และดูแลโรงเรียนเอกชนที่เปิดสอนภาษาจีน สอนศาสนา และโรงเรียนนานาชาติ ทั้งนี้ ตามนโยบายการจัดการศึกษาของรัฐ

6. กองโรงเรียนสามัญศึกษา มีอำนาจหน้าที่

ส่งเสริม พัฒนา กำกับ และดูแลโรงเรียนเอกชนประเภทสามัญศึกษา โรงเรียนการศึกษาพิเศษ และการศึกษาสงเคราะห์ที่จัดการศึกษาในระบบโรงเรียน

7. กองโรงเรียนอาชีวศึกษา มีอำนาจหน้าที่

ส่งเสริม พัฒนา กำกับ และดูแลโรงเรียนเอกชนประเภทอาชีวศึกษา ในระบบโรงเรียน

8. กองส่งเสริมการศึกษานอกระบบ มีอำนาจหน้าที่

ส่งเสริม พัฒนา กำกับ และดูแลโรงเรียนเอกชนที่จัดการศึกษานอกระบบโรงเรียน

9. หน่วยศึกษานิเทศก์ มีอำนาจหน้าที่

ก. นิเทศการสอนและการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนเอกชน

ข. ส่งเสริม และพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนในโรงเรียนเอกชน

นโยบายและมาตรการในการพัฒนาการศึกษาเอกชน

เพื่อให้การพัฒนาการศึกษาเอกชนสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ นโยบายรัฐบาลและแนวโน้มของสังคมไทย คุตสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนซึ่งเป็นหน่วยงานของราชการที่มีหน้าที่ดูแลและส่งเสริมการจัดการศึกษานโรงเรียนเอกชน ได้กำหนดวัตถุประสงค์ นโยบาย มาตรการ เป้าหมาย และแผนงาน/โครงการ โดยแยกเป็นระดับการศึกษาต่าง ๆ ซึ่งขอเสนอเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับงานวิจัยครั้งนี้ คือ ด้านอาชีวศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน. 2535 : 39-41) มีดังนี้

การอาชีวศึกษา

วัตถุประสงค์

เพื่อให้การจัดการอาชีวศึกษาเอกชนมีคุณภาพ และประสิทธิภาพ สามารถผลิต

กำลังคนที่ดี มีคุณธรรม มีความสามารถพื้นฐานและทักษะในการประกอบอาชีพ ผลิตผลดีทำให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ หรือไปประกอบอาชีพอิสระ

นโยบายและมาตรการ

นโยบาย	มาตรการ
1. ส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนให้เป็นผู้มีความเป็นเลิศทางวิชาชีพ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์มีเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพ ควบคู่ไปกับการมีคุณธรรม จริยธรรม โดยเน้นให้มีความรับผิดชอบ และมีระเบียบวินัย	1. ส่งเสริมและสนับสนุนให้โรงเรียนจัดกิจกรรมที่พัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักเรียน 2. ส่งเสริมและสนับสนุนการฝึกงานของนักเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ทั้งในขณะที่ยังศึกษา และเมื่อสำเร็จการศึกษาแล้ว 3. จัดให้มีระบบสารสนเทศเกี่ยวกับการประกอบอาชีพเพื่อประโยชน์ในการแนะแนวอาชีพแก่นักเรียน 4. ส่งเสริมให้มีการแข่งขันทักษะวิชาชีพนักเรียนโรงเรียนอาชีวศึกษา 5. ให้มีความร่วมมือระหว่างโรงเรียนเอกชนและหน่วยงานต่าง ๆ ในการกำหนดรูปแบบ และวิธีปฏิบัติในการปกครองนักเรียน
2. เร่งพัฒนาบุคลากรของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาให้มีประสิทธิภาพในด้านความรู้ความสามารถในการอาชีวศึกษายิ่งขึ้น	1. ให้มีการจัดอบรมครูเพื่อเพิ่มพูนความรู้ความสามารถและทักษะการสอน ตลอดจนด้านคุณธรรม จริยธรรม 2. จัดให้มีการแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ด้านการบริหารและการจัดการ

นโยบาย	มาตรการ
3. เร่งพัฒนาการบริหารและการจัดการอาชีวศึกษาเอกชน ให้มีความคล่องตัวมีมาตรฐานและมีประสิทธิภาพสูงขึ้น รวมทั้งส่งเสริมให้มีการตรวจสอบคุณภาพและติดตามผลอย่างต่อเนื่อง	3. ปรับปรุงกระบวนการนิเทศให้มีประสิทธิภาพ สนับสนุนให้มีการนิเทศทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน 4. ส่งเสริมให้โรงเรียนร่วมกันพัฒนาอุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอนให้ทันกับเทคโนโลยีก้าวหน้าทางเทคโนโลยีเพื่อใช้ประโยชน์ร่วมกัน 1. ให้โรงเรียนดำเนินการตรวจสอบคุณภาพและพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้การรับรองคุณภาพการจัดการศึกษา 2. ส่งเสริมให้โรงเรียนทั้งในระบอบและนอกระบบสามารถส่งเสริมและสนับสนุนซึ่งกันและกัน ให้มีการศึกษาต่อเนื่องสำหรับผู้สำเร็จการศึกษาแต่ละระดับ เพื่อเพิ่มศักยภาพความสามารถเฉพาะทาง 3. ให้มีการกำกับดูแล และติดตามการดำเนินงานของโรงเรียน
4. ส่งเสริมให้โรงเรียนจัดสอนในสาขาวิชาชีพที่สามารถสนองความต้องการของตลาดแรงงานโดยเน้นการฝึกปฏิบัติจริง	1. สนับสนุนและส่งเสริมให้ภาคเอกชนมีส่วนร่วมในการจัดและพัฒนาหลักสูตร ตลอดจนริเริ่มและจัดทำหลักสูตรที่มีลักษณะยืดหยุ่นสอดคล้องกับความต้องการของเทคโนโลยีและความต้องการของตลาดแรงงาน สามารถจัดการศึกษาที่เอื้ออานวยต่อการประกอบอาชีพอิสระมากยิ่งขึ้น

นโยบาย	มาตรการ
	2. ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับสถาบันการศึกษาและสถาบันวิชาชีพทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ เพื่อสนับสนุนกับการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี 3. ทำให้มีความร่วมมือระหว่างโรงเรียนเอกชน อาชีวศึกษาและสมาคมวิชาชีพในการเผยแพร่ความรู้ในการประกอบอาชีพมาตรฐานวิชาชีพ และจรรยาบรรณในการประกอบอาชีพ 4. จัดให้มีการทดสอบฝีมือแรงงานให้แก่ นักเรียนเพื่อกำหนดระดับฝีมือนักเรียน 5. จัดให้มีระบบเงินกู้ยืมหรือสินเชื่อเพื่อการประกอบอาชีพอิสระ 6. จัดให้มีศูนย์ข้อมูลเกี่ยวกับการอาชีพ

ความร่วมมือกับนานาชาติในการจัดอาชีวศึกษา

สภาพปัจจุบันของการอาชีวศึกษา เอกชนของประเทศไทยและความร่วมมือกับสถานประกอบการศึกษาต่างประเทศ สรุปได้ดังนี้ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน 2537: 3-10)

สภาพปัจจุบันของการอาชีวศึกษา เอกชนของประเทศไทยยังต้องการให้รัฐบาลเป็นความช่วยเหลือทางวิชาการ เพื่อกระตุ้นให้เกิดการตื่นตัว พัฒนาตนเองให้เกิดการตระหนักในบทบาทหน้าที่ และยกระดับความสามารถของโรงเรียนให้ผลิตกำลังคนได้อย่างมีคุณภาพ มีประสิทธิภาพ และมีมาตรฐาน ขณะเดียวกันก็ต้องเปิดช่องให้เอกชนมีความเป็นอิสระ คล่องตัวในการบริหารจัดการสูงขึ้น ทั้งนี้เพื่อผลประโยชน์แก่กุลบุตร กุลธิดา หรือประชาชนชาวไทยที่แสวงหาการศึกษาอาชีวะในสถานศึกษาเอกชน หากไม่แล้วพัฒนาการของเทคโนโลยีในภาคอุตสาหกรรมการผลิต อุตสาหกรรมการบริการ ซึ่งเป็นไปอย่างรวดเร็ว และซับซ้อนสูงมากยิ่งขึ้นจะทิ้งห่างระบบวิธีการ และคุณภาพของผลผลิตกำลังคนเพื่ออาชีวะของสถานศึกษาเอกชนอย่างไม่มีวันตามทัน และโดยเฉพาะภาคเอกชนขณะนี้เข้ามามีบทบาทในการผลิตกำลังคนระดับกลางสูงมากกว่าครึ่งของวิทยาลัยอาชีวศึกษาของภาครัฐ อันตรายอันเกิดจากการขาดคุณภาพของผลผลิต หรือคุณภาพของแรงงาน หรือกำลังคนจากภาคอาชีวศึกษาเอกชน จะไม่เกิดเฉพาะแต่ตัวผู้เรียนซึ่งเป็นเยาวชนไทยตาตา ๆ เท่านั้น หากจะเป็นอันตรายอย่างใหญ่หลวงต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมด้านต่างๆ ของชาติที่ใช้แรงงานจากผลผลิตเหล่านี้เป็นอย่างมาก และจะชะงักงันการก้าวไกลของการพัฒนาประเทศโดยรวมอีกด้วย

แนวทางหนึ่งของการที่จะให้สถานศึกษาเอกชนก้าวหน้าต่อการจัดการศึกษาอย่างมีคุณภาพและมีมาตรฐานระดับนานาชาติได้ ก็คือการช่วยเหลือจากรัฐโดยสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในการที่จะสร้าง Linkage หรือสร้าง Partnership กับสถานศึกษาของชาติที่พัฒนาแล้วให้กับสถานศึกษาเอกชนของประเทศไทย ขณะนี้สถานอาชีวศึกษา เทคนิคศึกษาเอกชน มีข้อจำกัดในเรื่องคุณภาพของการบริหารจัดการ คุณภาพของบุคลากรโดยเฉพาะผู้สอน คุณภาพของสื่อ และอุปกรณ์การเรียนการสอน คุณภาพของผู้เรียน และคุณภาพของสิ่งแวดล้อม ซึ่งมีผลกระทบต่อคุณภาพและมาตรฐานการจัดอาชีวศึกษา และเทคนิคศึกษาโดยตรง ซึ่งจำเป็นต้องช่วยขจัด นั่นคือ

ก. คุณภาพของการบริหารจัดการ จะต้องพัฒนาอย่างเร่งด่วนให้ผู้ดำเนิน

กิจการการศึกษาเพื่ออาชีพ เข้าใจทิศทางการจัดและบริหารอาชีวศึกษา เทคนิคศึกษา เข้าใจเป้าหมายสุดท้ายของการศึกษาเพื่ออาชีพ ทั้งนี้เพื่อวางแผนพัฒนากำลังคนที่ถูกต้องเพื่อการบริหารจัดการภายในสถานศึกษา ให้สามารถส่งเสริมประสิทธิภาพของการบริหารจัดการให้ได้ ไม่ว่าจะเป็นการบริหารเรื่องใดในภาพรวมของโรงเรียนและนอกโรงเรียนที่เกี่ยวข้องกัน ฝ่ายบริหารต้องตระหนักว่า การจัดการอาชีวศึกษาไม่ใช่เป็นการจัดตั้งโรงเรียน เพราะมีเงินหรือคิดว่าจะได้กำไรอย่างเดียว แต่เป็นธุรกิจการศึกษาที่จะสร้างความสามารถในวิชาชีพแก่ตัวบุคคลให้เกิดความเชื่อมั่น และยอมรับได้โดยสังคมและได้มาตรฐานวิชาชีพ การมีคุณธรรมในการบริหารจัดการ การมีความรับผิดชอบต่อส่วนรวมตลอดจนการมีความรู้ ความสามารถในการบริหารจัดการของฝ่ายบริหารนั้น จะเป็นปัจจัยสำคัญที่จะทำให้เกิดความสำเร็จ ดังนั้น ฝ่ายบริหารต้องร่วมมือกับรัฐแสวงหารูปแบบวิธีการ การบริหารจัดการสถานศึกษาของตนให้เกิดคุณภาพและมีมาตรฐานที่รัฐกำหนด และแนวทางหนึ่งก็อาจได้แก่การเป็น Partner กับสถานศึกษาอื่นที่ได้รับการพัฒนาอย่างดีแล้ว

ข. คุณภาพของบุคลากร ความพยายามของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในการประเด็นนี้ คือการยกระดับความสามารถในตัวครู ทั้งในเรื่องวิชาเฉพาะ และวิชาครูให้เกิดขึ้นกับครูโรงเรียนเอกชน ครูที่ได้รับการพัฒนาแล้ว ถ้าฝ่ายบริหารของโรงเรียนสามารถสานต่อที่จะให้เขามีส่วนร่วมในการทำงาน มีสวัสดิการ มีความมั่นคงในอาชีพ มีรายได้พอควร และการยอมรับ หรือการยกย่องนับถือตามแต่กรณี ให้ความเป็นธรรมโรงเรียนก็ย่อมจะได้รับการสนองตอบต่อการกระทำในความรับผิดชอบของครูอย่างเต็มที่ การเคลื่อนย้าย การออกกลางคัน การสร้างคุณภาพแก่ผลผลิต ตลอดจนชื่อเสียงของโรงเรียนหรือสถาบันก็จะเกิดได้

ค. คุณภาพของสื่อ อุปกรณ์การเรียนการสอน แหล่ง หรือศูนย์การเรียนรู้ในโรงเรียนและนอกโรงเรียนก็เป็นปัจจัยหนึ่งที่สำคัญยิ่งและมีผลต่อคุณภาพและมาตรฐานการเรียนการสอนในสถานศึกษาเอกชนโดยรวมยังต้องการการพัฒนาในเรื่องนี้เป็นอย่างมาก ไม่ว่าจะเป็น module การเรียนการสอนสื่อประเภทต่างๆ โดยเฉพาะ Software ที่อาจจะนำมาใช้กับคอมพิวเตอร์ วีดีโอ เครื่องฉายสไลด์ เครื่องฉายข้ามศีรษะ รวมทั้ง Instruction sheets และ Instruction materials อื่น ๆ สิ่งที่มีความรู้เกี่ยวกับสื่อ ได้แก่ หลักสูตรการเรียนการสอน ซึ่งวิชาอาชีพ และเทคนิคศึกษาจะต้องมีหลักสูตรที่สามารถสนองต่อความต้องการของภาค

อุตสาหกรรมได้ตรง และทันต่อความต้องการ การปรับปรุงหรือพัฒนาหลักสูตรการเรียนรู้นี้จะต้องให้ความสำคัญกับโรงเรียน การสร้าง Linkage กับสถานศึกษาภายนอกประเทศ จะมีส่วนให้สถานศึกษาในประเทศเห็นภาพการเปลี่ยนแปลงวิชาชีพที่ชัดเจนขึ้น รวมทั้งจะต้องสร้างความสัมพันธ์ระหว่างสถานศึกษากับสถานประกอบการในประเทศให้ใกล้ชิดขึ้น การทำ training ในสถานศึกษาอาชีวเอกชนอาจเป็นแนวทางใหม่ ควบคู่กับ Vocational & Technical Education ที่จัดอยู่ในสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน

ง. คุณภาพของผู้เรียน โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนมีความพยายามและอดทนที่จะต้องสร้างคุณภาพทางการอาชีวศึกษาให้กับผู้เรียนสูง เพราะกลุ่มตัวโหนดส่วนนี้จะเลือกเข้าสู่สถานอาชีวศึกษาเอกชนภายหลังสถานอาชีวศึกษาของรัฐบาล กลุ่มตัวโหนดเหล่านี้มาสู่อาชีวศึกษาเอกชนไม่ว่าจะเป็นความชอบหรือความถนัดตามธรรมชาติของตนเองต่อโรงเรียนหรือต่อสาขาวิชาที่เรียน ปัจจัยนี้ได้นำมาซึ่งการท้าทายความสามารถของโรงเรียนแล้ว จะทำให้โรงเรียนสามารถสร้าง Goodwill ให้แก่ตนเองได้มาก ดังนั้นความช่วยเหลือทางวิชาการทั้งจากฝ่ายรัฐโดยสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน และจากสถานศึกษาเอกชนนอกประเทศที่เป็น Partner จะไม่ทำให้เพียงแต่การชี้ว่า คุณภาพของผู้เรียนเป็นปัจจัยสำคัญตัวหนึ่ง หากจะสามารถ Share ประสิทธิภาพตรงในการช่วยเหลือผู้เรียน โดยการสร้างศูนย์การเรียนรู้ในโรงเรียน การช่วยเหลือเด็กที่มีความสามารถทางการเรียนต่ำ หรือเด็กเรียนช้า เด็กเรียนเร็ว การสร้างเสริมพฤติกรรมที่พึงประสงค์ การกำจัดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ โดยอาศัยหลักการเรียนรู้ หลักการ mastery of learning, competency-based และอื่น ๆ ประกอบ

จ. คุณภาพของสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน สภาพของโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนโดยทั่วไปแม้จะแตกต่างกันตามประเภท ชนิด ที่ตั้ง ขนาด และอื่น ๆ แต่ประเด็นที่ประสงค์จะให้โรงเรียนพัฒนาร่วมกับ partners ต่าง ๆ คือการสร้างหรือปรับปรุงครั้งใหญ่ในแต่ละโรงเรียน ในเรื่องบรรยากาศ สิ่งแวดล้อม และความปลอดภัยในสถานศึกษา บรรยากาศการเรียนการสอน ความสะอาด บรรยากาศการทำงาน การอยู่ร่วมกันในโรงเรียน ความร่มรื่น สวยงาม การจัด zoning ในโรงเรียนบริเวณตัวอาคาร สถานที่ให้เห็นว่าโรงเรียนคือ สถานที่เรียนรู้ ศึกษา ไม่ใช่แหล่งเสื่อมโทรม ไม่ใช่สถานกักกัน แต่เป็นสถานที่กลมเกลียวสร้างสรรค์บุคลากรให้ได้รับการพัฒนาทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา พฤติกรรม อารมณ์ และเจตคติ

จ. สิ่งที่สำคัญมาทั้งหมดเบื้องต้น มาไปสู่คุณภาพของผลผลิต และคุณภาพของการจัดการศึกษาที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน แสวงหาความร่วมมือจากภายนอกประเทศ ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดทางลัดในการยกระดับคุณภาพการจัดการอาชีวศึกษา โดยเหตุที่เทคโนโลยีสามารถที่จะถ่ายทอด (Transfer) ได้รวดเร็ว จึงต้องแสวงหา มาช่วยเริ่มต้นสร้างขึ้นมาเอง เพราะเรามีข้อจำกัดในการทำเช่นนั้น ขณะเดียวกันสิ่งที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ประสงค์จะให้มีและจำเป็นต้องมี คือ มาตรฐานคุณภาพทางอาชีวศึกษา โครงการเพื่อการ accredit สถานศึกษาเอกชนประเภทอาชีวศึกษา ก็ได้รับการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นร่วมกับสถานศึกษานอกประเทศที่เป็น Partner ด้วย

โดยเหตุที่การจัดการอาชีวศึกษา และเทคนิคศึกษา เป็นการศึกษาที่ต้องสร้างสมรรถภาพ หรือสมรรถนะของผลผลิตให้ถึงระดับที่จะเข้าสู่งานได้ (job entry level) และระดับการเข้าสู่งานดังกล่าว อาจจำแนกตามระดับความซับซ้อนของเทคโนโลยีแต่ละประเภทหรือสาขานั้น ๆ ซึ่งต้องยอมรับโดยผู้ใช้ หรือสถานประกอบการด้วย ดังนั้น กระบวนการเพื่อการรับรองมาตรฐานคุณภาพของสาขาหรือโปรแกรมทางอาชีวศึกษา และเทคนิคศึกษา ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนจะต้องจัดทำขึ้นในปลายปีการศึกษา 2537 หรือต้นปีการศึกษา 2538 นี้ เพื่อเป็นการเสริมโครงการเป็น Partner กับต่างประเทศดังกล่าวแล้ว

สถาบันต่างประเทศที่ทำความตกลงร่วมมือ

ปัจจุบันสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนได้ดำเนินการทำข้อตกลงความร่วมมือกับสถาบันการศึกษาต่างประเทศ ดังนี้

1. The Northern Alberta Institute of Technology (NAIT)
สถาบันการศึกษาในประเทศแคนาดา ได้ทำความตกลงช่วยเหลือเรื่องการจัดการศึกษา ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม สาขาวิชาเครื่องมือวัดและควบคุม (Instrumentation Technology) โดยมีผู้เชี่ยวชาญจาก NAIT มาติดตั้งห้องทดลองให้กับโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในกรุงเทพมหานคร และได้ส่งผู้เชี่ยวชาญมาร่างหลักสูตรวิชาดังกล่าว ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ให้กับโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาที่มีความพร้อม

2. Longbeach Community College รัฐแคลิฟอร์เนีย ประเทศสหรัฐอเมริกา ได้ตกลงความร่วมมือทางวิชาการกับโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาหลายรูปแบบ เช่น เลกเบียน นักเรียนและครู การศึกษาดูงาน เป็นต้น

3. Technical and Further Education (TAFE) สถาบันการศึกษาเมือง ซิดนีย์ ประเทศออสเตรเลีย มีข้อตกลงเปิดโอกาสให้โรงเรียนเอกชนติดต่อกับได้โดยขอให้สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนเป็นผู้ประสานงาน และยังมีทุน AAIL ให้โรงเรียนที่สนใจ ติดต่อกับได้ด้วย

นอกจากนี้ยังได้ทำข้อตกลงกับสถาบัน AIT คือ ได้ร่าง Memorandum of Understanding ไว้แล้ว แต่ยังไม่ได้ลงนาม อีก 2 โครงการ ที่สถาบันการศึกษา Wairiki และ Manukua ประเทศนิวซีแลนด์

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ ร่วมกับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ได้ร่วมกันศึกษาประสิทธิภาพในการจัดการศึกษาของเอกชน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ ร่วมกับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน . 2532 : 235-241) สรุปไว้ดังนี้

1. พัฒนาการของการศึกษาเอกชน

การศึกษาเอกชนเป็นสิ่งที่มีความคู่กับสังคมไทยโดยตลอด และการศึกษาเอกชนเป็นผู้บุกเบิกการศึกษาระบบในเมืองไทยตั้งแต่สมัยกรุงศรีอยุธยาแล้วโดยพวกบาทหลวงฝรั่งเศส สำหรับสมัยกรุงรัตนโกสินทร์การศึกษาเอกชนเริ่มมีขึ้นในสมัยพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวโดยหมอสอนศาสนาชาวอเมริกัน จากนั้นจึงได้แพร่หลายออกไปในภูมิภาคต่าง ๆ การศึกษาเอกชนก่อให้เกิดผลกระทบหลายด้านแก่การศึกษาของชาวไทย ทั้งการเรียน การสอน การวัดผล และการปฏิรูปการศึกษานับแต่บัดนี้

พัฒนาการของการศึกษาเอกชนในประเทศไทยแบ่งออกได้ 5 ระยะ คือ

1. การดำเนินงานอย่างเป็นอิสระ (พ.ศ. 2395 - 2461) คือ ตั้งแต่การตั้งโรงเรียน ซึ่งปัจจุบันมีชื่อว่า โรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย จนมีการประกาศใช้

พระราชบัญญัติโรงเรียนราษฎร์ แม้ว่าจุดมุ่งหมายสำคัญของโรงเรียนเพื่อส่งเสริมการศึกษาของคริสตศาสนา จัดตั้งขึ้น คือการเผยแพร่ศาสนา ซึ่งก่อให้เกิดความไม่พอใจพระทัยแก่ผู้นำของประเทศอยู่บ้าง แต่ก็เห็นคุณค่าของการศึกษาแบบใหม่นี้อยู่มาก จึงไม่ได้เข้าไปยุ่งเกี่ยวกับสถาบันศาสนาที่มีการศึกษาที่เป็นระบบเกิดขึ้น ทั้งโรงเรียนของรัฐและโรงเรียนเอกชน มีการตั้งโรงเรียนสาธิตสำหรับบุตรหลานคนชั้นสูง เช่น โรงเรียนราชินี โรงเรียนวชิราวุธ เป็นโรงเรียนตัวอย่างสำหรับโรงเรียนของรัฐและโรงเรียนเอกชน อีกทั้งเพื่อป้องกันไม่ทำให้ไปเข้าโรงเรียนของคริสต์ อย่างไรก็ตามโรงเรียนของคริสต์ศาสนายังแสดงบทบาทสำคัญต่อการศึกษาของชาติอยู่มากทีเดียว

2. การควบคุมการศึกษาเอกชน (พ.ศ. 2461 - 2480) คือตั้งแต่การประกาศใช้พระราชบัญญัติโรงเรียนราษฎร์ฉบับแรกจนถึงเริ่มมีการควบคุมการศึกษาเอกชน ทั้งนี้สืบเนื่องจากการเผยแพร่แนวความคิดทางการเมืองระบบสากลของรัฐ ซึ่งไม่เป็นที่พึงประสงค์ของผู้นำประเทศในโรงเรียนจีนทั้งหลาย ซึ่งเริ่มก่อตั้งมาในปลายรัชกาลที่ 5 แม้จะมีการควบคุมโรงเรียนเอกชนโดยทั่วไปที่ไม่มีวัตถุประสงค์การเมืองเจือปนยังคงปฏิบัติกันได้ตามกฎหมาย แต่โรงเรียนยังคงได้รับความนิยมนอย่างสูงจากผู้คนโดยทั่วไป ประกอบกับการประกาศใช้พระราชบัญญัติประถมศึกษา พ.ศ. 2464 และการศึกษาเป็นนโยบายสำคัญใน "หลัก 6 ประการ" ของคณะราษฎรจึงทำให้การศึกษาเอกชนขยายตัวต่อมา

3. ความเฟื่องฟูของการศึกษาเอกชน (พ.ศ. 2480 - 2503) คือ เมื่อรัฐบาลให้การส่งเสริมโดยการจ่ายเงินอุดหนุนและการรับรองมาตรฐานของโรงเรียนเอกชน ประกอบกับรัฐบาลไม่สามารถจัดการศึกษาได้ทันแก่ทุกคน ดังนั้นในระยะนี้การศึกษาเอกชนจึงเฟื่องฟูมากหลายโรงเรียนได้รับความนิยมนอย่างสูง และอีกจากคนหนึ่งมีบทบาทสำคัญในท้องถิ่นทั้งทางไกลปรากฏว่าใน พ.ศ. 2503 สัดส่วนของโรงเรียนและนักเรียนของเอกชนเป็น 1:9 และ 1:5 เมื่อเทียบกับของรัฐบาลตามลำดับ

ในช่วงนี้แม้การศึกษาเอกชนจะได้รับผลกระทบจากสงครามโลกครั้งที่ 2 และการแทรกซึมของลัทธิคอมมิวนิสต์ แต่ที่มิได้หมายความว่ายังคงเป็นโรงเรียนจีนเช่นเดิม ดังนั้นโรงเรียนจีนจึงถูกกวัดจั่นอย่างหนักจนจากवलลดลงไป เมื่อมีการประกาศใช้พระราชบัญญัติโรงเรียนราษฎร์ฉบับใหม่ พ.ศ. 2497 สภาโรงเรียนเอกชนอื่น ๆ ขยายตัวมากขึ้น

4. การหยุดชะงักและขยายตัวของการศึกษาเอกชน (พ.ศ. 2503-2518) คือ เมื่อมีการประกาศใช้แผนการศึกษาแห่งชาติ ซึ่งขยายการศึกษาภาคบังคับเป็น 7 ปี และ

รัฐบาลมีนโยบายให้เอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในส่วนที่เข้าการศึกษาภาคบังคับ จึงทำให้โรงเรียนเอกชนทั้งหลายจะจัดการเติบโตไประยะหนึ่ง แต่เมื่อรัฐบาลไม่สามารถขยายการศึกษาได้เต็มที่ ประกอบกับความตื่นตัวในความสำคัญของการศึกษา โรงเรียนเอกชนจึงขยายตัวต่อไปได้

การศึกษาเอกชนยังได้รับผลกระทบที่สำคัญอีกครั้ง เมื่อรัฐบาลขยายการศึกษามานระดับมัธยมอย่างกว้างขวางโดยเปิดเป็นหลายสัปดาห์ ทำให้จำนวนนักเรียนในโรงเรียนเอกชนเพิ่มขึ้นเพียงเล็กน้อย ใน พ.ศ. 2513 เมื่อเทียบกับ พ.ศ. 2511 และจากนั้นจึงค่อย ๆ กระเตื้องขึ้น แต่ใน พ.ศ. 2518 สัดส่วนนักเรียนเอกชนกับรัฐบาลเป็น 1 : 6 แทน 1 : 5 ดังที่ผ่านมา

กล่าวได้ว่า ภาวะชะงักงันของการศึกษาเอกชนในช่วงนี้เป็นผลกระทบจากนโยบายการจัดการศึกษาของรัฐบาลเป็นสำคัญ ประกอบกับการขยายตัวของการผลิตครูและบรรยากาศทางการเมืองในช่วงก่อน และหลังเหตุการณ์ 14 ตุลาคม 2516

5. การแสวงหาแนวทางใหม่ในการจัดการศึกษา (พ.ศ. 2518-ปัจจุบัน) ผลที่เกิดการศึกษาเอกชนในระยะนี้สืบเนื่องจากพระราชบัญญัติโรงเรียนราษฎร์ พ.ศ. 2518 แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2520 และพระราชบัญญัติการศึกษาเอกชน พ.ศ. 2525 ซึ่งกำหนดให้เอกชนร่วมรับภาระทางการศึกษา และมีการควบคุมการศึกษาเอกชนอย่างเข้มงวดทั้งมาตรฐานและการเก็บค่าเล่าเรียน นอกจากนี้ผลต่อเนื่องของบรรยากาศทางการเมืองยังคงรุนแรง ดังนั้น โรงเรียนเอกชนจำนวนหนึ่งจึงต้องปรับตัวใหม่เพื่อความอยู่รอด หรือเลิกกิจการ หรือหันไปจัดการศึกษาในระดับที่รัฐยังทำได้ไม่เต็มที่ เช่น ระดับอนุบาล ระดับอุดมศึกษา นอกเหนือจากที่เคยทำมาแล้ว ขณะเดียวกันก็ได้เพิ่มมาตรฐานการศึกษาของตนเองให้สูงขึ้น หรือหาวิธีการอื่น ๆ เพื่อเพิ่มพูนรายได้แก่ตนเอง กล่าวได้ว่าเอกชนต้องปรับตัวเองอย่างมาก เพราะนักเรียนที่เข้าเรียนในโรงเรียนเอกชนเพิ่มขึ้นเพียงเล็กน้อยในระหว่าง พ.ศ. 2518 - 2530 มีผลให้สัดส่วนของนักเรียนเอกชนต่อรัฐบาลใน พ.ศ. 2530 เป็น 1 : 13 แทน 1 : 6 ใน พ.ศ. 2518

การศึกษาเอกชนในประเทศไทยมีบทบาทสำคัญต่อการศึกษาโดยส่วนรวมมาเป็นเวลานาน ความก้าวหน้าหรือถดถอยของการศึกษาเอกชนมีความสัมพันธ์โดยตรงกับนโยบายของรัฐบาล นโยบายที่เป็นการส่งเสริม ชักจูง คงเส้นคงวา จะทำให้การศึกษาเอกชนแสดงบทบาทสำคัญได้ต่อไป

2. การกระจายด้านบริการและทรัพยากรทางการศึกษาเอกชน

เมื่อพิจารณาการกระจายด้านบริการ และทรัพยากรของการศึกษาเอกชนพบว่า โรงเรียนเอกชนส่วนมากอยู่จัดกระจายการเรียนการสอนแบบสหศึกษา และมักจะตั้งอยู่ในเขตหรือใกล้เขตเทศบาล ซึ่งเป็นย่านศูนย์การค้า มีประชากรหนาแน่นพอประมาณ การคมนาคมสะดวก การระบายน้ำดี ไม่ค่อยมีปัญหาการจราจร ยกเว้นโรงเรียนในกรุงเทพมหานคร โรงเรียนเอกชนเหล่านี้ส่วนมากจึงให้บริการแก่นักเรียนที่มีภูมิลำเนาในเขตเทศบาล และบริเวณใกล้เคียงไม่เกิน 5 กิโลเมตร ซึ่งนักเรียนสามารถเดินทางไป-กลับโรงเรียนได้สะดวกแก่นักเรียนส่วนมากมีบิดา-มารดาและผู้ปกครองเป็นข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ และทำธุรกิจค้าขาย มีฐานะทางเศรษฐกิจในระดับปานกลาง และได้ส่งนักเรียนหรือบุตรหลานมาเรียนโรงเรียนเอกชนเหล่านี้เนื่องจากโรงเรียนอยู่ใกล้บ้าน โรงเรียนมีความเข้มแข็งทางวิชาการ และมีระเบียบวินัย แต่อย่างไรก็ตามผู้ปกครองก็มีความเห็นว่าโรงเรียนควรต้องเอาใจใส่กับนักเรียนให้มากขึ้น และควรปรับปรุงความสะอาดเรียบร้อยภายในบริเวณโรงเรียนด้วย

ในการวิเคราะห์ทรัพยากรของโรงเรียนเอกชนพบว่าโรงเรียนมีพื้นที่เฉลี่ยไม่เกิน 10 ไร่ ต่อ 1 โรงเรียน อาคารเรียนส่วนใหญ่เป็นอาคารถาวรที่มั่นคงแข็งแรง มีห้องน้ำ ห้องส้วมเพียงพอ แต่ส่วนใหญ่มองขาดความพร้อมในอาคารที่มีความจำเป็นสำหรับการเรียนการสอนและการจัดกิจกรรมเฉพาะทางประเภท และมีพื้นที่สำหรับการฝึกการเกษตรน้อย โรงเรียนมีอุปกรณ์เกี่ยวกับเสียงดังจากภายนอก ด้านทรัพยากรบุคคลนั้น ผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชนส่วนมากมีวุฒิระดับปริญญาตรี และมีความรู้เกี่ยวกับวิชาครู เมื่อพิจารณาถึงทรัพยากรโดยโรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานครรับเงินอุดหนุนน้อยกว่าโรงเรียนในส่วนภูมิภาค โรงเรียนมีรายได้พิเศษจากการขายอาหาร และอุปกรณ์การเรียนการสอนในโรงเรียนผู้ปกครองนักเรียนและศิษย์เก่าให้การสนับสนุนด้านการเงินแก่โรงเรียนมากที่สุด โรงเรียนส่วนมากยังขาดเครื่องอำนวยความสะดวก เช่น โทรทัศน์ เครื่องถ่ายเอกสาร เป็นต้น

นอกจากนี้โรงเรียนเอกชนยังให้บริการชุมชนโดยการเปิดเป็นโรงเรียนวัดวิชาให้ชุมชนใช้อาคารสถานที่เพื่อการประกอบกิจกรรมทางศาสนา ช่วยเหลือนักเรียนขาดแคลนโดยการยกเว้นค่าเล่าเรียน เป็นต้น

3. รายได้รายจ่ายของโรงเรียนเอกชน

ในการศึกษาเรื่องรายได้รายจ่ายของโรงเรียนเอกชนนั้น สรุปได้ว่ามีจุดที่น่าสนใจ

ที่กำหนดฐานะทางการเงินของโรงเรียนเอกชน คือ รายรับของโรงเรียน ซึ่งขึ้นอยู่กับจำนวนนักเรียน และอัตราค่าธรรมเนียมการเรียนที่เรียกเก็บ โรงเรียนที่มีนักเรียนจากวงก่อนเข้าเรียนมากแต่เก็บค่าธรรมเนียมการเรียนได้ในอัตราต่ำ ก็ไม่อยู่ในฐานะที่จะเลี้ยงตัวเองได้ ส่วนโรงเรียนที่เก็บค่าธรรมเนียมในอัตราที่สูงแต่มีจำนวนนักเรียนน้อยก็ไม่อาจจะเลี้ยงตัวเองได้เช่นกัน ส่วนในด้านรายจ่ายนั้น โรงเรียนสามารถจะควบคุมได้ถึงระดับหนึ่ง โรงเรียนขนาดเล็กพยายามควบคุมรายจ่ายโดยตัดรายการอื่น ๆ ไปเกือบหมด เหลือแต่เงินเดือนและค่าจ้างประจำในยอดรายจ่ายค่าดำเนินการสูงมาก ส่วนโรงเรียนที่อยู่ในฐานะที่พอจะเลี้ยงตัวเองได้ รายรับสุทธิที่ได้ก็ต่ำกว่าค่าเสียโอกาสของที่ดินที่เป็นที่ตั้งของโรงเรียนมาก ดังนั้นจึงวิเคราะห์ได้ว่า ฐานะทางการเงินความสามารถที่จะช่วยตัวเองของโรงเรียนเอกชนมีแนวโน้มที่จะลดลงเรื่อย ๆ ส่วนโรงเรียนที่ต้องอาศัยเงินอุดหนุนจากรัฐบาลก็จะมีแนวโน้มของการพึ่งพิงรัฐบาลสูงขึ้นเรื่อย ๆ สัดส่วนรายจ่ายประเภทเงินเดือนและค่าจ้างต่อรายจ่ายค่าดำเนินการทั้งหมดมีแนวโน้มสูงขึ้น ซึ่งหมายความว่าโรงเรียนจะพยายามตัดทอนรายจ่ายหมวดอื่น ๆ เช่น วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ อันอาจมีผลกระทบต่อคุณภาพการเรียนการสอนได้

4. ปัจจัยที่ส่งผลต่อสัมฤทธิ์ผลของโรงเรียนเอกชน

จากการศึกษาเปรียบเทียบปัจจัยที่ส่งผลต่อสัมฤทธิ์ผลของการศึกษาเอกชนระหว่างโรงเรียนเอกชนที่มีสัมฤทธิ์ผลสูงกับโรงเรียนเอกชนที่มีสัมฤทธิ์ผลต่ำ ปรากฏว่าโรงเรียนทั้งสองประเภทนี้มีความแตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัดในเรื่องความพร้อมของอาคาร สถานที่ วัสดุอุปกรณ์การเรียนการสอน โดยเฉพาะอย่างยิ่งระบบการบริหาร โรงเรียนที่มีสัมฤทธิ์ผลสูงจะมีการบริหารที่เป็นระบบ มีการสื่อสารเป็นลายลักษณ์อักษร มีการติดตามผลและตรวจสอบคำสั่ง มีการตรวจบันทึกการสอน และมีการติดตามผลการเรียนการสอนอย่างสม่ำเสมอ มีแผนการปฏิบัติงานเป็นปฏิทิน และมีการประชุมครูอย่างต่อเนื่อง

ในด้านที่เกี่ยวกับตัวครูพบว่าครูในโรงเรียนสัมฤทธิ์ผลสูงส่วนใหญ่มิได้จบการศึกษาระดับปริญญาตรี ได้สอนตรงตามสาขาที่เรียนมา ได้เงินเดือนตรงตามวุฒิ และโรงเรียนมีโอกาสคัดเลือกครูตามที่ต้องการ ในขณะที่ครูในโรงเรียนสัมฤทธิ์ผลต่ำส่วนใหญ่มิได้จบการศึกษาระดับปริญญาตรี

ด้านนักเรียนและผู้ปกครองพบว่า นักเรียนในโรงเรียนที่มีสัมฤทธิ์ผลสูงมาจากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจดี ผู้ปกครองคาดหวังที่จะให้นับเรียนเรียนต่อในระดับสูงขึ้น

ในขณะที่นักเรียนโรงเรียนสัมฤทธิ์ผลต่างมาจากครอบครัวที่มีฐานะยากจน ที่ไปอยู่อย่างโรงเรียน และเข้าโรงเรียนรัฐบาลไม่ได้ มีความมุ่งหวังเพียงเรียนให้จบมัธยมศึกษาปีที่ ๖ แล้วออกไปทำงานในโรงงานและแว่น

นอกจากนี้ผลการวิจัยยังพบว่า การบริหารและบุคลากรเป็นปัจจัยหลักที่มีผลต่อสัมฤทธิ์ผลของการศึกษาเอกชนโดยทั่ว ๆ ไป ครู การบริหาร การเรียนการสอน รวมทั้งตัวนักเรียนเองเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของผู้เรียน ในขณะที่ความมีชื่อเสียงของโรงเรียนและคุณภาพด้านวิชาการเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกโรงเรียนเอกชนส่วนปัจจัยที่คาดว่าจะส่งผลต่อสัมฤทธิ์ผลของการศึกษาเอกชนในอนาคต ได้แก่ เรื่องการบริหาร และการพัฒนาสถานศึกษาเอกชนในทุก ๆ ด้าน

5. การเปรียบเทียบสภาพแวดล้อมทางโรงเรียนและสภาพแวดล้อมทางบ้านระหว่างนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่มีประสิทธิภาพสูง และนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนที่มีประสิทธิภาพต่ำในกรุงเทพมหานคร

จากการศึกษาเปรียบเทียบสภาพแวดล้อมทางโรงเรียน สภาพแวดล้อมทางบ้านและสมรรถภาพทางกลาไกระหว่างนักเรียนโรงเรียนประสิทธิภาพสูง และนักเรียนโรงเรียนประสิทธิภาพต่ำ ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

5.1 โรงเรียนประสิทธิภาพสูงมีสภาพแวดล้อมทางโรงเรียนเอื้ออำนวยต่อการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพมากกว่าโรงเรียนที่มีประสิทธิภาพต่ำ ทั้งสภาพแวดล้อมที่เป็นบทบาทของโรงเรียน อันได้แก่ ขนาดโรงเรียน คุณภาพของครู บุคลิกภาพของนักเรียน และสภาพแวดล้อมด้านคุณภาพการเรียนการสอน

5.2 ผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนประสิทธิภาพสูงมีสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมสูงกว่าผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนประสิทธิภาพต่ำ

5.3 นักเรียนโรงเรียนประสิทธิภาพสูงมีสภาพแวดล้อมทางบ้านที่กระตุ้นเร้า และเอื้ออำนวยต่อสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนมากกว่าสิ่งแวดล้อมทางบ้าน ของนักเรียนโรงเรียนประสิทธิภาพต่ำ ทั้งสิ่งแวดล้อมทางกายภาพภายในบ้าน ความอบอุ่นในครอบครัว การสนับสนุน และการแนะแนวทางของบิดามารดา ความคาดหวังของบิดามารดาต่อการศึกษาของบุตร ตลอดจนความคาดหวังในการเรียนและการประกอบอาชีพของนักเรียน

5.4 นักเรียนโรงเรียนประสิทธิภาพสูงมีรูปแบบการใช้ชีวิตในวันปกติ และวันหยุดแตกต่างจากนักเรียนโรงเรียนประสิทธิภาพต่ำ

5.5 นักเรียนโรงเรียนประสิทธิภาพสูงมีสมรรถภาพทางกลไกโดยรวมไม่แตกต่างจากนักเรียนประสิทธิภาพต่ำ แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่านักเรียนโรงเรียนประสิทธิภาพสูงมีสมรรถภาพทางกลไกด้านดัดพื้น และการวิ่งกลับตัวสูงกว่านักเรียนโรงเรียนประสิทธิภาพต่ำ ในทางกลับกันนักเรียนโรงเรียนประสิทธิภาพต่ำกลับมีสมรรถภาพทางกลไกการลุกนั่งสูงกว่านักเรียนโรงเรียนประสิทธิภาพสูง

6. ผลกระทบของการศึกษาเอกชนต่อสังคมไทย

ผลการวิจัยเกี่ยวกับผลกระทบของการศึกษาเอกชนต่อสังคมไทยสรุปได้ ดังนี้

6.1 ผู้ปกครองนักเรียนมีความคาดหวังเฉพาะในการส่งบุตรหลานเข้าเรียนโรงเรียนเอกชนที่มีชื่อเสียง ความคาดหวังดังกล่าว คือ การทำให้ได้รับการฝึกอบรมจรรยาบรรณ และพัฒนาความรู้ความสามารถทางวิชาการอันได้แก่ การฝึกฝนทักษะทางภาษา การพัฒนาความรู้ความสามารถด้านคณิตศาสตร์ ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ในการศึกษาต่อระดับสูงเป็นสำคัญ และเหตุผลในการส่งบุตรหลานเข้าเรียนในโรงเรียนนั้น คือ ความเชื่อมั่นในชื่อเสียงของโรงเรียน การที่โรงเรียนมีครูที่ดูแลเอาใจใส่ได้ดี และความสะดวกในการคมนาคมเป็นประการหลัก จากข้อมูลที่ได้จากบุคลากร ผู้บริหารและศิษย์เก่าดีเด่นของโรงเรียนที่ปรากฏตรงกันว่า ทางโรงเรียนจัดการศึกษาโดยมีจุดมุ่งหมายเฉพาะที่สอดคล้องและสนองต่อความคาดหวังของผู้ปกครอง และจุดมุ่งหมายเฉพาะดังกล่าวเป็นจุดเด่นที่เป็นความภาคภูมิใจของศิษย์เก่าดีเด่น และเป็นความประทับใจของบุคลากรและผู้บริหารโรงเรียนดังกล่าว ฉะนั้นจึงกล่าวได้ว่าโรงเรียนเอกชน จัดการศึกษาโดยตอบสนองความต้องการเฉพาะของผู้ปกครอง

6.2 ศิษย์เก่าดีเด่นของโรงเรียนที่มีชื่อเสียงนี้ ต่างดำรงตำแหน่งระดับสูงในหน่วยงานภาครัฐและเอกชน บุคคลเหล่านี้ส่วนใหญ่มักศึกษาอยู่ในโรงเรียนของตนเองมากกว่า 9 ปี และในระหว่างที่เรียนอยู่ก็ได้รับการยกย่องจากทางโรงเรียนในความดีเด่นด้านวิชาการ ความเป็นผู้นำ ตลอดจนความประพฤติ ซึ่งสิ่งเหล่านี้กลายเป็นคุณสมบัติที่ทางศิษย์เก่าดีเด่นได้รับการยกย่อง หรือได้เป็นผู้นำในหน่วยงานของตนเองและการทำงานร่วมกับผู้อื่น การพัฒนาผู้นำที่จัดได้ว่าเป็นจุดประสงค์หนึ่งของการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียน ศิษย์เก่าดีเด่น

เองก็ยอมรับว่า คุณสมบัติดีเด่นด้านวิชาการและความประพฤติเป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้เขาประสบความสำเร็จในชีวิต ได้รับการยกย่องจากสังคม และเป็นผู้ชำนาญหน่วยงานจึงน่าได้โรงเรียนเอกชนนั้นได้ส่งผลกระทบด้านการผลิตที่มีค่าออกไปเป็นผู้นำและทำประโยชน์ต่างๆ ในสังคม

6.3 จากข้อมูลเกี่ยวกับสภาพเศรษฐกิจ สังคม และการศึกษาของผู้ปกครองนักเรียน ปรากฏว่าเป็นผู้มีฐานะดีกว่าบุคคลโดยทั่วไป คือส่วนหนึ่งมีรายได้สูงกว่า 20,000 บาทต่อเดือน และมีการศึกษาตั้งแต่ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายถึงปริญญาเอก บุคคลเหล่านี้มีความคาดหวังเฉพาะในการส่งบุตรหลานเข้าเรียนคือ ต้องการให้ได้รับการฝึกฝนด้านจรรยา มารยาท คุณธรรมจริยธรรม ระบียบวินัย การฝึกฝนทางภาษา และความสามารถทางคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์เป็นสำคัญ การที่โรงเรียนนั้นจัดการศึกษาได้ดีเพราะมีครูดูแลอบรมเด็กอย่างเอาใจใส่และมีความประทับใจของผู้ปกครอง จึงได้ตัดสินใจส่งบุตรหลานเข้าเรียนโรงเรียนดังกล่าวแทนการส่งเข้าเรียนในโรงเรียนของรัฐทั้ง ๆ ที่สามารถส่งบุตรหลานเข้าเรียนโรงเรียนของรัฐได้ เพราะมีฐานะทางเศรษฐกิจ สังคมและการศึกษาดี ฉะนั้นจึงกล่าวได้ว่าโรงเรียนเอกชนดีเด่น เป็นทางเลือกในการศึกษาของบุคคลที่มีสถานะทางเศรษฐกิจ สังคม และการศึกษาดี

6.4 ผู้บริหารโรงเรียนเอกชนดีเด่นดังกล่าวยอมรับว่า โรงเรียนเอกชนอยู่ในสภาพที่ดีกว่าโรงเรียนของรัฐในด้านการเงินและคุณภาพของบุคลากร แต่มีความเด่นกว่าในด้านการมีบุคลากรที่เอาใจใส่ รับผิดชอบในการจัดการเรียนการสอน และการฝึกฝนอบรมดูแลเด็ก ตลอดจนความสามารถในการปรับเปลี่ยนแนวการเรียนการสอน และการนำวัสดุอุปกรณ์เทคโนโลยีใหม่ ๆ มาใช้จัดการศึกษาได้ดีกว่าโรงเรียนของรัฐ ผู้บริหารเหล่านี้มีความเห็นว่า โรงเรียนเอกชนจะเป็นคู่แข่งของโรงเรียนรัฐบาลได้ก็โดยการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพดีกว่า และการที่คุณภาพดีก็โดยมีครูที่เอาใจใส่ทำหน้าที่และสามารถปรับเปลี่ยนแนวการสอนตลอดจนการนำวัสดุอุปกรณ์และเทคโนโลยีใหม่มาใช้ได้ดีกว่านั่นเอง ฉะนั้นโรงเรียนเอกชนดีเด่นนั้น จึงให้ความสำคัญต่อการคัดเลือกครู โดยจัดให้มีการทดลองสอนให้ดูก่อนที่จะรับเข้าเป็นครูนอกจากนี้ก็อาจรับบุคคลที่เป็นศิษย์เก่าเข้าเป็นครู รวมทั้งการมีครูที่เป็นนักวิชาชีพอื่นเพื่อศาสนา และโรงเรียนลักษณะเหล่านี้ทำให้โรงเรียนใดครูที่มีความเอาใจใส่ในการสอนเหนือโรงเรียนของรัฐ ส่วนด้านวัสดุอุปกรณ์และเทคโนโลยีนั้น โรงเรียนก็พยายามพัฒนาขึ้นมาใช้

เพื่อพัฒนาการศึกษาและเป็นจุดเด่นในด้านการจัดการเรียนการสอน จึงมีเป้าหมายให้โรงเรียนสามารถเป็นคู่แข่งกับโรงเรียนรัฐได้

อัจฉรา วงศ์โสธร (2524) ได้สำรวจความคิดเห็นของอาจารย์และนิสิตระดับบัณฑิตศึกษาใน 12 คณะ ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในด้านลักษณะภาษาอังกฤษระดับบัณฑิตศึกษาตามความต้องการของคณะต่าง ๆ ในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ผลการสำรวจพบว่า ทั้งอาจารย์และนิสิตส่วนใหญ่มีความต้องการภาษาอังกฤษเพื่อนำไปใช้ในการประกอบอาชีพค่อนข้างมาก

อัจฉรา วงศ์โสธร (2525) ได้ทำการวิจัยอีกครั้งหนึ่ง โดยทำการสำรวจความต้องการของสังคมต่อการใช้อังกฤษ โดยใช้แบบสอบถามความคิดเห็นของบุคคลระดับผู้บริหารในหน่วยงานของรัฐบาล รัฐวิสาหกิจ และวงการธุรกิจ พบว่าหน่วยงานราชการและรัฐวิสาหกิจใช้อังกฤษในระดับปานกลาง ส่วนเอกชนใช้อังกฤษมากกว่า มีการใช้อังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะทางมากกว่าเพื่อจุดประสงค์ทางสังคมและส่วนตัว ผู้บริหารให้ความเห็นว่าทักษะทางภาษาอังกฤษที่แต่ละคนได้รับจากสถานศึกษาโดยเฉพาะระดับมัธยมศึกษาปีที่ 5-6 และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพนั้นยังไม่เหมาะสมกับการใช้อังกฤษในการทำงาน

บังอร สว่างวรราช (2526 : 122-124) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการศึกษาความสอดคล้องระหว่างภาษาอังกฤษธุรกิจที่สอนในมหาวิทยาลัยในประเทศไทยกับการต้องการของวงการธุรกิจไทย กลุ่มตัวอย่างคือ ผู้บริหารระดับสูง บุคลากรฝ่ายต่าง ๆ จากบริษัทธุรกิจจำนวน 60 แห่ง ผลการวิจัยพบว่า ภาษาอังกฤษมีความสำคัญต่อวงการธุรกิจไทยมาก ทักษะที่จำเป็นที่สุดคือการเขียน รองลงมาคือทักษะการอ่าน การพูด และการฟัง ตามลำดับ โดยว่าทักษะการแปลน้อยที่สุด

สมยศ ขันแก้ว (2528) ได้ทำการศึกษาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ และความต้องการทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาประกอบด้วยอาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษในวิทยาลัยพลศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือจำนวน 7 คน และนักศึกษาชั้นปีที่ 2 ของวิทยาลัยดังกล่าว จำนวน 200 คน พบว่าอาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษมีความเห็นว่า ความรู้และความสามารถทางภาษาอังกฤษของตนอยู่ในระดับปานกลาง มีความเข้าใจจุดมุ่งหมายและเนื้อหาของหลักสูตรในระดับสูง ต้องมีการฝึกฝน

ทุกครั้งหลังเรียนจบแต่ละบทเรียนในระดับมาก นักศึกษาเห็นว่าวิธีการสอนของอาจารย์ช่วยให้ตนเองเข้าใจภาษาอังกฤษในระดับปานกลาง ความต้องการทักษะของนักศึกษาระดับมาก การฟัง พูด อ่าน และเขียน อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนความต้องการด้านการแปลอยู่ในระดับสูง

วุดินันต์ จิระพันธ์ (2530) ได้สำรวจความต้องการการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษานักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล พบว่านักศึกษามีความต้องการใช้ทักษะการอ่านมากที่สุด รองลงมาได้แก่ ทักษะการเขียนและการฟัง ทักษะที่นักศึกษายากที่สุด คือ การพูดและการฟัง

มลิวรรณ วรรณศิริ (Maliwan Wanasiree, 1987 : 63) ได้ศึกษาความต้องการและปัญหาการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาแพทย์ฝึกหัดกลุ่มตัวอย่าง เป็นนักศึกษาแพทย์ฝึกหัดชั้นปีที่ 1-3 คณะแพทยศาสตร์ รามาธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล พบว่า นักศึกษาแพทย์ฝึกหัดส่วนใหญ่มีความเห็นว่าการอ่านและการเขียนเป็นสิ่งจำเป็น ส่วนการพูดการฟังมีปัญหามากโดยเฉพาะการฟังบรรยายทางวิชาการโดยชาวต่างประเทศ การดูภาพยนตร์วิชาการ รวมทั้งการสนทนากับผู้ป่วยชาวต่างประเทศ ด้านเนื้อหาวิชา นักศึกษาต้องการศึกษาทั้งภาษาอังกฤษทั่วไปและภาษาอังกฤษเฉพาะสาขามแพทย์

อุมาพร อุไรสกุล (2530) ได้ทำการศึกษาปัญหา ความต้องการและความจำเป็นในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการคอมพิวเตอร์ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย ผลการศึกษาพบว่านักศึกษามีปัญหาและความต้องการเกี่ยวกับทักษะภาษาอังกฤษทั้ง 4 ทักษะ โดยต้องการให้หลักสูตรภาษาอังกฤษเน้นการพูดมากที่สุด เกี่ยวกับความจำเป็นในการใช้ภาษาอังกฤษทั้ง 4 ทักษะในการเรียนในสาขาคอมพิวเตอร์นั้น สรุปได้ว่าจำเป็นต้องอ่านมากที่สุด รองลงมาได้แก่ การเขียน อย่างไรก็ตามนักศึกษามีแนวโน้มที่จะใช้ศัพท์เฉพาะทางคอมพิวเตอร์ซึ่งส่วนใหญ่มักจะเป็นศัพท์ภาษาอังกฤษ

จิราภรณ์ สุวรรณนิษฐ์ (2532) ได้ทำการศึกษาความต้องการในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของนักศึกษา คณะธุรกิจการเกษตร สถาบันเทคโนโลยีการเกษตรแม่โจ้ โดยเก็บข้อมูลจากอาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน จำนวน 6 คน และนักศึกษาคณะธุรกิจการเกษตรที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน จำนวน 139 คน พบว่านักศึกษาต้องการทักษะในการทักทาย แนะนำตนเองและบุคคลอื่น ทักษะการสัมภาษณ์เพื่อสมัครงาน การบอกทิศทาง อธิบายขั้นตอนการผลิตและขั้นตอนการปฏิบัติ และต้องการทักษะการอ่านประกาศ การควบคุม

หมายของคำข้างอิงต่าง ๆ เข้าใจการใช้เครื่องมือและกราฟจนสามารถทดลองการเขียนจดหมายสมัครงานในระดับมาก

กาญจนา คานิงสุข (Kanchana Khamnongsuk, 1989) ได้ทำการสำรวจปัญหาและความต้องการในการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนในเทศบาลที่มหาวิทยาลัยกรุงเทพฯ โดยศึกษาปัญหา 5 ด้าน คือ ด้านหลักสูตร เอกสารประกอบการเรียนการสอน ผู้สอน นักศึกษา และการวัดผล โดยเก็บข้อมูลจากนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์ชั้นปีที่ 3 และผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนในเทศบาลมหาวิทยาลัยกรุงเทพฯ พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มองปัญหา คือ ไม่สามารถพัฒนาความสามารถและทักษะทั้ง 4 ด้าน เกี่ยวกับวิชาเอกได้ดีขึ้น ส่วนปัญหาด้านเนื้อหาของเอกสารประกอบการเรียนไม่สัมพันธ์กับวิชาเอก ในด้านความต้องการทั้งนักศึกษาและผู้สอนต้องการให้เนื้อหาของวิชาภาษาอังกฤษประกอบไปด้วยเรื่องราวที่เกี่ยวข้องทางนิเทศศาสตร์และเรื่องทั่วไปในชีวิตประจำวัน และต้องการให้แบ่งวิชาภาษาอังกฤษ สำหรับนักหนังสือพิมพ์ ภาษาอังกฤษสำหรับนักโฆษณาและภาษาอังกฤษสำหรับนักประพันธ์ และให้มีการวัดผลหลาย ๆ แบบ

นันทวัน ขุนตันติ (2533 : 70-76) ได้ทำการวิเคราะห์ความต้องการในการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิทยาลัยพยาบาลในสังกัดกองงานวิทยาลัยพยาบาล กระทรวงสาธารณสุข กลุ่มตัวอย่างคือนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 4 ปีการศึกษา 2533 ที่เรียนตบหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตในชุมชน ในวิทยาลัยพยาบาล กองงานวิทยาลัยพยาบาล พบว่า นักศึกษามีความเห็นว่าคุณสมบัติทางภาษาอังกฤษที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพและที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลทั่วไปมีความสำคัญมาก ส่วนระดับความสามารถด้านภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพสูงกว่าในเรื่องทั่วไป แต่มีความต้องการการฟัง การพูด และการเขียนเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปมากกว่าที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพ ในด้านการเรียนการสอน นักศึกษามีความคิดเห็นว่า ต้องการให้เนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาทางแพทย์และพยาบาลและนักศึกษาต้องการเรียนภาษาอังกฤษ 2 (การเขียน) ในชั้นปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ส่วนในด้านความจำเป็น นักศึกษาร้อยละ 99.52 เห็นความจำเป็นของวิชาภาษาอังกฤษต่อวิชาชีพพยาบาล และนักศึกษา ร้อยละ 84.82 มุ่งหวังที่จะนำภาษาอังกฤษไปใช้ในชีวิตประจำวันและวิชาชีพพยาบาล

อรุณี วิริยะจิตรา (2533 : 11-18) ได้ทำการสำรวจความต้องการและความจำเป็นในการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่โดยศึกษา

แบบสอบถามและการสัมภาษณ์ กลุ่มตัวอย่างคือนักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษชั้นปีที่ 3-4 สาขาภาษาศาสตร์ วรรณคดีและทักษะภาษาอังกฤษ จำนวน 49 คน อาจารย์ที่สอนรายวิชาเอกทั้ง 3 สาขา จำนวน 19 คน นักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษที่กำลังทำงานนอกรักรับผิดชอบ คำที่ใช้ภาษาอังกฤษในการทำงานในจังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 7 คน และกลุ่มผู้ว่าจ้างขอ กลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 3 จำนวน 7 คน พบว่านักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษในแต่ละสาขามีความเห็นต่างกันในปริมาณการใช้ทักษะภาษาอังกฤษในการเรียนการสอนของตนเอง นักศึกษาสาขาภาษาศาสตร์ใช้ทักษะเรียงตามลำดับดังนี้ คือ เขียน อ่าน ฟัง พูด นักศึกษาสายวรรณคดีใช้ทักษะ ฟัง อ่าน เขียน พูด นักศึกษาสายทักษะภาษาอังกฤษใช้ทักษะ ฟัง เขียน อ่าน พูด อาจารย์ที่สอนรายวิชาเอกภาษาอังกฤษเห็นว่านักศึกษายังมีทักษะการเขียนไม่เพียงพอ และทักษะที่ใช้ในการปฏิบัติงานตามความเห็นของนักศึกษาและผู้ว่าจ้างเรียงตามลำดับดังนี้คือ พูด ฟัง อ่าน เขียน

พงศ์พรรณ สันธชัย (2534 : 85-90) ได้ทำการศึกษาปัญหาและความต้องการในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยสยาม กลุ่มตัวอย่างคือนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ ชั้นปีที่ 2 ภาคปกติ และภาคค่ำ ปีการศึกษา 2533 ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษามีปัญหาในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษใน 4 ทักษะในระดับปานกลาง ในด้านความต้องการนักศึกษา มีความต้องการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในการฟังและการพูดในระดับมากและปานกลาง แต่มีความต้องการในการอ่านและการเขียนในระดับปานกลาง เป็นส่วนใหญ่ เมื่อพิจารณาจากเพศปรากฏว่า นักศึกษาที่มีเพศต่างกันมีปัญหาและความต้องการในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนทั้งนี้ในเรื่องทั่วไปและเรื่องที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกจากนี้ผลการศึกษายังพบว่า นักศึกษาที่มีพฤติกรรมการศึกษาแตกต่างกันมีปัญหาและความต้องการในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในการฟังและการพูดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนในด้านความต้องการในการอ่านและการเขียนนั้นนักศึกษาที่มีปัญหาและความต้องการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

งานวิจัยต่างประเทศ

ไมค์ เพดเลอร์ และคณะ (Mike Pedler, John Burgoyne, Tom Boydell,

1978 : 24-30) ได้ศึกษาวิจัยกลุ่มผู้บริหารที่ประสบความสำเร็จในการบริหารโรงเรียนที่
ที่ยอมรับเหนือกว่าผู้บริหารคนอื่น ๆ งานวิจัยของเขาได้ระบุคุณลักษณะ 10 ประการ ได้แก่

1. ความพร้อมทางด้านข้อมูลและสารสนเทศ
2. ความรู้ทางวิชาชีพ
3. ความรู้เท่าทันสถานการณ์
4. ทักษะทางการเข้าสังคม และความสามารถอื่น ๆ
5. ทักษะในการวิเคราะห์ปัญหา การแก้ปัญหาและตัดสินใจ
6. การควบคุมอารมณ์
7. พฤติกรรมกล้าเสี่ยง
8. ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์
9. ความรู้สึกไวต่อบุคคลอื่น
10. การรับรู้และฝึกฝนการเรียนรู้

คุณลักษณะทั้ง 10 ประการนี้ โมต์ เพดเลอร์ ได้แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม 3 ระดับ
ด้วยกัน คือ

1. คุณลักษณะที่ 1-2 เป็นคุณลักษณะระดับพื้นฐาน เป็นความรู้และข้อมูลเบื้องต้น
ที่ผู้บริหารจำเป็นต้องใช้ในการตัดสินใจ สังการและบริหารงาน
2. คุณลักษณะที่ 3-7 เป็นคุณลักษณะเฉพาะและมีผลโดยตรงต่อพฤติกรรมและ
รูปแบบการดำเนินงานของผู้บริหาร เป็นทักษะและความสามารถพิเศษ
3. คุณลักษณะที่ 8-10 เป็นคุณลักษณะที่ทำให้ผู้บริหารสามารถที่จะพัฒนาตนเอง
เป็นคุณลักษณะที่ช่วยให้ผู้บริหารสามารถพัฒนาทักษะพิเศษต่าง ๆ เมื่อต้องเผชิญกับสถานการณ์
ที่แตกต่างกันออกไป

โทมอน (Tomon. 1977 : 1149-158) ได้ทำการศึกษาแรงจูงใจในการเรียน
ภาษาอังกฤษในประเทศไนจีเรีย พบว่าสาเหตุอันดับแรกของการเรียนภาษาอังกฤษคือ
ความสามารถนำไปใช้ประโยชน์ทางเศรษฐกิจและการติดต่อกับต่างประเทศ
นอกจากนี้แล้วการรู้ภาษาอังกฤษยังเป็นที่เปรียบและทำให้ผู้รู้มีสถานภาพสูงกว่าผู้ไม่รู้

แมคเคย์ (Mackay. 1980 : 5-12) ได้เสนองานวิจัยซึ่งทำในปี 1974 ที่
ศูนย์กลางการสอนภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยแมกทิโก ร่วมกันเผยแพร่ภาพศาสตร์ประยุกต์

มหาวิทยาลัยเอดินเบออร์ก ศึกษาการใช้ภาษาอังกฤษและทักษะที่เป็นประโยชน์ที่สุดสำหรับ นักศึกษาสัตวแพทย์ ระดับปริญญาตรี เพื่อวางแผนโครงการภาษาอังกฤษสำหรับวิทยาลัยและเทคโนโลยี โดยทำการวิเคราะห์ความต้องการของนักศึกษาจากแบบสอบถามและการสัมภาษณ์ ครู และนักศึกษา เกี่ยวกับความต้องการในการใช้ภาษาอังกฤษ ผลปรากฏว่าทั้งครูและนักศึกษามี ส่วนใหญ่มีความเห็นสอดคล้องกันว่า ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเป็นประโยชน์ต่อการ เพิ่มพูนความสามารถในการศึกษาหาความรู้ทางวิชาการและวิชาชีพได้มากที่สุด จึงต้องการ ทักษะการอ่าน

กีช (Keech, 1980 : 3-32) ได้สำรวจปัญหาการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษา ต่างชาติในวิทยาลัยศิลปะ วิศวกรรมและการเกษตรนานาชาติ เพื่อศึกษาปัญหาของนักศึกษาใน แนวทางการจัดหลักสูตร โดยสัมภาษณ์นักศึกษาที่มาจากซิมิ มาเลเซีย ศรีลังกา เนปาล ไชปรีส และ ฮอลแลนด์ ที่กำลังศึกษาในวิทยาลัยศิลปะ ในระดับประกาศนียบัตรปริญญาตรี ปริญญาโทและปริญญาเอก พบว่านักศึกษาต้องการให้มีการจัดรายวิชาภาษาอังกฤษในทักษะการ ฟัง การพูด เพื่อใช้ในการสถานการณ์ที่เกี่ยวกับการสอนการบรรยาย การสัมมนา และสถานการณ์ ต่าง ๆ ในสังคม ทักษะการเขียนเพื่อใช้ในการทำรายงาน การเขียนโครงการและทักษะการ อ่าน

จอห์นส (Johns, 1981 : 51-57) ได้เสนองานวิจัยเชิงสำรวจในเรื่องภาษา อังกฤษที่จำเป็นเพื่อศึกษาว่าทักษะใดเป็นทักษะที่เป็นประโยชน์มากที่สุดต่อความสำเร็จของผู้ที่ ใหม่ๆ เข้าของภาษาในชั้นเรียนระดับมหาวิทยาลัย โดยใช้แบบสอบถามในการสำรวจความคิดเห็น ของผู้สอนจำนวน 200 คน จากคณะทั้งระดับที่สูงกว่าและต่ำกว่าระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัย ชานติเออริก พบว่าทักษะการอ่านมีความสำคัญต่อนักศึกษาทุกคณะ โดยเฉพาะคณะธุรกิจ คณะ วิศวกรรมศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์ และคณะวิทยาศาสตร์สังคมเพราะมีความต้องการเก็บร้อยละ 50 และทักษะที่รองลงมาคือ การฟัง การเขียน และการพูดตามลำดับ สำหรับคณะที่ต้องการ ภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ ร้อยละ 100 คือ คณะวิศวกรรมศาสตร์ ผู้วิจัยได้เสนอแนะว่าถ้าสถาบันและหลักสูตรในการใช้ภาษาต้องการเตรียมนักศึกษาให้พร้อมสำหรับกระ เรียน ในมหาวิทยาลัยนั้น ควรคำนึงถึงทักษะที่สำคัญแต่ละคณะและได้แนะเกี่ยวกับการสอนทักษะต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. ครูผู้สอนการอ่าน ควรเตรียมเนื้อหาจากตำราวิชาการต่าง ๆ

2. ในการสอนฟังนั้น การฝึกการฟังและการจดบันทึกเป็นกิจกรรมที่สำคัญในห้องเรียน
3. การสอนการเขียนและการพูด เป็นส่วนสำคัญของหลักสูตรรองลงมาจาก การฟังและการอ่าน
4. การฝึกทักษะการเขียน ควรจะรวมถึงกิจกรรมการสรุป จากข้อความที่อ่าน และวิธีจดบันทึก การบรรยายโดยย่อ
5. การสอนพูด ควรจะรวมถึงการแสดงความคิดเห็นในเรื่องที่อ่าน หรือที่ฟัง บรรยายมากกว่าการพูดตามบทสนทนาหรือการรายงานเท่านั้น

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาความคิดเห็นและความต้องการในการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสารของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาค้นคว้าดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. วิธีสร้างเครื่องมือ
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. สถิติและการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ ครูใหญ่ หรืออาจารย์ใหญ่ และผู้ช่วยครูใหญ่ หรืออาจารย์ใหญ่ฝ่ายวิชาการ โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาประเภทมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 100 โรงเรียน รวมจำนวนประชากรที่ใช้ศึกษา 200 คน

เนื่องจากจำนวนประชากรเป้าหมายของการวิจัยมีเพียง 200 คน ดังนั้นการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ได้ทำการศึกษากับประชากรโดยตรง ไม่มีการสุ่มตัวอย่าง

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามเชิงสำรวจความคิดเห็น แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ วุฒิการศึกษา และตำแหน่งหน้าที่ในสถานศึกษา ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบเลือกตอบและเติมข้อความ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับระดับความต้องการในการพัฒนาทักษะการใช้อังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา แบ่งเป็น 2 ด้าน ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale)

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามปลายเปิดเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะในการพัฒนาทักษะการใช้อังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา

วิธีการสร้างเครื่องมือ

ในการสร้างเครื่องมือซึ่งเป็นแบบสอบถามเพื่อการวิจัยครั้งนี้ ได้ดำเนินการดังนี้

1. ศึกษาค้นคว้าแนวคิดจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. วิเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่ได้ศึกษามา เป็นข้อมูลประกอบการสร้างเครื่องมือในการวิจัย คือแบบสอบถาม
3. นำแบบสอบถามซึ่งเป็นเครื่องมือในการวิจัยที่สร้างเสร็จแล้ว เสนอประธานและกรรมการผู้ควบคุมปริญญาโทที่ตลอดจนผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและปรับปรุงแก้ไข
4. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ โดยทดลองใช้กับผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในส่วนภูมิภาค จำนวน 40 คน
5. นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ (Reliability) โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา = 0.95
6. ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามอีกครั้งหนึ่งเพื่อให้เหมาะสมโดยปรึกษาผู้เชี่ยวชาญ ก่อนนำแบบสอบถามไปใช้จริง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม โดยขอความร่วมมือจากครูใหญ่ และผู้ช่วยครูใหญ่ฝ่ายวิชาการโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร ระหว่างวันที่ 2 - 10 กุมภาพันธ์ 2539 ในการตอบแบบสอบถามโดยทางไปรษณีย์และโดยตนเอง สำหรับการเก็บรวบรวมข้อมูลมีวิธีการ ดังนี้

1. ให้ส่งคืนผู้วิจัยทางไปรษณีย์โดยที่ผู้วิจัยส่งของปิดผนึกพร้อมที่อยู่ ของผู้วิจัย
แนบไปกับแบบสอบถามทุกฉบับ
2. ผู้วิจัยติดตามรวบรวมข้อมูลโดยทางโทรศัพท์ และโทรสาร
3. ผู้วิจัยทำการพิจารณาแบบสอบถาม เพื่อคัดเลือกเฉพาะแบบสอบถามที่สมบูรณ์
มาดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

สถิติและการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ได้วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม จำนวน 184 ฉบับ ซึ่งเก็บ
แบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์ทั้งหมด ดังนี้

1. ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามทำการวิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ และ
หาค่าร้อยละ
2. ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความต้องการ วิเคราะห์โดยหาค่าสถิติพื้นฐาน คือ ค่า
เฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
3. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ด้านความต้องการของผู้บริหาร โดยอาศัย Rank Cor-
relation ของ Spearman
4. วิเคราะห์ความคิดเห็นเพิ่มเติมซึ่งได้จากแบบสอบถามปลายเปิด โดยการจำแนก
ความคิดเห็นออกตามเนื้อหา และทำการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอข้อมูล

การวิจัยความต้องการของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารครั้งนี้ การวิเคราะห์และนำเสนอข้อมูลของการวิจัยได้แบ่งการนำเสนอเป็น 3 ตอน ตามลำดับดังนี้

- ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม
- ตอนที่ 2 ความต้องการในการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ
- ตอนที่ 3 วิเคราะห์ความสอดคล้องด้านความต้องการของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา
- ตอนที่ 4 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะ

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

การวิจัยครั้งนี้ได้รับความร่วมมือจากผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาตอบแบบสอบถามทั้งสิ้น 184 ฉบับ เป็นแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์ทุกฉบับ จากผู้ตอบ 184 คน ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามแสดงใน ตาราง 1 ต่อไปนี้

ตาราง 1 จำนวนและค่าร้อยละเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลส่วนตัว		จำนวน	ร้อยละ
จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด		184	100.00
1 เพศ			
1) ชาย		100	54.35
2) หญิง		84	45.65

ตาราง 1 (ต่อ)

ข้อมูลส่วนตัว	จำนวน	ร้อยละ
2. <u>อายุ</u>		
1) 25-35 ปี	53	28.80
2) 36-45 ปี	55	29.90
3) 46 ปีขึ้นไป	76	41.30
3. <u>วุฒิการศึกษา</u>		
1) ปริญญาตรี	138	75.00
2) สูงกว่าปริญญาตรี	46	25.00
4. <u>ตำแหน่งหน้าที่ในโรงเรียน</u>		
1) ครูใหญ่	92	50.00
2) ผู้ช่วยครูใหญ่ฝ่ายวิชาการ	92	50.00

จากตาราง 1 มีผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาที่เป็นผู้ตอบแบบสอบถามรวมทั้งสิ้น 184 คน เป็นเพศชาย 100 คน คิดเป็นร้อยละ 54.35 และเป็นเพศหญิง 84 คน คิดเป็นร้อยละ 45.65 ในด้านอายุ แยกเป็น 3 กลุ่ม คือ อายุ 25-35 ปี มีจำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 28.80 อายุ 36-45 ปี มีจำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 29.90 และอายุ 46 ปีขึ้นไป มีจำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 41.30

วุฒิการศึกษา มีการศึกษาระดับปริญญาตรี 138 คน คิดเป็นร้อยละ 75.00 และระดับสูงกว่าปริญญาตรี 46 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00

ตำแหน่งหน้าที่ในโรงเรียน มีตำแหน่งครูใหญ่ จำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 ตำแหน่งผู้ช่วยครูใหญ่ฝ่ายวิชาการ จำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00

ตอนที่ 2 ความต้องการในการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ

การนำเสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการในการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ได้นำเสนอในรูปแบบของค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของข้อคำถามเป็นรายชื่อ รายด้าน และรวมทุกด้าน ดังแสดงในตาราง 2

สำหรับค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ที่นำเสนอ ได้แบ่งเป็น 3 ระดับ ดังนี้

- 1) 1.00 – 2.33 หมายความว่า มีความต้องการในระดับน้อย
- 2) 2.34 – 3.67 หมายความว่า มีความต้องการในระดับปานกลาง
- 3) 3.68 – 5.00 หมายความว่า มีความต้องการในระดับมาก

เพื่อให้มีความชัดเจนยิ่งขึ้น โดยนำค่าเฉลี่ยมาแสดงในรูปแฟกซ์ (Profile) ประกอบทุกค่า

ตาราง 2 ระดับความต้องการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา

ข้อความ	n = 184		ระดับความต้องการ			
	$\bar{x}$	S.D	น้อย	ปานกลาง	มาก	
			1.00	2.33	3.67	5.00
1. <u>ทักษะการใช้ภาษาอังกฤษที่ต้องการพัฒนา</u>	3.32	0.75				
1. การสนทนาภาษาอังกฤษทั่วไปในชีวิตประจำวัน	3.66	1.07				
2. การฟังรายการวิทยุ เทป และรายการโทรทัศน์	3.21	.09				
3. ฟังสุนทรพจน์และการบรรยายทางวิชาการ	3.41	.72				
4. ฟังเพื่อพักผ่อนหย่อนใจ เช่น ฟังเพลง ดนตรี	2.66	.67				
5. พูดแนะนำตนเองและแนะนำผู้อื่น	3.66	.93				
6. กล่าวคำทักทาย อลา	3.61	1.03				

ตาราง 2 (ต่อ)

ข้อความ	n = 184		ระดับความต้องการ			
	$\bar{X}$	S.D	น้อย ปานกลาง มาก			
			1.00	2.33	3.67	5.00
7. การพูดเชื้อเชิญ ตอบรับ ขอบคณในโอกาสต่าง ๆ	3.62	1.08				
8. การเจรจาทางธุรกิจ เพื่อขอความช่วยเหลือและความร่วมมือ	3.39	1.08				
9. การกล่าวสุนทรพจน์ ปาฐกถา และบรรยายทางวิชาการ	3.15	.88				
10. การแสดงความคิดเห็นในการประชุม และการสัมมนาทางวิชาการ	3.41	.91				
11. การอ่านคำชี้แจง และคำแนะนำต่าง ๆ	3.42	.76				
12. อ่านหนังสือพิมพ์ นิตยสารและหนังสือทั่วไป	3.51	1.01				
13. อ่านบทความ และเอกสารทางวิชาการ	3.50	1.03				
14. การอ่านออกเสียง เช่น อ่านรายงานการประชุม อ่านบทสุนทรพจน์	3.12	.99				
15. การเขียนจดหมายส่วนตัว และจดหมายทั่วไป	3.10	1.08				
16. การเขียนจดหมายติดต่อธุรกิจ	3.35	1.14				
17. การกรอกฟอร์มต่าง ๆ	3.68	1.13				
18. ทักษะการออกเสียง และสำเนียงที่ถูกต้อง	3.50	.81				
19. ความรู้เกี่ยวกับขนบธรรมเนียม ประเพณี ข้อปฏิบัติ และมารยาททางสังคม	3.53	.75				
20. ความรู้ด้านไวยากรณ์ การใช้อักษร สัทวนต่าง ๆ	2.83	1.06				

ตาราง 2 (ต่อ)

ข้อความ	n = 184		ระดับความต้องการ			
	$\bar{X}$	S.D	น้อย	ปานกลาง	มาก	
			1.00	2.33	3.67	5.00
2. <u>แนวทางการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ</u>	3.08	.93				
1. จัดฝึกอบรมภายในประเทศ โดยใช้เวลาของสถาบันในประเทศ	2.73	.99				
2. จัดฝึกอบรมภายในประเทศโดยใช้เวลาจากสถาบันต่างประเทศ	3.19	1.32				
3. จัดฝึกอบรมระยะสั้นในต่างประเทศ	2.87	1.55				
4. จัดศึกษาดูงานในต่างประเทศ	2.87	1.16				
5. จัดทำสื่อเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษด้วยตนเอง เช่น แบบฝึกหัด เทป วีดีโอ	3.13	.99				
6. จัดทำคู่มือการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับผู้บริหาร	3.48	1.06				
7. รวบรวมรายการเกี่ยวกับ สื่อ ตำรา สถาบันฝึกอบรมภาษาอังกฤษทั้งในและต่างประเทศที่เหมาะสมสำหรับผู้บริหาร	3.45	1.12				
8. จัดโครงการแลกเปลี่ยนด้านวิชาการกับสถาบันต่างประเทศ	2.87	1.04				
9. จัดตั้งกลุ่ม ชมรม หรือโครงการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับผู้บริหาร	2.97	.89				

ตาราง 2 (ต่อ)

ข้อความ	n = 184		ระดับความต้องการ			
	$\bar{X}$	S.D	น้อย	ปานกลาง	มาก	
			1.00	2.33	3.67	5.00
10. จัดทำข่าวสาร ข้อมูล ความเคลื่อนไหว เกี่ยวกับความร่วมมือในการพัฒนาทักษะการ ใช้ภาษาอังกฤษระหว่างสถาบันต่างประเทศ กับประเทศไทย	3.22	1.30				
ค่าเฉลี่ยรวม	3.20	.84				

ค่าสถิติจากตาราง 2 สรุปได้ดังนี้

1. ความต้องการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษโดยรวมและรายด้าน

ความต้องการโดยรวม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.20 อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านทักษะการใช้ภาษาอังกฤษที่ต้องการพัฒนามีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.32 อยู่ในระดับปานกลางและด้านแนวทางการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.08 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง

2. ความต้องการเป็นรายข้อพบว่า มีค่าเฉลี่ย 2.66 – 3.68 (ต่ำสุด – สูงสุด) ซึ่งเป็นค่าอยู่ในระดับปานกลางส่วนมากและเป็นค่าอยู่ในระดับมากอยู่ 1 ข้อ นำมาจัดเรียงตามลำดับ 5 อันดับแรกของแต่ละด้าน ดังนี้

2.1 ด้านทักษะการใช้ภาษาอังกฤษที่ต้องการพัฒนา จัดเรียงตามลำดับ ดังนี้

(1) การกรอกฟอร์มต่าง ๆ ($\bar{X}=3.68$)

- (2) การสนทนาภาษาอังกฤษทั่วไปในชีวิตประจำวัน ($\bar{x}=3.66$)
 - (3) พูดแนะนำตนเองและแนะนำผู้อื่น ($\bar{x}=3.66$)
 - (4) ความรู้เกี่ยวกับขนบธรรมเนียม ประเพณี ข้อปฏิบัติ และมารยาททางสังคม ($\bar{x}=3.53$)
 - (5) อ่านหนังสือพิมพ์ นิตยสารและหนังสือทั่วไป ($\bar{x}=3.51$)
- 2.2 ด้านแนวการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ จัดเรียงตามลำดับ ดังนี้
- (1) จัดทำคู่มือการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับผู้บริหาร ($\bar{x}=3.48$)
 - (2) รวบรวมรายการเกี่ยวกับสื่อ ตำรา สถาบันฝึกอบรมภาษาอังกฤษทั้งในและต่างประเทศที่เหมาะสมกับผู้บริหาร ($\bar{x}=3.45$)
 - (3) จัดทำข่าวสาร ข้อมูล ความเคลื่อนไหวเกี่ยวกับความร่วมมือในการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษระหว่างสถาบันต่าง ๆ ในประเทศไทย ($\bar{x}=3.22$)
 - (4) จัดฝึกอบรมภายในประเทศโดยวิทยากรจากสถาบันต่าง ๆ ในประเทศไทย ($\bar{x}=3.19$)
 - (5) จัดทำสื่อเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษด้วยตนเอง เช่น แบบฝึกหัด เทป วีดีโอ ($\bar{x}=3.13$)

ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบระหว่างกลุ่ม

ในการเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มตามตัวแปรอิสระ ได้ทำการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของความต้องการ ด้วยการคำนวณค่าสหสัมพันธ์การจัดอันดับ (Rank Correlation) ในการนำเสนอผลการเปรียบเทียบระหว่างกลุ่ม ได้แยกการนำเสนอออกเป็น 3 ตอนย่อย ดังนี้

- 3.1 การเปรียบเทียบโดยถือความแตกต่างด้านเพศ
 - 3.2 การเปรียบเทียบโดยถือความแตกต่างด้านอายุ
 - 3.3 การเปรียบเทียบโดยถือความแตกต่างด้านวุฒิการศึกษา
- ผลการเปรียบเทียบมีดังต่อไปนี้

3.1 การเปรียบเทียบโดยถือความแตกต่างด้านเพศ

เมื่อแยกผู้ตอบแบบสอบถามออกเป็น 2 กลุ่มตามเพศ จะได้ผู้บริหารที่เป็นชาย 100 คน และเป็นหญิง 84 คน ผลการเปรียบเทียบได้นำเสนอในตาราง 3 ต่อไปนี้

ตาราง 3 การทดสอบความสอดคล้องของการจัดลำดับที่ของความต้องการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาระหว่างเพศชายกับเพศหญิง

ข้อความ	ชาย		หญิง	
	$\bar{X}$	ลำดับที่	$\bar{X}$	ลำดับที่
1. ทักษะการใช้ภาษาอังกฤษที่ต้องการพัฒนา				
1. การสนทนาภาษาอังกฤษทั่วไปในชีวิตประจำวัน	3.63	1	3.70	4
2. การฟังรายการวิทยุ เทป และรายการโทรทัศน์	3.17	14	3.26	14
3. ฟังสุนทรพจน์และการบรรยายทางวิชาการ	3.36	10	3.46	12
4. ฟังเพื่อพักผ่อนหย่อนใจ เช่น ฟังเพลง ดนตรี	2.64	19	2.69	19
5. พูดแนะนำตนเองและแนะนำผู้อื่น	3.60	3	3.73	2
6. กล่าวคำทักทาย อลา	3.53	5	3.70	4
7. การพูดเชื้อเชิญ ต้อนรับ ขอบคณินโอกาสต่าง ๆ	3.54	4	3.73	2
8. การเจรจาทางธุรกิจ เพื่อขอความช่วยเหลือและความร่วมมือ	3.26	12	3.54	9
9. การกล่าวสุนทรพจน์ ปาฐกถา และบรรยายทางวิชาการ	3.06	15	3.26	14
10. การแสดงความคิดเห็นในการประชุม และการสัมมนาทางวิชาการ	3.33	11	3.50	10
11. การอ่านคำชี้แจง และคำแนะนำต่าง ๆ	3.37	9	3.49	11

ตาราง 3 (ต่อ)

ข้อความ	ชาย		หญิง	
	$\bar{X}$	ลำดับที่	$\bar{X}$	ลำดับที่
12.อ่านหนังสือพิมพ์ นิตยสารและหนังสือทั่วไป	3.44	6	3.60	7
13.อ่านบทความ และเอกสารทางวิชาการ	3.42	7	3.60	7
14.การอ่านออกเสียง เช่น อ่านรายงาน การประชุม อ่านบทสุนทรพจน์	3.04	16	3.21	16
15.การเขียนจดหมายส่วนตัว และจดหมายทั่วไป	3.02	17	3.19	17
16.การเขียนจดหมายติดต่อธุรกิจ	3.26	12	3.45	13
17.การกรอกฟอร์มต่าง ๆ	3.62	2	3.75	1
18.ทักษะการออกเสียง และสำเนียงที่ถูกต้อง	3.41	8	3.61	6
19.ความรู้เกี่ยวกับขนบธรรมเนียม ประเพณี	2.43	20	2.64	20

ตาราง 3 (ต่อ)

ข้อความ	ชาย		หญิง	
	$\bar{X}$	ลำดับที่	$\bar{X}$	ลำดับที่
4. จัดศึกษาดูงานในต่างประเทศ	2.80	8	2.96	7
5. จัดทำสื่อเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษด้วยตนเอง เช่น แบบฝึกหัด เทป วีดีโอ	3.07	5	3.20	5
6. จัดทำคู่มือการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับผู้บริหาร	3.43	1	3.54	2
7. รวบรวมรายการเกี่ยวกับ สื่อ ตำรา สถาบันฝึกอบรมภาษาอังกฤษทั้งในและต่างประเทศที่เหมาะสมสำหรับผู้บริหาร	3.37	2	3.55	1
8. จัดโครงการแลกเปลี่ยนด้านวิชาการกับสถาบันในต่างประเทศ	2.82	7	2.94	9
9. จัดตั้งกลุ่ม ชมรม หรือโครงการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับผู้บริหาร	2.94	6	3.00	6
10. จัดทำข่าวสาร ข้อมูล ความเคลื่อนไหวเกี่ยวกับความร่วมมือในการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษระหว่างสถาบันในต่างประเทศกับประเทศไทย	3.13	3	3.33	3

ค่าสหสัมพันธ์การจัดลำดับที่ (Rank correlation) = 0.97**

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .01

จากตาราง 3 พบว่าค่าสหสัมพันธ์การจัดลำดับที่ (Rank Correlation) ของความต้องการในการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของผู้บริหารเพศชายและหญิง มีความสอดคล้องกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งในด้านทักษะการใช้ภาษาอังกฤษที่ต้องการพัฒนา ($p = 0.97^{**}$) และด้านแนวทางการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ ($p = 0.93^{**}$)

เมื่อพิจารณาความคิดเห็นของผู้บริหารกลุ่มเพศชายและหญิง สามารถจัดเรียงลำดับความต้องการ 5 อันดับแรก ในแต่ละด้าน ดังนี้

กลุ่มเพศชาย

1. ด้านทักษะการใช้ภาษาอังกฤษที่ต้องการพัฒนา เรียงลำดับความต้องการ ดังนี้
 - (1) การสนทนาภาษาอังกฤษทั่วไปในชีวิตประจำวัน ($\bar{x}=3.63$)
 - (2) การกรอกฟอร์มต่าง ๆ ($\bar{x}=3.62$)
 - (3) พูดแนะนำตนเองและแนะนำผู้อื่น ($\bar{x}=3.60$)
 - (4) การพูดเชื้อเชิญ ตอบรับ ขอบคณในโอกาสต่าง ๆ ($\bar{x}=3.54$)
 - (5) กล่าวทักทาย อลา ($\bar{x}=3.53$)
2. ด้านแนวทางการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ เรียงลำดับความต้องการ ดังนี้
 - (1) จัดทำคู่มือการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับผู้บริหาร ($\bar{x}=3.43$)
 - (2) รวบรวมรายการเกี่ยวกับ สื่อ ตำรา สถาบันฝึกอบรมภาษาอังกฤษทั้งในและต่างประเทศที่เหมาะสมกับผู้บริหาร ($\bar{x}=3.37$)
 - (3) จัดทำข่าวสาร ข้อมูล ความเคลื่อนไหวเกี่ยวกับความร่วมมือในการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษระหว่างสถาบันในต่างประเทศกับประเทศไทย ($\bar{x}=3.13$)
 - (4) จัดฝึกอบรมภายในประเทศโดยใช้วิทยากรจากสถาบันต่างประเทศ ($\bar{x}=3.08$)
 - (5) จัดทำสื่อเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษด้วยตนเอง เช่น แบบฝึกหัด เทป วีซีดี ($\bar{x}=3.07$)

กลุ่มเพชฌัญญ์

1. ด้านทักษะการใช้ภาษาอังกฤษที่ต้องการพัฒนา เรียงลำดับความต้องการ ดังนี้
 - (1) การกรอกฟอร์มต่าง ๆ ($\bar{x}=3.75$)
 - (2) พูดแนะนำตนเองและแนะนำผู้อื่น ($\bar{x}=3.73$)
 - (3) การพูดเชื้อเชิญ ต้อนรับ ขอบเขตในโอกาสต่าง ๆ ($\bar{x}=3.73$)
 - (4) การสนทนาภาษาอังกฤษทั่วไปในชีวิตประจำวัน ($\bar{x}=3.70$)
 - (4) กล่าวคำทักทาย อาลา ($\bar{x}=3.70$)
2. ด้านแนวทางการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ เรียงลำดับความต้องการ ดังนี้
 - (1) รวบรวมรายการเกี่ยวกับ สื่อ ตำรา สถาบันฝึกอบรมภาษาอังกฤษทั้งในและต่างประเทศที่เหมาะสมกับผู้บริหาร ($\bar{x}=3.55$)
 - (2) จัดทำข่าวสาร ข้อมูล ความเคลื่อนไหวเกี่ยวกับความร่วมมือในการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษระหว่างสถาบันในต่างประเทศกับประเทศไทย ($\bar{x}=3.54$)
 - (3) จัดทำข่าวสาร ข้อมูล ความเคลื่อนไหวเกี่ยวกับความร่วมมือในการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษระหว่างสถาบันในต่างประเทศกับประเทศไทย ($\bar{x}=3.33$)
 - (4) จัดฝึกอบรมภายในประเทศโดยวิทยากรจากสถาบันต่างประเทศ ($\bar{x}=3.32$)
 - (5) จัดทำสื่อเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษด้วยตนเอง เช่น แบบฝึกหัด เทป วีซีดี ($\bar{x}=3.20$)

3.2 การเปรียบเทียบโดยถือความแตกต่างด้านอายุ

เมื่อแยกผู้ตอบแบบสอบถามออกเป็น 3 กลุ่ม ตามอายุจะได้ผู้บริหารที่มีอายุ 25 – 35 ปี 53 คน อายุ 36 – 45 ปี 55 คน และ อายุ 46 ปีขึ้นไป 76 คน ผลการเปรียบเทียบได้นำเสนอในตาราง 4 ต่อไปนี้

ตาราง 4 การทดสอบความสอดคล้องของการจัดลำดับที่ของความถี่ของการพัฒนาทักษะการ
ภาษาอังกฤษของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษากลุ่มอายุต่างกัน

ข้อความ	25-35 ปี		36-45 ปี		46 ปีขึ้นไป	
	$\bar{X}$	ลำดับที่	$\bar{X}$	ลำดับที่	$\bar{X}$	ลำดับที่
1. ด้านทักษะการใช้ภาษาอังกฤษที่ต้องการพัฒนา						
1. การสนทนาภาษาอังกฤษทั่วไปในชีวิตประจำวัน	3.58	5	3.49	5	3.84	1
2. การฟังรายการวิทยุ เทป และรายการโทรทัศน์	3.13	15	3.09	14	3.36	14
3. ฟังสุนทรพจน์และการบรรยายทางวิชาการ	3.32	13	3.36	8	3.50	11
4. ฟังเพื่อพักผ่อนหย่อนใจ เช่น ฟังเพลง ดนตรี	2.66	19	2.64	19	2.68	19
5. พูดแนะนำตนเองและแนะนำผู้อื่น	3.70	1	3.62	1	3.66	3
6. กล่าวคำทักทาย อ้อลา	3.64	4	3.56	2	3.62	7
7. การพูดเชื้อเชิญ ตอบรับ ขอบขอบคุณโอกาสต่าง ๆ	3.66	3	3.56	2	3.64	4
8. การเจรจาทางธุรกิจ เพื่อขอความช่วยเหลือและความร่วมมือ	3.45	8	3.29	12	3.41	13
9. การกล่าวสุนทรพจน์ ปาฐกถา และบรรยายทางวิชาการ	3.17	14	3.09	14	3.18	17
10. การแสดงความคิดเห็นในการประชุม และการสัมมนาทางวิชาการ	3.36	12	3.31	10	3.51	10
11. การอ่านคำที่แจ่ม และคำแนะนำต่าง ๆ	3.40	10	3.31	10	3.53	9
12. อ่านหนังสือพิมพ์ นิตยสารและหนังสือทั่วไป	3.47	7	3.38	6	3.63	5
13. อ่านบทความ และเอกสารทางวิชาการ	3.45	8	3.36	8	3.63	5
14. การอ่านออกเสียง เช่น อ่านรายงานการประชุม อ่านบทสุนทรพจน์	3.06	17	3.02	16	3.24	16
15. การเขียนจดหมายส่วนตัว และจดหมายทั่วไป	3.08	16	2.91	17	3.25	15

ตาราง 4 (ต่อ)

ข้อความ	25-35 ปี		36-45 ปี		46 ปีขึ้นไป	
	$\bar{x}$	ลำดับที่	$\bar{x}$	ลำดับที่	$\bar{x}$	ลำดับที่
16.การเขียนจดหมายติดต่อบุรุษกิจ	3.38	11	3.18	13	3.45	12
17.การกรอกฟอร์มต่าง ๆ	3.70	1	3.55	4	3.76	2
18.ทักษะการออกเสียง และสำเนียงที่ถูกต้อง	3.49	6	3.38	6	3.59	8
19.ความรู้เกี่ยวกับขนบธรรมเนียม ประเพณี ข้อปฏิบัติ และมารยาททางสังคม	2.53	20	2.45	20	2.58	20
20.ความรู้ด้านไวยากรณ์ การใช้ภาษา สำนวนต่าง ๆ	2.91	18	2.69	18	2.87	18

ค่าสหสัมพันธ์การจัดลำดับที่ (Rank correlation) ของความต้องการของผู้บริหารโรงเรียน
เอกชนอาชีวศึกษากลุ่มอายุ 25 - 35 ปี กับกลุ่มอายุ 36 - 45 ปี = 0.95^{**} , ระหว่างกลุ่ม
อายุ 25 - 35 ปี กับกลุ่มอายุ 46 ปีขึ้นไป = 0.93^{**} และระหว่างกลุ่มอายุ 36 - 45 ปี กับ
กลุ่มอายุ 46 ปีขึ้นไป = 0.93^{**}

2. แนวทางการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ						
1. จัดฝึกอบรมภายในประเทศ โดยอาศัยวิทยากร ของสถาบันในประเทศ	2.64	10	2.67	10	2.83	10
2. จัดฝึกอบรมภายในประเทศโดยอาศัยวิทยากร จากสถาบันต่างประเทศ	3.13	4	3.07	5	3.32	4
3. จัดฝึกอบรมระยะสั้นต่างประเทศ	2.79	8	2.82	7	2.96	8
4. จัดศึกษาดูงานต่างประเทศ	2.81	7	2.82	7	2.96	8

ตาราง 4 (ต่อ)

ข้อความ	25-35 ปี		36-45 ปี		46 ปีขึ้นไป	
	$\bar{X}$	ลำดับที่	$\bar{X}$	ลำดับที่	$\bar{X}$	ลำดับที่
5. จัดทำสื่อเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษด้วยตนเอง เช่น แบบฝึกหัด เทป วีดีโอ	3.08	5	3.13	3	3.17	5
6. จัดทำคู่มือการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับผู้บริหาร	3.43	1	3.45	1	3.53	1
7. รวบรวมรายการเกี่ยวกับ สื่อ ตำรา สถาบันฝึกอบรมภาษาอังกฤษทั้งในและต่างประเทศที่เหมาะสมกับผู้บริหาร	3.40	2	3.44	2	3.50	2
8. จัดโครงการแลกเปลี่ยนด้านวิชาการกับสถาบันในต่างประเทศ	2.79	8	2.78	9	3.00	7
9. จัดตั้งกลุ่ม ชมรม หรือโครงการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับผู้บริหาร	2.94	6	2.91	6	3.03	6
10. จัดทำข่าวสาร ข้อมูล ความเคลื่อนไหวเกี่ยวกับความร่วมมือในการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษระหว่างสถาบันต่างประเทศกับประเทศไทย	3.15	3	3.13	3	3.34	3

ค่าสหสัมพันธ์การจัดลำดับที่ (Rank correlation) ของความต้องการของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษากลุ่มอายุ 25 - 35 ปี กับกลุ่มอายุ 36 - 45 ปี = 0.96**, ระหว่างกลุ่มอายุ 25 - 35 ปี กับกลุ่มอายุ 46 ปีขึ้นไป = 0.99** และระหว่างกลุ่มอายุ 36 - 45 ปี กับกลุ่มอายุ 46 ปีขึ้นไป = 0.93**

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .01

จากตาราง 4 พบว่าค่าสหสัมพันธ์การจัดลำดับที่ (Rank Correlation) ของความต้องการในการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของผู้บริหารกลุ่มอายุ 25 - 35 ปี , อายุ 36 - 45 ปี และอายุ 46 ปีขึ้นไป มีความสอดคล้องกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทั้งด้านทักษะการใช้ภาษาอังกฤษที่ต้องการพัฒนา ($r = 0.95^{**}, 0.93^{**}$ และ 0.93^{**}) และด้านแนวทางการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ ($r = 0.96^{**}, 0.99^{**}$ และ 0.93^{**})

เมื่อพิจารณาความคิดเห็นของผู้บริหารกลุ่มอายุต่าง ๆ ทั้ง 3 กลุ่ม สามารถจัดเรียงลำดับความต้องการ 5 อันดับแรก ในแต่ละด้าน ดังนี้

กลุ่มอายุ 25 - 35 ปี

1. ด้านทักษะการใช้ภาษาอังกฤษที่ต้องการพัฒนา เรียงลำดับความต้องการ ดังนี้
 - (1) พูดแนะนำตนเองและแนะนำผู้อื่น ($\bar{x}=3.70$)
 - (1) การกรอกฟอร์มต่าง ๆ ($\bar{x}=3.70$)
 - (3) การพูดเชื้อเชิญ ตอบรับ ขอบคูลานโอกาสต่าง ๆ ($\bar{x}=3.66$)
 - (4) กล่าวคำทักทาย อาลา ($\bar{x}=3.64$)
 - (5) การสนทนาภาษาอังกฤษทั่วไปในชีวิตประจำวัน ($\bar{x}=3.58$)
2. ด้านแนวทางการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ เรียงลำดับความต้องการ ดังนี้
 - (1) จัดทำคู่มือการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับผู้บริหาร ($\bar{x}=3.43$)
 - (2) รวบรวมรายการเกี่ยวกับ สื่อ ตำรา สถาบันฝึกอบรมภาษาอังกฤษทั้งงานและต่างประเทศที่เหมาะสมกับผู้บริหาร ($\bar{x}=3.40$)
 - (3) จัดทำข่าวสาร ข้อมูล ความเคลื่อนไหวเกี่ยวกับความร่วมมือในการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษระหว่างสถาบันต่างประเทศกับประเทศไทย ($\bar{x}=3.15$)
 - (4) จัดฝึกอบรมภายในประเทศโดยใช้วิทยากรจากสถาบันต่างประเทศ ($\bar{x}=3.13$)
 - (5) จัดทำสื่อเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษด้วยตนเอง เช่น แบบฝึกหัด เทป วีดีโอ ($\bar{x}=3.08$)

กลุ่มอายุ 36 - 45 ปี

1. ด้านทักษะการใช้ภาษาอังกฤษที่ต้องการพัฒนา เรียงลำดับความต้องการ ดังนี้
 - (1) พูดแนะนำตนเองและแนะนำผู้อื่น ($\bar{x}=3.62$)
 - (2) กล่าวคำทักทาย อ้อลา ($\bar{x}=3.56$)
 - (2) การพูดเชื้อเชิญ ตอบรับ ขอบคณานโอกาสต่าง ๆ ($\bar{x}=3.56$)
 - (4) การกรอกฟอร์มต่าง ๆ ($\bar{x}=3.55$)
 - (5) การสนทนาภาษาอังกฤษทั่วไปในชีวิตประจำวัน ($\bar{x}=3.49$)
2. ด้านแนวทางการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ เรียงลำดับความต้องการ ดังนี้
 - (1) จัดทำคู่มือการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับผู้บริหาร ($\bar{x}=3.45$)
 - (2) รวบรวมรายการเกี่ยวกับ สื่อ ตำรา สถาบันฝึกอบรมภาษาอังกฤษทั้งในและต่างประเทศที่เหมาะสมกับผู้บริหาร ($\bar{x}=3.44$)
 - (3) จัดทำสื่อเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษด้วยตนเอง เช่น แบบฝึกหัด เทป วีดีโอ ($\bar{x}=3.13$)
 - (3) จัดทำข่าวสาร ข้อมูล ความเคลื่อนไหวเกี่ยวกับความร่วมมือในการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษระหว่างสถาบันในต่างประเทศกับประเทศไทย ($\bar{x}=3.13$)
 - (5) จัดฝึกอบรมภายในประเทศโดยใช้วิทยากรจากสถาบันต่างประเทศ ($\bar{x}=3.07$)

กลุ่มอายุ 46 ปีขึ้นไป

1. ด้านทักษะการใช้ภาษาอังกฤษที่ต้องการพัฒนา เรียงลำดับความต้องการ ดังนี้
 - (1) การสนทนาภาษาอังกฤษทั่วไปในชีวิตประจำวัน ($\bar{x}=3.84$)
 - (2) การกรอกฟอร์มต่าง ๆ ($\bar{x}=3.76$)
 - (3) พูดแนะนำตนเองและแนะนำผู้อื่น ($\bar{x}=3.66$)
 - (4) การพูดเชื้อเชิญ ตอบรับ ขอบคณานโอกาสต่าง ๆ ($\bar{x}=3.64$)
 - (5) อ่านหนังสือพิมพ์ นิตยสาร และหนังสือทั่วไป ($\bar{x}=3.63$)

2. ด้านแนวทางการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ เรียงลำดับความต้องการ ดังนี้

- (1) จัดทำคู่มือการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับผู้บริหาร ($\bar{X}=3.53$)
- (2) รวบรวมรายการเกี่ยวกับ สื่อ ตำรา สถาบันฝึกอบรมภาษาอังกฤษทั้งในและต่างประเทศที่เหมาะสมกับผู้บริหาร ($\bar{X}=3.50$)
- (3) จัดทำข่าวสาร ข้อมูล ความเคลื่อนไหวเกี่ยวกับความร่วมมือในการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษระหว่างสถาบันในต่างประเทศกับประเทศไทย ($\bar{X}=3.34$)
- (4) จัดฝึกอบรมภายในประเทศโดยใช้วิทยากรจากสถาบันต่างประเทศ ($\bar{X}=3.32$)
- (5) จัดทำสื่อเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษด้วยตนเอง เช่น แบบฝึกหัด เทป วีซีดี ($\bar{X}=3.17$)

3.3 การเปรียบเทียบโดยถือความแตกต่างด้านวุฒิการศึกษา

เมื่อแยกผู้ตอบแบบสอบถามออกเป็น 2 กลุ่ม ตามระดับวุฒิการศึกษาจะได้ผู้บริหารที่มีวุฒิปริญญาตรี 138 คน และวุฒิสูงกว่าปริญญาตรี 46 คน ผลการเปรียบเทียบได้นำเสนอในตาราง 5 ต่อไปนี้

ตาราง 5 การทดสอบความสอดคล้องของการจัดลำดับที่ของความ ต้องการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในกลุ่มระดับการศึกษาต่างกัน

ข้อความ	ปริญญาตรี		สูงกว่าปริญญาตรี	
	$\bar{X}$	ลำดับที่	$\bar{X}$	ลำดับที่
1. <u>ทักษะการใช้ภาษาอังกฤษที่ต้องการพัฒนา</u>				
1. การสนทนาภาษาอังกฤษทั่วไปในชีวิตประจำวัน	3.67	2	3.65	2
2. การฟังรายการวิทยุ เทป และรายการโทรทัศน์	3.21	14	3.22	15

ตาราง 5 (ต่อ)

67

2. ด้านแนวทางการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ เรียงลำดับความต้องการ ดังนี้
 - (1) จัดทำคู่มือการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับผู้บริหาร ($\bar{X}=3.53$)
 - (2) รวบรวมรายการเกี่ยวกับ สื่อ ตำรา สถาบันฝึกอบรมภาษาอังกฤษทั้งในและต่างประเทศที่เหมาะสมกับผู้บริหาร ($\bar{X}=3.50$)
 - (3) จัดทำข่าวสาร ข้อมูล ความเคลื่อนไหวเกี่ยวกับความร่วมมือในการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษระหว่างสถาบันต่างในประเทศไทยกับประเทศไทย ($\bar{X}=3.34$)
 - (4) จัดฝึกอบรมภายในประเทศโดยวิทยากรจากสถาบันต่างประเทศ ($\bar{X}=3.32$)
 - (5) จัดทำสื่อเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษด้วยตนเอง เช่น แบบฝึกหัด เทป วีซีดี ($\bar{X}=3.17$)

3.3 การเปรียบเทียบโดยถือความแตกต่างด้านวุฒิการศึกษา

เมื่อแยกผู้ตอบแบบสอบถามออกเป็น 2 กลุ่ม ตามระดับวุฒิการศึกษาจะได้ผู้บริหารที่มีวุฒิปริญญาตรี 138 คน และวุฒิส่งกว่าปริญญาตรี 46 คน ผลการเปรียบเทียบได้นำเสนอในตาราง 5 ต่อไปนี้

ตาราง 5 การทดสอบความสอดคล้องของการจัดลำดับที่ของความต้องการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในกลุ่มระดับการศึกษาต่างกัน

ข้อความ	ปริญญาตรี		สูงกว่าปริญญาตรี	
	$\bar{X}$	ลำดับที่	$\bar{X}$	ลำดับที่
1. ทักษะการใช้ภาษาอังกฤษที่ต้องการพัฒนา				
1. การสนทนาภาษาอังกฤษทั่วไปในชีวิตประจำวัน	3.67	2	3.65	2
2. การฟังรายการวิทยุ เทป และรายการ	3.21	14	3.22	15

ตาราง 5 (ต่อ)

ข้อความ	ปริมาตร		สูงกว่าปริมาตร	
	$\bar{X}$	ลำดับที่	$\bar{X}$	ลำดับที่
19. ความรู้เกี่ยวกับขนบธรรมเนียม ประเพณี ข้อปฏิบัติ และมารยาททางสังคม	2.50	20	2.61	20
20. ความรู้ด้านไวยากรณ์ การใช้ภาษา สำนวนต่าง ๆ	2.80	18	2.89	18

ค่าสหสัมพันธ์การจัดลำดับที่ (Rank correlation) ของความต้องการของผู้บริหาร
โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษากลุ่มวุฒิปริมาตรกับกลุ่มวุฒิสูงกว่าปริมาตร = 0.89**

2. <u>แนวการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ</u>				
1. จัดฝึกอบรมภายในประเทศ โดยใช้วิทยากร ของสถาบันในประเทศ	2.75	10	2.65	10
2. จัดฝึกอบรมภายในประเทศโดยใช้วิทยากร จากสถาบันต่างประเทศ	3.20	4	3.17	3
3. จัดฝึกอบรมระยะสั้นในต่างประเทศ	2.88	8	2.85	7
4. จัดศึกษาดูงานในต่างประเทศ	2.88	8	2.85	7
5. จัดทำสื่อเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ ด้วยตนเอง เช่น แบบฝึกหัด เทป วีซีดี	3.17	5	3.02	5
6. จัดทำคู่มือการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับผู้บริหาร	3.50	1	3.41	1
7. รวบรวมรายการเกี่ยวกับ สื่อ ตำรา สถาบัน ฝึกอบรมภาษาอังกฤษทั้งในและต่างประเทศ ที่เหมาะสมกับผู้บริหาร	3.46	2	3.41	1

ตาราง 5 (ต่อ)

ข้อความ	ปริญาตรี		สูงกว่าปริญาตรี	
	$\bar{X}$	ลำดับที่	$\bar{X}$	ลำดับที่
8. จัดโครงการแลกเปลี่ยนด้านวิชาการกับสถาบันต่างประเทศ	2.89	7	2.83	9
9. จัดตั้งกลุ่ม ชมรม หรือโครงการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับผู้บริหาร	2.99	6	2.91	6
10. จัดทำข่าวสาร ข้อมูล ความเคลื่อนไหวเกี่ยวกับความร่วมมือในการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษระหว่างสถาบันต่างประเทศกับประเทศไทย	3.25	3	3.15	4

ค่าสหสัมพันธ์การจัดลำดับที่ (Rank Correlation) ของความต้องการของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษากลุ่มวุฒิปริญาตรีกับกลุ่มวุฒิสูงกว่าปริญาตรี = 0.95**

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .01

จากตาราง 5 พบว่าค่าสหสัมพันธ์การจัดลำดับที่ (Rank Correlation) ของความต้องการในการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของผู้บริหารกลุ่มวุฒิปริญาตรีและวุฒิสูงกว่าปริญาตรี มีความสอดคล้องกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทั้งในด้านทักษะการใช้ภาษาอังกฤษที่ต้องการพัฒนา ($r = 0.89^{**}$) และด้านแนวทางการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ ($r = 0.95^{**}$)

เมื่อพิจารณาความคิดเห็นของผู้บริหารกลุ่มวุฒิต่างกันสามารถจัดเรียงลำดับความต้องการ 5 อันดับแรก ในแต่ละด้านได้ ดังนี้

กลุ่มวุฒิปริญญาตรี

1. ด้านทักษะการใช้อำนาจภาษาอังกฤษที่ต้องการพัฒนา เรียงลำดับความต้องการ ดังนี้
 - (1) การกรอกฟอร์มต่าง ๆ ($\bar{x}=3.70$)
 - (2) การสนทนาภาษาอังกฤษทั่วไปในชีวิตประจำวัน ($\bar{x}=3.67$)
 - (3) พูดแนะนำตนเองและแนะนำผู้อื่น ($\bar{x}=3.64$)
 - (4) การพูดเชื้อเชิญ ตอบรับ ขอบคูลในโอกาสต่าง ๆ ($\bar{x}=3.62$)
 - (5) กล่าวคำทักทาย อลา ($\bar{x}=3.59$)
2. ด้านแนวทางการพัฒนาทักษะการใช้อำนาจภาษาอังกฤษ เรียงลำดับความต้องการ ดังนี้
 - (1) จัดทำคู่มือการใช้อำนาจภาษาอังกฤษสำหรับผู้บริหาร ($\bar{x}=3.50$)
 - (2) รวบรวมรายการเกี่ยวกับ สื่อ ตำรา สถาบันฝึกอบรมภาษาอังกฤษทั้งในและต่างประเทศที่เหมาะสมกับผู้บริหาร ($\bar{x}=3.46$)
 - (3) จัดทำข่าวสาร ข้อมูล ความเคลื่อนไหวเกี่ยวกับความร่วมมือในการพัฒนาทักษะการใช้อำนาจภาษาอังกฤษระหว่างสถาบันต่างประเทศกับประเทศไทย ($\bar{x}=3.25$)
 - (4) จัดฝึกอบรมภายในประเทศโดยใช้วิทยากรจากสถาบันต่างประเทศ ($\bar{x}=3.20$)
 - (5) จัดทำสื่อเพื่อพัฒนาทักษะการใช้อำนาจภาษาอังกฤษด้วยตนเอง เช่น แบบฝึกหัด เทป วิดีโอ ($\bar{x}=3.17$)

กลุ่มวุฒิสูงกว่าปริญญาตรี

1. ด้านทักษะการใช้อำนาจภาษาอังกฤษที่ต้องการพัฒนา เรียงลำดับความต้องการ ดังนี้
 - (1) พูดแนะนำตนเองและแนะนำผู้อื่น ($\bar{x}=3.72$)
 - (2) การสนทนาภาษาอังกฤษทั่วไปในชีวิตประจำวัน ($\bar{x}=3.65$)
 - (2) กล่าวคำทักทาย อลา ($\bar{x}=3.65$)
 - (4) การพูดเชื้อเชิญ ตอบรับ ขอบคูลในโอกาสต่าง ๆ ($\bar{x}=3.63$)
 - (4) การกรอกฟอร์มต่าง ๆ ($\bar{x}=3.63$)

2. ด้านแนวทางการพัฒนาทักษะการใช้อังกฤษ เรียงลำดับความต้องการ ดังนี้
 - (1) จัดทำคู่มือการใช้อังกฤษสำหรับผู้บริหาร ($\bar{X}=3.41$)
 - (1) รวบรวมรายการเกี่ยวกับ สื่อ ตำรา สถาบันฝึกอบรมภาษาอังกฤษทั้งในและต่างประเทศที่เหมาะสมกับผู้บริหาร ($\bar{X}=3.41$)
 - (3) จัดฝึกอบรมภายในประเทศโดยใช้วิทยากรจากสถาบันต่างประเทศ ($\bar{X}=3.17$)
 - (4) จัดทำข่าวสาร ข้อมูล ความเคลื่อนไหวเกี่ยวกับความร่วมมือในการพัฒนาทักษะการใช้อังกฤษระหว่างสถาบันต่างประเทศกับประเทศไทย ($\bar{X}=3.15$)
 - (5) จัดทำสื่อเพื่อพัฒนาทักษะการใช้อังกฤษทั้งในและต่างประเทศที่เหมาะสมกับผู้บริหาร ($\bar{X}=3.02$)

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นเพิ่มเติม

ข้อมูลที่น่าสนใจในตอนนี้เป็นความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ซึ่งได้จากการตอบแบบสอบถามปลายเปิด ในการนำเสนอได้แยกเป็น 2 ตอนย่อย คือ

- 4.1 ปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนาทักษะการใช้อังกฤษ
- 4.2 ข้อเสนอแนะในการพัฒนาทักษะการใช้อังกฤษ

4.1 ปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนาทักษะการใช้อังกฤษ

ความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนาทักษะการใช้อังกฤษเพื่อการสื่อสาร แสดงในตาราง 6 ต่อไปนี้

ตาราง 6 ความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ

ลำดับที่	ปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ	ความถี่	ร้อยละ
1.	การเรียนภาษาอังกฤษ ไม่ได้เรียนจากครูที่เป็นเจ้าของภาษาโดยตรง	56	16.05
2.	ครูผู้สอนภาษาอังกฤษมีพื้นฐานความรู้ภาษาอังกฤษไม่เพียงพอ	50	14.33
3.	การจัดการศึกษาที่ผ่านมาไม่ให้ความสำคัญวิชาภาษาอังกฤษ	47	13.47
4.	โอกาสที่จะใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันมีน้อย	44	12.61
5.	การสอนภาษาอังกฤษเน้นการเรียนรู้ไวยากรณ์มากเกินไป	40	11.46
6.	การสอนภาษาอังกฤษมีการฝึกพูด-ฟัง น้อยมาก	38	10.89
7.	ไม่มีเวลาว่างพอที่จะไปศึกษาภาษาอังกฤษเพิ่มเติม	20	5.73
8.	การเรียนภาษาอังกฤษ ขาดการฝึกในห้องปฏิบัติการทางภาษา	19	5.44
9.	ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ขาดเทคโนโลยีในการสอน	12	3.44
10.	ขาดความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ	10	2.86
11.	การสอนภาษาอังกฤษมีการใช้สื่อประกอบการเรียนการสอนน้อย	8	2.29
12.	การสอนภาษาอังกฤษมีการจัดกิจกรรมเสริมทักษะการฟัง-พูด อ่าน เขียนน้อย	5	1.43
	รวม	349	100.00

จากตาราง 6 เป็นความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาที่ได้รับปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร มีความคิดเห็นรวมทั้งสิ้น 349 คำตอบ ซึ่งแยกได้ 12 ข้อ สำหรับข้อที่มีความถี่สูง มีดังนี้

1. การเรียนภาษาอังกฤษ ไม่ได้เรียนจากครูที่เป็นเจ้าของภาษาโดยตรง
2. ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ มีพื้นฐานความรู้ภาษาอังกฤษไม่เพียงพอ
3. การจัดการศึกษาที่ผ่านมาไม่ให้ความสำคัญในวิชาภาษาอังกฤษ
4. โอกาสที่จะใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันมีน้อย
5. การสอนภาษาอังกฤษเน้นการเรียนรู้ไวยากรณ์มากเกินไป

4.2 ข้อเสนอแนะในการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ

ข้อเสนอแนะของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้แก่เสนอในตาราง 7 ต่อไปนี้

ตาราง 7 ข้อเสนอแนะในการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของผู้บริหารโรงเรียน

ลำดับที่	ข้อเสนอแนะในการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ	ความถี่	ร้อยละ
1.	การจัดฝึกอบรมภาษาอังกฤษ วิทยากรควรเป็นชาวต่างประเทศเจ้าของภาษาโดยตรง	45	21.95
2.	การพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษควรเริ่มตั้งแต่การเรียนการสอนในระบบโรงเรียนทุกระดับ	36	17.56
3.	การฝึกอบรมควรเน้นทักษะการฟังและพูดมากกว่าด้านอื่น	35	17.07
4.	สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนควรให้การสนับสนุนด้านงบประมาณในการส่งบุคลากรของโรงเรียนไปอบรมการใช้ภาษาอังกฤษในสถาบันการศึกษาต่างประเทศ	30	14.63
5.	ควรมีการจัดอบรม สัมมนาครูผู้สอนภาษาอังกฤษเกี่ยวกับเทคนิควิธีการสอน อย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง	21	10.24
6.	ควรมีการจัดอบรมทักษะการใช้ภาษาอังกฤษให้แก่ครูผู้สอนวิชาอื่น ๆ นอกจากครูภาษาอังกฤษด้วย	11	5.37

ตาราง 7 (ต่อ)

ลำดับที่	ข้อเสนอแนะในการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ	ความถี่	ร้อยละ
7.	การฝึกอบรมควรมีการจัดทัศนศึกษาในต่างประเทศด้วย เพื่อให้มีโอกาสดูแลภาษาอังกฤษโดยประสบการณ์ตรง	10	4.88
8.	การฝึกอบรมภาษาอังกฤษควรรู้ใช้วิธีการที่เหมาะสมกับผู้เข้ารับการฝึกอบรม	8	3.90
9.	ควรแบ่งกลุ่มผู้เข้ารับการอบรมตามความรู้พื้นฐานด้านภาษาอังกฤษ	7	3.42
10.	ในการประชุมสัมมนาผู้บริหารโรงเรียนเอกชน ควรกระตุ้นให้ผู้บริหารโรงเรียนทุกฝ่าย เห็นความสำคัญของการพัฒนาบุคลากรด้านทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ	2	.98
	รวม	205	100.00

จากตาราง 7 ผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาได้ให้ข้อเสนอแนะในการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร รวมทั้งสิ้น 205 ความคิดเห็น ซึ่งจำแนกได้ 10 ข้อ สำหรับข้อที่มีความถี่สูงสุด 5 อันดับแรก ได้แก่

1. การจัดฝึกอบรมภาษาอังกฤษ วิทยากรควรเป็นชาวต่างประเทศเจ้าของภาษาโดยตรง
2. การพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ ควรเริ่มตั้งแต่การเรียนการสอนในระบับโรงเรียนทุกระดับ

3. การฝึกอบรมควรเน้นทักษะการฟังและพูดมากกว่าด้านอื่น
4. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนควรวางให้ รมสนับสนุนคั้งงบประมาณในการส่งบุคลากรของโรงเรียนไปอบรมการใช้ภาษาอังกฤษในสถานการศึกษาต่างประเทศ
5. ควรมีการจัดอบรมสัมมนาครูผู้สอนภาษาอังกฤษ เกี่ยวกับเทคโนโลยีที่ รมสอนอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

จากสภาพปัญหาการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีและความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการ และระบบการสื่อสาร ซึ่งทำให้โครงสร้างระบบเศรษฐกิจของประเทศมีการขยายตัวสูง และ เปิดกว้างสู่ระบบเศรษฐกิจนานาชาติมากขึ้น การจัดการศึกษาจึงต้องสอดคล้องกับความต้องการ ของตลาดแรงงาน ดังนั้นจึงเกิดความต้องการที่จะต้องพัฒนาบุคลากรโดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้บริหาร โรงเรียนซึ่งเป็นผู้มีส่วนสำคัญในการกำหนดทิศทางและควบคุมคุณภาพของโรงเรียนผู้บริหาร โรงเรียนควรมีความสามารถในการสื่อสารด้วยภาษาต่างประเทศเพิ่มเติมจากภาษาไทย โดยเฉพาะภาษาอังกฤษซึ่งเป็นภาษาที่ใช้กันแพร่หลายในประเทศต่างๆ ผู้บริหารโรงเรียนจึงควรมี ทักษะในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อประโยชน์ต่อการรับรู้ข้อมูลและสารสนเทศและสามารถติดต่อ ประสานงานกับสถาบันการศึกษานานาชาติซึ่งจะช่วยในการพัฒนาโรงเรียนให้มีคุณภาพ และสอดคล้องกับระบบเศรษฐกิจนานาชาติ ปัจจุบันมีสถาบันการอาชีวศึกษาของต่างประเทศ เช่น ประเทศออสเตรเลีย และนิวซีแลนด์ ได้ติดต่อสถาบันอาชีวศึกษาต่างๆ ในประเทศไทย เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ ทักษะและประสบการณ์ระหว่างบุคลากรของสถาบัน และเปิดโอกาส ให้มีการถ่ายทอดผลการเรียนระหว่างสถาบันด้วย ผู้วิจัยจึงได้หาการศึกษาความถนัดและความ ต้องการของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาที่มีต่อการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสาร

การวิจัยในครั้งนี้ ได้สรุปสาระสำคัญดังต่อไปนี้

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้กำหนดความมุ่งหมายไว้ 3 ประการ ดังนี้

1. เพื่อสำรวจความต้องการของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในการ พัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยการศึกษาแบบ

2. เพื่อศึกษาความสอดคล้องด้านความต้องการของผู้บริหารโรงเรียนเอกชน
อาชีวศึกษา พิจารณาตาม เพศ อายุ และวุฒิการศึกษา
3. เพื่อประมวลความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะของผู้บริหารโรงเรียน
เอกชนอาชีวศึกษา ในการพัฒนาทักษะการใช้อำนาจภาษาอังกฤษ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ ครูใหญ่ หรืออาจารย์ใหญ่ และผู้ช่วยครูใหญ่
ฝ่ายวิชาการโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาประเภทในระบอบโรงเรียน ในเขตกรุงเทพมหานคร
จำนวน 100 โรงเรียน รวมจำนวนประชากรที่ใช้ศึกษา 200 คน โดยไม่มีการสุ่มตัวอย่าง

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

ตัวแปรอิสระ ได้แก่ สถานภาพของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา จำนวน
เป็น เพศ อายุ และวุฒิการศึกษา

ตัวแปรตาม ได้แก่ ระดับความต้องการในการพัฒนาทักษะการใช้อำนาจภาษาอังกฤษ
เพื่อการสื่อสาร จำนวนเป็น 2 ด้าน คือ

1. ความต้องการพัฒนาทักษะการใช้อำนาจภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
2. แนวทางการพัฒนาทักษะการใช้อำนาจภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

สมมุติฐานการศึกษาค้นคว้า

1. ผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีความต้องการใช้อำนาจ
อังกฤษสอดคล้องกัน
2. ผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาที่มีอายุต่างกัน มีความต้องการในการ
พัฒนาทักษะการใช้อำนาจภาษาอังกฤษสอดคล้องกัน

3. ผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน มีความต้องการในการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสอดคล้องกัน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม ซึ่งสำรวจระดับความต้องการในการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ วุฒิการศึกษา ตำแหน่งหน้าที่ในสถานศึกษา ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบเลือกตอบ และเติมข้อความ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับระดับความต้องการในการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร แบ่งเป็น 2 ด้าน ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามปลายเปิดเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะในการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้ส่งแบบสอบถามให้ผู้ตอบแบบสอบถามทางไปรษณีย์ และโดยการส่งมอบโดยตรง ส่วนการเก็บรวบรวมข้อมูลใช้วิธีการทางไปรษณีย์ โทรศัพท์ และโทรสาร ได้รับแบบสอบถามคืนทั้งสิ้น 184 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 92

การวิเคราะห์ข้อมูล

ได้วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามทั้งหมดจำนวน 184 ฉบับ ซึ่งมีความสมบูรณ์ทั้งหมด ดังนี้

1. ข้อมูลส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่าง ทำการวิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ
2. วิเคราะห์ความต้องการโดยหาค่าสถิติพื้นฐาน คือ ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
3. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ด้านความต้องการของผู้บริหารโดยหาค่า Rank Correlation ของ Spearman
4. วิเคราะห์ความคิดเห็นเพิ่มเติมโดยการจำแนกออกตามเนื้อหา และแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ

ผลการศึกษาค้นคว้า

ผลการศึกษาค้นคว้าสรุปได้ ดังนี้

1. ระดับความต้องการในการพัฒนาทักษะการใช้อำนาจภาษาอังกฤษ
 - 1) ด้านความต้องการพัฒนาทักษะการใช้อำนาจภาษาอังกฤษ ผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา มีความต้องการทักษะต่าง ๆ ในการใช้อำนาจภาษาอังกฤษ โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีความต้องการอยู่ในระดับปานกลางมากที่สุด
 - 2) ด้านแนวทางการพัฒนาทักษะการใช้อำนาจภาษาอังกฤษ ผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา มีความต้องการจะพัฒนาทักษะการใช้อำนาจภาษาอังกฤษโดยวิธีการต่าง ๆ อยู่ในระดับปานกลางและเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีความต้องการจะพัฒนาทักษะการใช้อำนาจภาษาอังกฤษโดยวิธีการต่าง ๆ ในระดับปานกลางทุกข้อ
2. อันดับของความ ต้องการในการพัฒนาทักษะการใช้อำนาจภาษาอังกฤษ
 - 2.1 ความต้องการในการพัฒนาทักษะการใช้อำนาจภาษาอังกฤษของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เพศชาย มีความต้องการพัฒนาทักษะการใช้อำนาจภาษาอังกฤษ เรียงตามลำดับ จากที่มีปริมาณมากไปน้อย 5 อันดับแรก ดังนี้
 - 1) ทักษะการใช้อำนาจภาษาอังกฤษที่ต้องการ มีความต้องการเรียงตามลำดับ คือ การสนทนาภาษาอังกฤษทั่วไปในชีวิตประจำวัน การกรอกฟอร์มต่าง ๆ การพูดแนะนำตนเอง และแนะนำผู้อื่น การพูดเชิญ ต้อนรับ ขอบคุณในโอกาสต่าง ๆ และการกล่าวคำทักทายอำลา

2) แนวทางการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ มีความต้องการคู่มือการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับผู้บริหาร รายการเกี่ยวกับสื่อ ตำรา สถาบันฝึกอบรมภาษาอังกฤษทั้งในและต่างประเทศที่เหมาะสมกับผู้บริหาร ข่าวสารข้อมูล ความเคลื่อนไหวเกี่ยวกับความร่วมมือในการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษระหว่างสถาบันต่างประเทศกับประเทศไทย การฝึกอบรมภายในประเทศโดยใช้วิทยากรจากสถาบันต่างประเทศ และสื่อ เพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษด้วยตนเอง

2.2 ความต้องการในการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เพศหญิง มีความต้องการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ และแนวทางในการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ เรียงตามลำดับจากที่มีปริมาณมากไปน้อย 5 อันดับแรก ดังนี้

1) ความต้องการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ มีความต้องการเรียงตามลำดับ คือ การกรอกฟอร์มต่าง ๆ การพูดแนะนำตนเองและแนะนำผู้อื่น การพูดเชื้อเชิญตอบรับ ขอบคุณในโอกาสต่าง ๆ การสนทนาภาษาอังกฤษทั่วไปในชีวิตประจำวันและการกล่าวคำทักทาย อ้อลา

2) แนวทางการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ มีความต้องการตามลำดับคือรายการเกี่ยวกับสื่อ ตำรา สถาบันฝึกอบรมภาษาอังกฤษทั้งในและต่างประเทศที่เหมาะสมกับผู้บริหาร คู่มือการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับผู้บริหาร ข่าวสาร ข้อมูล ความเคลื่อนไหวเกี่ยวกับความร่วมมือในการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษระหว่างสถาบันต่างประเทศกับประเทศไทย การฝึกอบรมภายในประเทศโดยใช้วิทยากรจากสถาบันต่างประเทศและสื่อ เพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษด้วยตนเอง

2.3 ความต้องการในการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในกลุ่มอายุ 25-35 ปี มีความต้องการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ และแนวทางการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ เรียงตามลำดับจากที่มีปริมาณมากไปน้อย 5 อันดับแรก ดังนี้

1) ทักษะการใช้ภาษาอังกฤษที่ต้องการพัฒนา มีความต้องการเรียงตามลำดับ คือ การพูดแนะนำตนเองและแนะนำผู้อื่น การพูดเชื้อเชิญ ตอบรับ ขอบคุณในโอกาสต่าง ๆ การกล่าวคำทักทาย อ้อลา การสนทนาภาษาอังกฤษทั่วไปในชีวิตประจำวันและการออกเสียงและสำเนียงที่ถูกต้อง

2) แนวทางการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ มีความต้องการเรียงตามลำดับ คือ คู่มือการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับผู้บริหาร รายการเกี่ยวกับสื่อ ตำรา สถาบันฝึกอบรมภาษาอังกฤษทั้งในและต่างประเทศที่เหมาะสมกับผู้บริหาร ข่าวสาร ข้อมูล ความเคลื่อนไหวเกี่ยวกับความร่วมมือในการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษระหว่างสถาบันต่างประเทศกับประเทศไทย การฝึกอบรมภายในประเทศโดยอาศัยวิทยากรจากสถาบันต่างประเทศและสื่อเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษด้วยตนเอง

2.4 ความต้องการในการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในกลุ่มอายุ 36-45 ปี มีความต้องการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษและแนวทางการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเรียงตามลำดับ จากที่มีปริมาณมากไปน้อย 5 อันดับแรกดังนี้

1) ทักษะการใช้ภาษาอังกฤษที่ต้องการพัฒนา มีความต้องการเรียงตามลำดับ คือ การพูดแนะนำตนเองและแนะนำผู้อื่น การกล่าวคำทักทาย อวยพร การพูดเชื้อเชิญ ตอบรับ และขอบคุณในโอกาสต่าง ๆ การกรอกฟอร์มต่าง ๆ และการสนทนากาภาษาอังกฤษทั่วไปในชีวิตประจำวัน

2) แนวทางการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ มีความต้องการเรียงตามลำดับ คือ คู่มือการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับผู้บริหาร รายการเกี่ยวกับสื่อ ตำรา สถาบันฝึกอบรมภาษาอังกฤษทั้งในและต่างประเทศที่เหมาะสมกับผู้บริหาร สื่อเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษด้วยตนเอง ข่าวสาร ข้อมูล ความเคลื่อนไหวเกี่ยวกับความร่วมมือในการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษระหว่างสถาบันต่างประเทศกับประเทศไทย และการฝึกอบรมภายในประเทศโดยอาศัยวิทยากรจากสถาบันต่างประเทศ

2.5 ความต้องการในการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในกลุ่มอายุ 46 ปีขึ้นไปมีความต้องการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ และแนวทางการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ เรียงตามลำดับจากที่มีปริมาณมากไปน้อย 5 อันดับแรกดังนี้

1) ทักษะการใช้ภาษาอังกฤษที่ต้องการพัฒนา มีความต้องการเรียงตามลำดับ คือ การสนทนากาภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน การกรอกฟอร์มต่าง ๆ การพูดแนะนำตนเองและแนะนำผู้อื่น การพูดเชื้อเชิญ ตอบรับ ขอบขอบคุณในโอกาสต่าง ๆ การอ่านหนังสือพิมพ์ นิตยสาร และหนังสือทั่วไปและการอ่านบทความและเอกสารทางวิชาการ

2) แนวทางการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ มีความต้องการเรียงตามลำดับคือ คู่มือการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับผู้บริหาร รายการเกี่ยวกับสื่อ ตำรา สถาบันฝึกอบรมภาษาอังกฤษทั้งในและต่างประเทศที่เหมาะสมกับผู้บริหาร ข่าวสาร ข้อมูล ความเคลื่อนไหวเกี่ยวกับความร่วมมือในการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษระหว่างสถาบันต่างประเทศกับประเทศไทย การฝึกอบรมภายในประเทศโดยใช้วิทยากรจากสถาบันต่างประเทศและสื่อเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษด้วยตนเอง

2.6 ความต้องการในการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในกลุ่มที่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี มีความต้องการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ และแนวทางการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเรียงตามลำดับเจตที่มีปริมาณมากไปน้อย 5 อันดับแรก ดังนี้

1) ทักษะการใช้ภาษาอังกฤษที่ต้องการพัฒนา มีความต้องการเรียงตามลำดับ คือ การกรอกฟอร์มต่าง ๆ การสนทนาภาษาอังกฤษทั่วไปในชีวิตประจำวัน การพูดแนะนำตนเองและแนะนำผู้อื่น การพูดเชิญ ต้อนรับ ขอบคูลในโอกาสต่าง ๆ และการกล่าวคำทักทาย อลา

2) แนวทางการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ มีความต้องการเรียงตามลำดับ คือ คู่มือการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับผู้บริหาร รายการเกี่ยวกับสื่อ ตำรา สถาบันฝึกอบรมภาษาอังกฤษทั้งในและต่างประเทศที่เหมาะสมกับผู้บริหาร ข่าวสาร ข้อมูล ความเคลื่อนไหวเกี่ยวกับความร่วมมือในการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษระหว่างสถาบันต่างประเทศกับประเทศไทย และการฝึกอบรมภายในประเทศโดยใช้วิทยากรจากสถาบันต่างประเทศ

3. วิเคราะห์ความสอดคล้องด้านความต้องการในการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ

3.1 วิเคราะห์ความสอดคล้องระหว่างเพศชายกับเพศหญิงพบว่า มีความต้องการสอดคล้องกัน ทั้งด้านทักษะการใช้ภาษาอังกฤษและการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ

3.2 วิเคราะห์ความสอดคล้องระหว่างกลุ่มอายุ 25 - 35 ปีกับกลุ่มอายุ 36 - 45 ปี พบว่ามีความต้องการสอดคล้องกันทั้งด้านทักษะการใช้ภาษาอังกฤษและการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ

3.3 วิเคราะห์ความสอดคล้องระหว่างกลุ่มอายุ 25 - 35 ปี กับกลุ่มอายุ 46 ปีขึ้นไปพบว่า มีความต้องการสอดคล้องกัน ทั้งด้านทักษะการใช้ภาษาอังกฤษและการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ

3.4 วิเคราะห์ความสอดคล้องระหว่างกลุ่มอายุ 36 – 45 ปีกับกลุ่มอายุ 46 ปีขึ้นไป พบว่ามีความต้องการสอดคล้องกันทั้งด้านทักษะการใช้ภาษาอังกฤษและการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ

3.5 วิเคราะห์ความสอดคล้องระหว่างที่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี กับกลุ่มที่มีวุฒิการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี พบว่า มีความต้องการสอดคล้องกันทั้งด้านทักษะการใช้ภาษาอังกฤษและการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ

4. ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาอุปสรรค และข้อเสนอแนะ

4.1 ปัญหา อุปสรรคในการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย 5 อันดับแรก ดังนี้

- 1) การเรียนภาษาอังกฤษไม่ได้เรียนจากครูที่เป็นเจ้าของภาษาโดยตรง
- 2) ครูสอนภาษาอังกฤษ มีพื้นฐานความรู้ภาษาอังกฤษไม่เพียงพอ
- 3) การจัดการศึกษาที่ผ่านมาไม่ให้ความสำคัญในวิชาภาษาอังกฤษ
- 4) โอกาสที่จะใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันมีน้อย
- 5) การสอนภาษาอังกฤษเน้นการเรียนรู้ไวยากรณ์มากเกินไป

4.2 ข้อเสนอแนะในการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย 5 อันดับแรก ดังนี้

- 1) การจัดฝึกอบรมภาษาอังกฤษ วิทยากรควรเป็นชาวต่างประเทศเจ้าของภาษาโดยตรง
- 2) การพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ ควรเริ่มตั้งแต่การเรียนการสอนในระบอบโรงเรียนทุกระดับ
- 3) การฝึกอบรมควรเน้นทักษะการฟังและพูดมากกว่าตัวหนังสือ
- 4) สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ควรให้การสนับสนุนด้านงบประมาณในการส่งบุคลากรของโรงเรียนไปอบรมการใช้ภาษาอังกฤษในสถาบันการศึกษาต่างประเทศ
- 5) ควรมีการจัดสัมมนาครูผู้สอนภาษาอังกฤษ เกี่ยวกับเทคนิควิธีการสอนอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง

การอภิปรายผล

การอภิปรายผลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยขอกล่าวถึงประเด็นสำคัญจากการศึกษา เพื่อให้เห็นสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังต่อไปนี้

1. ระดับความต้องการในการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ

ผลการวิจัยที่พบว่า ผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษามีความต้องการทักษะต่าง ๆ ในการใช้ภาษาอังกฤษ และการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาเริ่มเห็นความสำคัญของการใช้ภาษาอังกฤษซึ่งเป็นความต้องการในทางบวก ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาค้นคว้าของโทมสัน (Tomson, 1977 : 149-158) ซึ่งได้ทำการศึกษาแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษในประเทศไทย พบว่าสาเหตุอันดับแรกของความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษ คือ ความสามารถในการใช้ประโยชน์ทางเศรษฐกิจและการติดต่อกับต่างประเทศ

2. อันดับของความต้อการในการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ

ผลการวิจัยที่พบว่า ความต้องการด้านทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ ที่จำแนกตามเพศ อายุ และวุฒิการศึกษาในทุกกลุ่ม มีความต้องการทักษะการพูดสูงที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาค้นคว้าของ อุมพร อุไรสกุล (2530) ซึ่งได้ทำการวิเคราะห์ความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย พบว่า นักศึกษามีความต้องการให้หลักสูตรเน้นการพูดมากที่สุด จิราภรณ์ สุวรรณภณินธุ์ (2532) ได้ศึกษาความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา สด กันต์เทคโนโลยีการเกษตรแม่โจ้ พบว่า นักศึกษาต้องการทักษะเกี่ยวกับการพูดมากที่สุด และนันทวัน ขุมตันติ (2533) ได้ศึกษาความต้องการในการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิทยาลัยพยาบาล พบว่า นักศึกษา มีความต้องการทักษะการฟัง การพูดมากที่สุด สัมพันธ์กับการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษจากการวิจัยที่พบว่า มีความต้องการให้มีการจัดทำเกี่ยวกับสื่อ คู่มือ รายการต่าง ๆ เพื่อจะศึกษาดังยกตนเองอยู่ในอันดับสูงที่สุด ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะผู้บริหารไม่มั่นใจที่จะพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษโดยร่วมเรียนกับผู้อื่น ซึ่งสอดคล้องกับการวิเคราะห์อิทธิพลในการเรียนรู้ของผู้ใหญ่ (Lovell, 1980 : 28 - 29) ซึ่งสรุปว่าผู้ใหญ่ส่วนมากมักจะประเมินความสามารถของตนเองต่ำกว่าความเป็นจริง (Underestimate the Ability to learn) โดยเฉพาะกับการที่จะเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ

3. วิเคราะห์ความสอดคล้องด้านความต้องการของผู้บริหารโรงเรียนเอกชน
อาชีวศึกษาในการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ

ผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องด้านความต้องการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ
ของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ระหว่างเพศชาย-หญิง กลุ่มอายุ และ ภูมิภาคศึกษา
พบมีความสอดคล้องกัน ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะทุกคนอยู่ตามตำแหน่งหน้าที่ความรับผิดชอบงาน
ลักษณะเดียวกัน คือเป็นผู้บริหารโรงเรียน ดังนั้นระดับความต้องการทางกระบวนหรือพัฒนา
ความรู้ความสามารถเพื่อที่จะเรียนรู้เพื่อตนเองดีขึ้น เพื่อให้สถาบันหรือองค์การของตนดีขึ้น
ตามแนวคิดของ โนลส์ (Knowles, 1971 : 79 - 86) จึงสอดคล้องกัน

4. ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะ

4.1 ปัญหาอุปสรรคในการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ เรียงตามลำดับ
จากมากไปหาน้อย 5 อันดับแรก ดังนี้ (1) การเรียนภาษาอังกฤษไม่ได้เรียนจากครูที่เป็น
เจ้าของภาษาโดยตรง (2) ครูสอนภาษาอังกฤษ มีพื้นฐานความรู้ภาษาอังกฤษไม่เพียงพอ
(3) การจัดการศึกษาที่ผ่านมาไม่ให้ความสำคัญวิชาภาษาอังกฤษ (4) โอกาสที่จะใช้ภาษา
อังกฤษในชีวิตประจำวันมีน้อย (5) การสอนภาษาอังกฤษเน้นการเรียนรู้ไวยากรณ์มากเกินไป

จากปัญหาอุปสรรคที่พบอาจกล่าวได้ว่า สาเหตุที่ทำให้พื้นฐานความรู้
ภาษาอังกฤษของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาไม่มีพอ ส่วนใหญ่เนื่องมาจากการเรียน
ภาษาอังกฤษในช่วงการเรียนในระบบโรงเรียนที่ผ่านมา ซึ่งเป็นการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ
ไม่เหมาะสมและไม่เป็นการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ
อัจฉรา วงศ์โสธร (2525) ศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารหน่วยงานของรัฐบาล รัฐวิสาหกิจ
และวงการธุรกิจ ซึ่งผู้บริหารให้ความเห็นว่าทักษะทางภาษาอังกฤษที่แต่ละคนได้รับมา
จากการศึกษาโดยเฉพาะระดับมัธยมศึกษา และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพไม่เหมาะสมกับการใช้
ภาษาอังกฤษในการทำงาน

4.2 ข้อเสนอแนะในการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ เรียงตามลำดับจาก
มากไปหาน้อย 5 อันดับแรก ดังนี้ (1) การจัดฝึกอบรมภาษาอังกฤษ วิทยากรควรเป็นชาว
ต่างประเทศเจ้าของภาษาโดยตรง (2) การพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ ควรเริ่มตั้งแต่
การเรียนการสอนในระบบโรงเรียนทุกระดับ (3) การฝึกอบรมควรเน้นทักษะการฟังและพูด
มากกว่าด้านอื่น (4) สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ควรให้การสนับสนุนด้าน

งบประมาณในการส่งบุคลากรของโรงเรียนไปอบรมการใช้ภาษาอังกฤษในสัปดาห์การศึกษา
ต่างประเทศ (5) ควรมีการจัดสัมมนาครูผู้สอนภาษาอังกฤษ เกี่ยวกับเทคนิควิธีการสอน
อย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง

จากข้อเสนอแนะที่พบ อาจกล่าวได้ว่าการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการ
สื่อสารสำหรับผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา สิ่งที่ควรได้รับการพิจารณา คือ วิทยากร
ในการอบรม เทคนิคการฝึกอบรม งบประมาณสนับสนุนแก่ผู้เข้าอบรม และการพัฒนาครูผู้สอน
ภาษาอังกฤษด้วย

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเพื่อการปฏิบัติ

จากการศึกษาเรื่องความต้องการของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา
การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะสำหรับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับ
โรงเรียนเอกชน คือสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ควรดำเนินการพัฒนาผู้บริหาร
โรงเรียนเอกชนในด้านทักษะการใช้ภาษาอังกฤษโดยขอเสนอแนะแนวทางการพัฒนาเป็น 2
แนวทาง ดังนี้

1.1 พัฒนาโดยการจัดทำเอกสาร คือ วิธีการพัฒนาโดยการจัดทำสื่อ คู่มือ
การใช้ภาษาอังกฤษสำหรับผู้บริหารโรงเรียนเอกชน เอกสารรวบรวมรายการ เกี่ยวกับสื่อ
ตำรา สถาบันฝึกอบรมภาษาอังกฤษที่เหมาะสมกับผู้บริหาร

1.2 พัฒนาโดยการจัดฝึกอบรม คือ วิธีการพัฒนาโดยดำเนินการฝึกอบรม
เพื่อพัฒนาทักษะใช้ภาษาอังกฤษ ซึ่งอาจจัดขึ้นภายในประเทศและต่างประเทศ และการฝึก
อบรมควรแบ่งกลุ่มตามพื้นฐานของความรู้ของผู้เข้าอบรม และความต้องการของผู้เข้าอบรม

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

จากผลการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยขอเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

1) ควรจะทำการวิจัยเกี่ยวกับความต้องการของผู้บริหารโรงเรียนเอกชน
อาชีวศึกษาสายสามัญศึกษาในการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

2) ควรจะทำการวิจัยเกี่ยวกับความต้องการของครูผู้สอนโรงเรียนเอกชน
ทั้งสายสามัญศึกษาและอาชีวศึกษาในการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

บรรณาณุกรณ

บรรณานุกรม

- กัญจน สอนวนนท์ วิภาวรรณ ทองโสมิต และระเปียบ ณ กาฬสินธุ์. ภาษาอังกฤษระดับมหาวิทยาลัยกับความต้องการของสังคม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2523.
- กระทรวงศึกษาธิการ. การศึกษาผู้ใหญ่พื้นฐานการปฏิบัติ, 2530.
- จิราภรณ์ สุวรรณภินธุ์. การศึกษาความต้องการในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของนักศึกษาคณะธุรกิจการเกษตร สถาบันเทคโนโลยีการเกษตรแม่โจ้ ปรินญาณนท์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2532 อัดสำเนา.
- จุฬารัตน์ ธาณี. การเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ทักษะการฟัง-พูดเพื่อการสื่อสารและความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนด้วยเทคนิคบทบาทสมมุติกับการสอนตามคู่มือครู ปรินญาณนท์ กศ.ม. กรุงเทพฯ:มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2534 อัดสำเนา.
- จักรชัย อรรถนันท์. หลักการบริหารโรงเรียน ภาควิชาบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก, 2522.
- บุศรี วงศ์รัตนะ. เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2525.
- เชียรศรี วิวิธสิริ. การศึกษาผู้ใหญ่และการศึกษานอกโรงเรียน : เทคโนโลยีทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2530.
- ณัฐฉา ฅ ไร่. ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษในระดับสายรอง สื่อสารและวิจารณ์ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาระดับสูงในวิทยาลัยครู ภาควิชาการศึกษา 8 วิทยาลัยนอร์ท กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์, 2522 อัดสำเนา.
- นันทวัน ชุมตันติ. การวิเคราะห์ความต้องการในการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิทยาลัยพยาบาลในสังกัดกองงานวิทยาลัยพยาบาล สังกัดงานหลักสูตรกระทรวงสาธารณสุข ปรินญาณนท์ กศ.ม. พิษณุโลก : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก, 2533 อัดสำเนา.

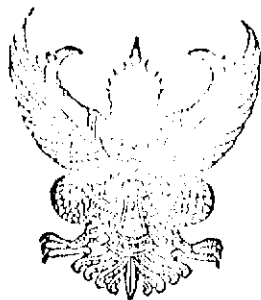
- บังอร สว่างวโรรส. การศึกษาความสอดคล้องระหว่างวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจที่สอนในมหาวิทยาลัยในประเทศไทยกับความต้องการของวงการธุรกิจไทย รายงานผลการวิจัย กรุงเทพฯ : สถาบันภาษาจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2527.
- บรรจง จันทรส. ปรัชญากับการศึกษา กรุงเทพฯ:ไทยวัฒนาพานิช, 2522.
- ปิยนารถ พัททองพรรณ. "ภาษาอังกฤษกับการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย", ภาพาริทัศน์. 10 : 34-43, 2532.
- ปฐม นิคมานนท์. การศึกษานอกระบบโรงเรียน กรุงเทพฯ:ทิพย์อักษร, 2528.
- พงศ์พรรณ สีนุชัย. การศึกษาค้นคว้าและความต้องการในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยสยาม. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม.พิษณุโลก ; มหาวิทยาลัยนเรศวร 2534. อัดสำเนา.
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาภิราช. ภาษาเพื่อการสื่อสาร สาขาวิชาในเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาภิราช, 2533.
- เลิศพร ภาระสกุล. ทัศนคติต่อภาษาอังกฤษสัมฤทธิ์ผลของการเรียนภาษาอังกฤษและความต้องการของนักศึกษาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตในการเรียนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ วิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์, 2527.
- วุฒินันท์ จิระพันธ์. การสำรวจความต้องการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. มหาวิทยาลัยมหิดล, 2530.
- สมยศ ชันแก้ว . การศึกษาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษและความต้องการทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม.มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2528.
- สุกีน ยีอาร์. ศึกษาสภาพและวิเคราะห์ความต้องการในการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม เขตการศึกษา 2 ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม.มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. 2532.
- สุจินดา อริชาติวัฒนะ. การศึกษาค้นคว้าและความต้องการในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ บัณฑิตพื้นฐานของนิสิตมหาวิทยาลัยนเรศวร ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม.มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2536.

- สุนทร สุนันท์ชัย. การศึกษานอกระบบโรงเรียน กรุงเทพฯ:โรงพิมพ์หัตถ์อักษร, 2523.
- สุวิตรา อังวานกุล. การวิจัยทางการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2535.
- สุโร พงษ์ทองเจริญ. "ปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษในระดับอุดมศึกษา", มนุษยศาสตร์ปริทรรศน์, 2522.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. แผนการศึกษาแห่งชาติพุทธศักราช 2535.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติร่วมกับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน. รายงานการวิจัยเรื่องประสิทธิภาพการจัดการศึกษาเอกชน 2532.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน. สถิติการศึกษาเอกชน, 2537.
- _____. แผนพัฒนาการศึกษาเอกชน ฉบับที่ 7 (พ.ศ.2535 - 2539)
- _____. การจัดองค์กรและการบริหารการศึกษาเอกชน, 2538.
- อรุณี วิริยะจิตรา. การเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เชียงใหม่ : คณะมนุษยศาสตร์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2532.
- อัจฉรา วงศ์โสธร. ลักษณะภาษาอังกฤษระดับบัณฑิตศึกษาตามความต้องการของคณะต่าง ๆ ในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. กรุงเทพฯ : สถาบันภาษาจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524.
- _____. สำรวจความต้องการของสังคมต่อการใช้อังกฤษ. กรุงเทพฯ : สถาบันภาษาจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525.
- อุณา นพคุณ. การศึกษานอกระบบโรงเรียน กรุงเทพฯ:เจริญผล, 2523.
- พงศ์พรรณ สินธุชัย. การศึกษาค้นคว้าและความต้องการในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยสยาม. ปริทัศน์พิมพ์ กศ.ม. พิษณุโลก.
- Cammpbell, Roald F. and others. Introduction to Educational Administration Fourth ed, Boston Allyn and Bacon, 1976.
- Dwivedi, R.S Management of Human Resources : A Behavioral Approach to Personnel. New Delhi, Oxford & IBH Publishing Co., 1980.
- Griffiths, Daniel E. Administrative Theory. New York, Appleton Cetury Crofts, (c1959) viii.

- Hutchinson, Tom and Alan Waters. English for Specific Purposes : A learning - centered Approach. Cambridge : Cambridge University Press, 1987.
- Johns, Ann M. Necessary English : "A Faculty Survey," TESOL Quarterly. 1987.
- Keech, Margaret. "An Investigation of some of the English Language Problems of Oversea Students and the National College of Agricultural Engineering Silsoe," in Occasional Paper No.22 : Aspects of English for Specific Purposes. edited by Fred Chambers and Jo McDonough.p.3-33. Department of Language and Linguistics, Colchester : University of Essex, 1980.
- Knowles, Malcolm s. The Modern Practice of Adult Education : Andragogy Versus Pedagogy. New York, Association Press, 1971.
- Mackay, Ronald and Alan Mountford. The Teaching of English for Special Purposes : Theory and Practice. London : Longman Group Limited, 1978.
- Mattimor-Knudson, Russel. "The Concept of Need : Hedonistic and Logical Nature, "Adult Education." p.117-184. Vol.33.No.2'
- Mike Pedler, John Burgoyne, Tom Boydell. A Manager's Guide to Self-Development. 2 nd. ed, Mcgrow-Hill book Company (U.K.) limited, 1978.
- Miller, Van. The Public Administration of American School. New York, The Macmillan Company, 1965.
- Phenix, Philip H. Philosophy of Education. New York : Henry Holt & Co., 1958

- Pigor' Paul and Charles A. Myers. Personnel Administration : A Point of View and A Method. International Student Edition. Tokyo, McGraw-Hill International Book Company, 1981. 588p.
- Shimbori, Michiya. "Lifelong Integrated Education" in R.H. Dave. (ed) Reflections on Lifelong Education and the School Unesco Institute for Education, Hamburg, 1975.
- Simon, Herbert A. Administrative Behavior 3 rd. ed, New York, Free - Press, 1976.
- Lovell, R.B., Adult Learning. New York, John Wiley & Sons, Inc., 1980.
- Werther, William B. and Keith Davis. Personnel Management and Human Resources. International Student Edition., Tokyo, McGraw-Hill International Book company, 1982. 500p.
- Widdowson, H.G. Teaching Language as Communication. London : Oxford University Press, 1978.

ภาคผนวก

ที่ ศธ 1007/ 1989

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน
กระทรวงศึกษาธิการ กรุงเทพฯ 10300

๒ กุมภาพันธ์ 2539

เรื่อง ขอความร่วมมือในการวิจัย

เรียน ผู้รับใบอนุญาต ผู้จัดการ หรือครูใหญ่โรงเรียน

ด้วย นางสาวสุลัดดา คูวงศ์ นิสิตปริญญาโท วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร กำลังทำการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ความต้องการของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร" มีความประสงค์จะขอเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามกับครูใหญ่ และผู้ช่วยครูใหญ่ฝ่ายวิชาการในโรงเรียนของท่าน

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน ได้โปรดพิจารณาอนุญาตให้นิสิตดำเนินการเก็บข้อมูลเพื่อประโยชน์ทางการศึกษาต่อไป ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(๓)

(นางสาวอรรณ สุนทรชัย)

ผู้อำนวยการกองนโยบายและแผน ปฏิบัติราชการแทน

เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาเอกชน

กองนโยบายและแผน

โทร. 2828654

โทรสาร 2817112

**แบบสอบถามความต้องการของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา
ในการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร**

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้เป็นแบบสอบถามข้อมูลและความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ทั้งนี้เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาผู้บริหารโรงเรียนเอกชนของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เอกชน โปรดตอบตามสภาพความจริงและตรงตามความคิดเห็นของท่าน

2. แบบสอบถามแบ่งเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัว

ตอนที่ 2 เกี่ยวกับความต้องการในการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

ตอนที่ 3 ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะในการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

กรุณาตอบแบบสอบถามทุกข้อ

ขอขอบคุณอย่างยิ่งที่ท่านกรุณาให้ความร่วมมือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัว

คำชี้แจง โปรดเติมข้อความลงในที่ว่าง.... หรือทำเครื่องหมาย ✓ ใน () หน้าข้อความ
ที่ตรงกับความเป็นจริงของท่าน

1. เพศ
 - () ชาย
 - () หญิง
2. อายุ..... ปี
3. วุฒิการศึกษาสูงสุด
 - () ประถมตรี วุฒิ.....
 - () ประถมโท วุฒิ.....
 - () ประถมเอก วุฒิ.....
 - () อื่น ๆ โปรดระบุ.....
4. ตำแหน่งหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายในโรงเรียนปัจจุบัน ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ
 - () ผู้รับใบอนุญาต
 - () ผู้จัดการ
 - () ครูใหญ่
 - () ผู้ช่วยครูใหญ่ฝ่ายวิชาการ
 - () อื่น ๆ โปรดระบุ.....
5. ท่านคิดว่าท่านมีความรู้พื้นฐานทางทักษะการใช้ภาษาอังกฤษอยู่ในระดับใด
 - () ยังไม่ถึงขั้นใช้งานได้ () อื่น ๆ โปรดระบุ.....
 - () พอใช้งานได้
 - () ค่อนข้างดี
 - () ดี
 - () ดีมาก
6. ท่านเคยผ่านการฝึกอบรมเกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษหรือไม่
 - () เคย หน่วยงานที่จัดอบรม.....
 - () ไม่เคย

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับความต้องการในการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างต่อไปนี้เพียงช่องเดียว ที่ตรงกับความต้องการในการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของท่าน

ข้อที่	ข้อความ	ระดับความต้องการ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	1. ทักษะการใช้ภาษาอังกฤษที่ต้องการ					
1.	การสนทนาภาษาอังกฤษทั่วไปในชีวิตประจำวัน					
2.	การฟังรายการวิทยุ เทป และรายการโทรทัศน์					
3.	ฟังสุนทรพจน์และการบรรยายทางวิชาการ					
4.	ฟังเพื่อพักผ่อนหย่อนใจ เช่น ฟังเพลง ดนตรี					
5.	พูดแนะนำตนเองและแนะนำผู้อื่น					
6.	กล่าวคำทักทาย อำลา					
7.	การพูดเชื้อเชิญ ตอบรับ ขอบคณานโอกาสต่าง ๆ					
8.	การเจรจาทางธุรกิจ เพื่อขอความช่วยเหลือและความร่วมมือ					
9.	การกล่าวสุนทรพจน์ ปาฐกถา และบรรยายทางวิชาการ					
10.	การแสดงความคิดเห็นในการประชุม และการสัมมนาทางวิชาการ					
11.	การอ่านคำชี้แจง และคำแนะนำต่าง ๆ					
12.	อ่านหนังสือพิมพ์ นิตยสาร และหนังสือทั่วไป					
13.	อ่านบทความ และเอกสารทางวิชาการ					
14.	การอ่านออกเสียง เช่น อ่านรายงานการประชุม อ่านบทสุนทรพจน์					

ข้อที่	ข้อความ	ระดับความต้องการ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
15.	การเขียนจดหมายส่วนตัว และจดหมายทั่วไป					
16.	การเขียนจดหมายติดต่อบริษัท					
17.	การกรอกฟอร์มต่าง ๆ					
18.	ทักษะการออกเสียง และสำเนียงที่ถูกต้อง					
19.	ความรู้เกี่ยวกับขนบธรรมเนียม ประเพณี ข้อปฏิบัติ และมารยาททางสังคม					
20.	ความรู้ด้านไวยากรณ์ การใช้ภาษา ส่วนต่าง ๆ					
2. พัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ						
1.	จัดฝึกอบรมภายในประเทศ โดยใช้เวลาว่าง ของสถาบันในประเทศ					
2.	จัดฝึกอบรมภายในประเทศโดยใช้เวลาว่าง จากสถาบันต่างประเทศ					
3.	จัดฝึกอบรมระยะสั้นต่างประเทศ					
4.	จัดศึกษาดูงานต่างประเทศ					
5.	จัดทำสื่อเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ ด้วยตนเอง เช่น แบบฝึกหัด เทป วีดีโอ					
6.	จัดทำคู่มือการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับผู้บริหาร					
7.	รวบรวมรายการเกี่ยวกับ สื่อ ตำรา สถาบัน ฝึกอบรมภาษาอังกฤษทั้งในและต่างประเทศ ที่เหมาะสมสำหรับผู้บริหาร					

ข้อที่	ข้อความ	ระดับความต้องการ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
8.	จัดโครงการแลกเปลี่ยนด้านวิชาการกับสถาบัน ในต่างประเทศ					
9.	จัดตั้งกลุ่ม ชมรม หรือโครงการพัฒนาทักษะการใช้ ภาษาอังกฤษสำหรับผู้บริหาร					
10.	จัดทำข่าวสาร ข้อมูล ความเคลื่อนไหวเกี่ยวกับ ความร่วมมือในการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ ระหว่างสถาบันในต่างประเทศกับประเทศไทย					

ตอนที่ 3 ปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะในการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
ตามความคิดเห็นของท่าน

โปรดแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะในการพัฒนาทักษะ
ในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับผู้บริหาร โดยเติมข้อความลงใน
ที่ว่าง.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ขอความกรุณาตอบแบบสอบถามและส่งกลับคืนภายในวันที่ 9 กุมภาพันธ์ 2539

ขอขอบคุณอย่างยิ่งที่ท่านได้กรุณาให้ความร่วมมือในครั้งนี้

ที่ ศธ 1005/177

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน

กระทรวงศึกษาธิการ กทม. 10300

4 สิงหาคม 2537

เรื่อง ความร่วมมือทางวิชาการระหว่างโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา กับสถาบันการศึกษาในต่างประเทศ
เรียน ผู้รับใบอนุญาต ผู้จัดการ และครูโรงเรียน โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา
สิ่งที่ส่งมาด้วย ข้อมูลของสถาบันการศึกษาในต่างประเทศ

ด้วยปัจจุบันสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน มีนโยบายส่งเสริมความร่วมมือทางวิชาการระหว่างโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษากับสถาบันการศึกษาและสถาบันวิชาชีพทั้งภายในและต่างประเทศ เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ ประสบการณ์ และเทคโนโลยี ทั้งนี้เพื่อพัฒนาโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาให้สามารถก้าวทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางวิชาการ เกิดคุณภาพ และมีมาตรฐานในวิชาชีพ

ในส่วนของความร่วมมือระหว่างโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษากับสถาบันการศึกษาและสถาบันวิชาชีพในต่างประเทศ ขณะนี้สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนได้ดำเนินการจัดหาความตกลงร่วมมือทางวิชาการด้านต่าง ๆ กับสถาบันในประเทศออสเตรเลีย , นิวซีแลนด์ , แคนาดา และสหรัฐอเมริกา ดังนี้

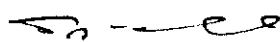
1. TAFE (The Technical and Further Education Commission of New South Wales) ประเทศออสเตรเลีย
2. AIT (Auckland Institute of Technology) ประเทศนิวซีแลนด์
3. Waiairiki Polytechnic วิทยาลัย ประเทศนิวซีแลนด์
4. Manukau Polytechnic ประเทศนิวซีแลนด์
5. NAIT (Northern Alberta Institute of Technology) ประเทศแคนาดา
6. Long Beach City College แคลิฟอร์เนีย ประเทศสหรัฐอเมริกา

สถาบันนอกประเทศที่กล่าวถึงข้างต้น ได้ตกลงในหลักการกับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนที่จะสร้างความร่วมมือแก่กันกับโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาของประเทศไทย ทั้งเป็นโรงเรียนหรือกลุ่มโรงเรียนในเรื่องต่าง ๆ เช่น การศึกษาต่อของนักเรียน การพัฒนาบุคลากรระดับผู้สอนและ

ผู้บริหาร การจัดสอนภาษาอังกฤษ การพัฒนาหลักสูตร สื่อการเรียนการสอน การพัฒนาคุณภาพและ
มาตรฐานอาชีวศึกษา รวมทั้งโครงการพิเศษอื่นที่หากโรงเรียนของท่านประสงค์และตรงกับควม
หรือความสามารถของสถานศึกษาเหล่านั้น รายละเอียดติดต่อได้ที่กองโรงเรียนอาชีวศึกษา สังกัด
คณะกรรมการการศึกษาเอกชน

จึงเรียนมาเพื่อทราบ และพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

นายสงิต์ ทุมทอง

ผู้อำนวยการกองโรงเรียนอาชีวศึกษา

กองโรงเรียนอาชีวศึกษา

โทร. 2817187 , 2829576

โทรสาร 2828653

ข้อมูลสถานที่ตั้งของสถาบันต่าง ๆ

ที่	ชื่อสถาบัน	สถานที่ตั้ง
1.	TAFE - Ms. Mychel Palamountain Public Relation officer - Mr. Greg Radford Manager- commercial Sevices and International Marketing	TAFE NSW International Student Unit Second Floor, 770 George Street, Sydney NSW 2000, Australia Tel (6122) 2126721 FAX (02) 411-1221
2.	AIT - Walter Hirsh Director CPD - Chris Hawley International Prajects Manager	Auckland Institute of Technology 450 Queen Street, Auckland New Zealand Tel (09) 307-9999 FAX. 64-9-307-9984
3.	Waiariki Polytechnic - Arapeta Tahana Chief Executive Officer	Mokoia Drive, Rotorua Private Bag Ro 3028 Tel 6407-346 8999 FAX. 647-346 8771
4.	Manukau Polytechnic	Newbury Street

- 2 -

5.	NAIT - John Miller President NAIT Academic Staff Association - Dr.S.G.Souch President	Northern Alberta Institute of Technology 11762-106 Street, Edmonton, Alberta, Canada Tel 403-479-4030 FAX 403-474-6736
6.	Long Beach City College - Roger W. Schultz Coordinator, School and College Relations	4901 East Carson Street (Liberal Arts Campus) Long Beach California 90808 Tel (310) 420-4111 FAX 420-4118 Pacific Coast Campus 1305 East Pacific Coast Highway Long Beach, California 90806 (310) 420-4111 FAX 599-7912

PROTOCOL

PARTICIPANTS

**OFFICE OF THE PRIVATE EDUCATION COMMISSION
MINISTRY OF EDUCATION
KINGDOM OF THAILAND**

Represented By

**MR. TAVEESAK SENANARONG
Secretary General
Office of Private Education Commission**

**THE NORTHERN ALBERTA INSTITUTE OF TECHNOLOGY
(NAIT)
ALBERTA, CANADA**

Represented By

**DR. S. G. SOUCH
President**

In Consultation

June 8, 1994

107

Whereas the Secretary General of the Office of the Private Education Commission of Thailand (OPEC) met with the President of the Northern Alberta Institute of Technology (NAIT) on the occasion of a visit to Edmonton, Alberta.

Whereas the participants discussed the capability of NAIT to assist in the development of manpower that could be of benefit to the people of Thailand.

Therefore, it was agreed to set out the understanding of the two parties as follows:

The Goals and Purposes of the Relationship:

Enhance international relationships between the Kingdom of Thailand and the Province of Alberta, Canada.

Provide means and opportunity for the sharing of knowledge, skills, and technical expertise between the citizens of the Kingdom of Thailand and the Province of Alberta, Canada in general and between the two parties in particular.

Provide or enhance opportunities to form personal and corporate linkages for technical and economic development of the Kingdom of Thailand and the Province of Alberta, Canada in general and between the two parties in particular.

Achievement of these Goals:

- Establishing an information exchange mechanism to support human resource development in Thailand and Alberta.
- Encouraging the development of academic, technical, and administrative projects between Thailand and Canada.
- Developing individual and group exchange programs between Thailand and Alberta.
- Fostering the development of informal linkages between staff of the two jurisdictions for the purpose of updating and upgrading academic and technical skills.

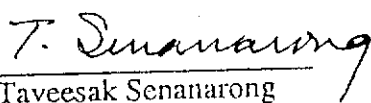
The achievement of these goals is based on the encouragement and support of our governments to cooperate with OPEC and NAIT. This initiative is focused on but not limited to training in engineering technologies, business administration, computer systems, and apprenticeship trades. This initiative also establishes authority for particular agreements between NAIT and individual private schools and colleges under OPEC's jurisdiction in Thailand for specific educational exchanges and projects.

Conditions:

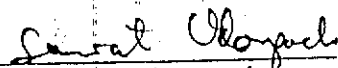
The term of this agreement shall be indefinite and shall extend until one or both of the parties involved shall notify the other of their intent to withdraw.

The signatures below are affixed in support of the development of this relationship.

Office of the Private Education Commission
Ministry of Education
Kingdom of Thailand

Mr. Taveesak Senanarong
Secretary General
Office of the Private Education Commission
Ministry of Education

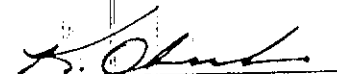
 (Witness)

Dr. Sawat Udompoch
Director
Vocational Schools Division
Office of the Private Education Commission
Ministry of Education

Northern Alberta Institute Of Technology

Dr. S. G. Souch
President

 (Witness)

Ken Ohashi
Director
International Education

Long Beach City College • Long Beach Community College District
4901 East Carson Street • Long Beach, California 90808

June 14, 1994

Memo of Understanding

This is a memo of understanding between Long Beach City College and the Vocational Schools Division, Office of The Private Education Commission, Ministry of Education, Thailand. Be it understood that the above parties have come to agreement in principle to the continued pursuit of the following mutually beneficial educational issues and programs:

- That the development of a faculty exchange program be explored to further meet the demands and needs of the Thai Business and Vocational faculty, with training to occur in both Thailand and at Long Beach City College. It is hoped that a similar exchange program can be developed simultaneously for students.
- To explore the development of an intensive English as a Second Language (ESL) program, which will allow students and faculty to train in vocational areas of the college either concurrently or prior to their start in a formal program at the college without the regular prerequisite language skills.
- To share curriculum in Business and Vocational areas so that it may lead to the articulation of courses, and the eventual transfer of credit for Long Beach City College programs.
- To develop tailored admissions criteria in the area of English proficiency consistent with the demands of a students intended program of study, thus facilitating a student's admission and program of study at the college. This may also be accomplished by utilizing additional types of visas other than the traditional F-1.

- That Long Beach City College welcome communication and inquiries from either The Office of Private Education, The Private Vocational School Association of Thailand, or individual schools.

Long Beach City College and The Office of Private Education Commission wish to continue meetings and dialogue which will lead to the actual development and implementation of the above issues and programs.

Long Beach City College

Barbara A. Adams

Superintendent - President

Barbara A. Adams
Signature

6-14-94
Date

Roger W. Schuff
Signature

6-14-94 (Witness)
Date

The Office of the Private Education Commission

Dr. Wira Bamroongraks

Deputy Secretary General OPEC

Wira Bamroongraks
Signature

6-14-94
Date

Dr. Sawat Udompoch

Director, Vocational Sch. Division OPEC

Sawat Udompoch
Signature

6-14-94
Date

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ นางสาวสุลัดดา กุวงษ์

เกิดวันที่ 9 เดือนเมษายน พุทธศักราช 2493

สถานที่เกิด อำเภอเมือง จังหวัดลพบุรี

สถานที่อยู่ปัจจุบัน บ้านเลขที่ 201/275 ตำบลบางพลีใหญ่

อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ

ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน นักวิชาการศึกษา

สถานที่ทำงานปัจจุบัน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน

กระทรวงศึกษาธิการ

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2509 ม.ศ. 5 โรงเรียนพิบูลวิทยาลัย ลพบุรี

พ.ศ. 2515 กศ.บ. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางเขน

พ.ศ. 2525 น.บ. มหาวิทยาลัยรามคำแหง

พ.ศ. 2539 กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

ความต้องการของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในการพัฒนา
ทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

บทคัดย่อ
ของ
สุภัทดา กุวงษ์

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษาบัณฑิต วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่

พฤษภาคม 2539

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาความต้องการของผู้บริหารโรงเรียนเอกชน
อาชีวศึกษา ในการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ ครูใหญ่ และผู้ช่วยครูใหญ่ 40 คน โรงเรียน
เอกชนอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 200 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บ
ข้อมูลเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ และค่าเฉลี่ยเบี่ยงเบน
ตั้งกล่าวได้จากการตรวจสอบความเหมาะสมของเครื่องมือการวัดความถูกต้องของข้อมูล
ผู้เชี่ยวชาญ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
และค่าสหสัมพันธ์เพียร์สัน

ผลการศึกษาค้นคว้า พบว่า

1. ตามทัศนะของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา มีความต้องการทักษะ
ในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและในการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง
2. ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา วิเคราะห์จำแนก
ตามเพศ อายุ และวุฒิการศึกษามีความต้องการทักษะในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
และในการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สอดคล้องกัน

NEEDS FOR IMPROVING ENGLISH COMMUNICATION SKILLS
OF PRIVATE VOCATIONAL SCHOOL ADMINISTRATORS

AN ABSTRACT

BY

SULADDA KUWONG

Presented in partial fulfillment of the requirements for the
Master of Education degree in Adult Education
at Srinakharinwirot University

May 1996

The purpose of this study was to analyze the needs for Improving English Communication Skills of Private Vocational School Administrators.

The samples were 200 persons performing duty on principals and assistant principals for academic affairs in private vocational school of Bangkok. The data gathering instruments used in this study were constructed by the researcher and approved by the chairman, the advisor and the expert in the field concerned. The instrument were the rating scales, the check lists and the open-ended questions. Percentage, mean, standard deviation and correlation coefficient were used to analyze data.

The findings of this study were as follows:

1. As perceived by private vocational school administrators at moderate level in the needs for English Communication Skills and the improvement of their skills.

2. When analyzed by sex, age and education, the opinions of private vocational school administrators showed that the needs for English communication skills and the improvement of their skills were congruent.